

**SREE CHITRA THIRUNAL
COLLEGE OF ENGINEERING
PAPPANAMCODE, THIRUVANANTHAPURAM**

ഭൂമാൻ. അവൻ അല്ലാത്ത, അവൻ
അല്ലാത്ത..., ലിംഗമില്ലാത്ത നീ... അതേ,
അങ്ങനെയൊരു നീ ഉണ്ടായിരുന്നു...
അതിലേയ്ക്ക് ഒരു തിരിച്ചുപോക്ക്,
നീ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നുവോ..എങ്കിൽ
ഈ നിനക്കുള്ളതാണ്... വായിക്കും
തോറും അതിലേക്കുള്ള അകലം
കുറഞ്ഞുകൊണ്ടയിരിയ്ക്കും... സമൃദ്ധം
നിനക്ക് വച്ചുതന്ന ഏച്ചുകെട്ടുകൾ
ങ്ങയും ഉപേക്ഷിച്ച് വേർത്തിരിവില്ലാത്ത
സ്വത്യതിലേയ്ക്ക് ഒരു മടക്കം... ഒന്നുവിൽ
നീ പോലുമരിയാതെ സ്വയം ചുരുങ്ങി
അവിടെ എത്തിച്ചേരും, ജീവൻസ്
തുടിപ്പായി ഒരുദരത്തിൽ...

വായിച്ചാലും, വായനയിലും
പ്രയാണം ആരംഭിച്ചാലും...

message

“ ”

I am happy to know that the Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Pappanamcode is bringing out a college magazine for the academic year 2016-17. Hope the magazine would help enrich the creative talents of the students

I extend my good wishes to the magazine and the academic fraternity there.

” ”

may 23, 2017

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Pinarayi Vijayan".

Pinarayi Vijayan

Sri. Pinarayi Vijayan
Hon'ble Chief Minister of Kerala

Sri. C Raveendranath

Hon'ble Education Minister of Kerala

സന്ദേശം

ശ്രീ പിതരിൽ തിരുന്നാൾ കോളേജ് ഓഫ്
എൻജിനീയറിംഗ് പാപ്പനാക്കോട്, 2016-2017
അദ്ദേഹത്തിലെ മാഗസിൻ
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നറിയേണ്ടതിൽ വളരെ
സന്തോഷമുണ്ട്.
പഠന പാഠ്യത്ര പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ
വിദ്യാലയത്തിന് ആർജജിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള
സ്നേഹക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ
അറിയുന്നതിനും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും
അധ്യാപകരുടെയും കലാ-സാഹിത്യ സ്വീകൾ
ആസ്പിക്കേറ്റത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ
നൂതനമായ മാറ്റങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും
മാഗസിൻ വേദി ഒരുക്കുമെന്നും പ്രതിക്കുക്കുന്നു.
മാഗസിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളികൾ
ആയിട്ടുള്ള ഏല്ലാവർക്കും വിജയാശംസകൾ
നേരുന്നു.

സി. രവീന്ദ്രനാഥ്

may 23, 2017

chairman's message

“

I am happy to learn that the students of Sree Chitra Tirunal College of Engineering, Thiruvananthapuram are bringing out a College Magazine of the year 2016-17.

It is laudable that inspite of the rigours of a tough academic course, you have succeeded in bringing out an expression of your youthful dreams and aspirations. It is nice to find that our future engineers are blessed with a touch of arts and aesthetics.

I do convey my hearty regards for all the sincere and selfless efforts that you have put in for bringing out this excellent literary volume. I wish you success in all future endeavours.

may 23, 2017

Thomas Chandy

”

Sri. Thomas Chandy

Hon'ble Minister &Chairman, SCT College
of Engineering

Dr. S H Anilkumar

Principal, SCT College of Engineering
Chief Editor, College Magazine

principal's message

“

I am happy to know that the students are bringing out the Magazine 2017. College Magazine is a platform to display the achievements, memories and artistic ability of students. In this regard, I am proud to acknowledge the fact that students of SCT have coordinated and participated in various events, through different forums in the country. Participation of the students in community services underscores the integrity of the SCTians. A big salute to SCT Students Union members, for their excellent effort to enrich the SCT Community activities.

I wish the very best for the SCT College Magazine, planned to be released after the summer vacation.
may 22, 2017

”

editorial board

Anantha Krishnan

Viji VL

Shilpa Mohan

Gayathri LS

Yasir Hareed

Christie John Jacob

Savio Menifer

Sreekrishn Sreekumar

Akhilesh Mahesh

Anand Balachandran

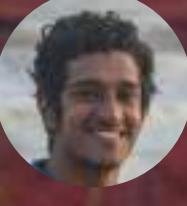
Sreekuttan

Aditya Suresh

Sohan Thomas
Stanley

Adersh Manoj

Special Regards

Karthik Narayan, T4 A
Sahil Babu, B6
Adwaith Sunil, T4 A
Akhil Sundar, B6
Sankar Prasad, B6
Mary Prarthana, R6
Anandhu Ajay, U6

Cover Page Design

Gayathri LS

e-magazine

Adersh Manoj

Special Thanks

Biju VA, Head Accountant,
SCTCE
Prof. M. R. Sarath Chandradas

Designing
Savio Menifer
Sreekrishn Sreekumar
Anantha Krishnan
Viji VL
Peeru Muhammed

Illustration
Gayathri LS
Akhilesh Mahesh
Anand Balachandran

editorial

സം രഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു അദ്ധ്യാത്മിക സംഗമം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. തന്റെ നിലനിൽപ്പിന് അർത്ഥമേകാൻ ആ ഭൂണ്ടതെ മാറ്റണമെല്ലാം പിടിയ്ക്കുന്നു. നിലപാടുകൾ കടമെടുക്കേണ്ടിവന്ന കാലത്തുനിന്ന് വിവേകതെത്തു കാണാനാകാൻ പ്രാപ്തമായ പുർണ്ണതയിലേക്ക് ഓട്ടവിൽ ആ സത്തുകൾ ഏകീകരിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. ചിന്തകളെ ചിത്രങ്ങളാക്കിയും തിരിച്ചറിയുകകളെ സാരമിയാക്കിയും തീരുമാനങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ചും, ഇന്നീയങ്ങളെ അശുദ്ധങ്ങളാക്കി ആ പുർണ്ണതകൾ മുന്നോട്ടായാൻ ശ്രമിച്ചു.

യാതയ്ക്കിടെ ആ പാദങ്ങൾ ബന്ധിയ്ക്കപ്പെട്ടു മുന്നോട്ടുനയിച്ചു. തിരിച്ചറിയുകളോരോന്നും വസ്തുതയു ചിന്തകളാൽ പ്രതിരോധിയ്ക്കപ്പെട്ടു. പുഴിമൺ കാലുണ്ടിയ അശുദ്ധങ്ങളോരോന്നും ഭൂണ്ടതയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ വെന്നത് പുണ്ഡു, ഭൂണം സിരകളിലും ധമനികളിലും നിന്നെത്തിനൊപ്പം ഉള്ളജം നിരുച്ചു. പുറംമോടിക്കളുണ്ടാ മരയാൻ തുടങ്ങി, ഏച്ചുകെട്ടുകളോക്കെ അഴിയാൻ തുടങ്ങി.

അതെ, ഉയിർപ്പിക്കേ അശും പുനർജനിയ്ക്കുന്നു..

Peeru Muhammed M.
Student Editor

അരു രോഗ്യമുള്ള ചിന്താധാരയാണ്
പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള
നടവഴി. അതിലും നടയാണ്
സമൂഹത്തിലെ ജീർണ്ണതകൾ ഉമ്മുലനം
ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ജാതി, മത, ലിംഗ
സമത്വം എന്ന ആശയം ഉൾക്കൊണ്ടു
കൊണ്ട് നവസമൂഹത്തിനുതകുന്ന
സംഭാവനകൾ നൽകാൻ കൈല്ലുള്ള
രു പറ്റം സുമനസ്സുകളുടെ ഏളിയ
ശമമാണ് നമ്മുടെ കലാലയത്തിന്റെ
ഈ പുതിയ കലാസ്ഫൂരി. കാവ്യമുല്യവും
സാഹിത്യഭാഗിയും നിരുപണവും
അനുഭവങ്ങളും വിമർശനങ്ങളുമൊക്കെ
നിറഞ്ഞ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ
ഭാഗമാകുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ
അലിമാനമുണ്ട്. ഒപ്പം ഇതിന്റെ
പുർണ്ണതയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ച
എവരോടും അകമ്മീഞ്ഞ നന്ദിയും.

Dileep MV

Lekshmy

Sajith S.

Baji K.

Soja S.

Rubeena

Ajayan

Preeja

Nebu J.

Suja Devi

Kumar

Muziris Biennale 25

Rustic Zoo 28

21st IFFK 32

സൗഹ്യദാന്തശർ പരിഞ്ഞത് 36

മരം പെയ്ത വസന്തം 39

Solivagant 40

F.R.I.E.N.D.S 46

NSS Report 48

Long & Winding Road 50

Union Report 52

ജിഷയ്കൾ! 55

കാലാൻ 57

വിനായകൻ 58

meckartans 60

Go Ahead – Interview 62

Vivere in momento 65

CONTENTS

- മിനാമിനുങ്ങിൻ പൊൻവെടം 93
The 3-4-3: A Case Study 97
A Head Full of Dreams 100
Paisa Dedho Bhai 102
Snippets 104
My Mindscape 106
Eye of Elite 107
രേഖ ബോളിവുഡ് 110
Whisper or Shout? 113
ചിരിയുടെ മണിക്കില്ലക്കം 116
ഇഴ അടവിൽ ഡാമുവേണ്ട 118
Third Eye 121

Culminating the Cult 68
Wuthering Heights 71
Reclaim the Childs-Eye-View 72
Cover Story 76
അറിവില് 81
Cell No. 103 82
മന്ത്ര മാന്ത്രിക്ക... 84
When I Became V... 88
ക്ഷേത്രസൗകര്യം 90

സംപ്രത നമ്പത്രുഡ് 12
Voices 17
മലബറിൽ ദുരന്തകളുണ്ട്! 18
Eye of the Storm 20
ക്ഷേണ്ടി 22
സുഹാസി 24

students union

2016-17

vishnu rajeev
chairman

sreenath kt
gen. secretary

punnya pg
vice chairperson

vignesh v
arts club sec.

peeru m
magazine editor

sarath nair s
UUC - 1

padmesh v
UUC - 2

noufal m
sports sec.

anjali ks
lady rep - 1

shilpa mohan
lady rep - 2

shaheer k
mech assn. sec

ajil kumar
auto assn. sec.

binil k kuruvila
prod assn. sec.

karthik sj
ec assn. sec.

thejas krishnan
cs assn. sec.

christy jacob
bt assn. sec.

amal raj b
pg 2nd year rep

sooraj
pg 1st year rep.

ananthakrishnan
fourth year rep.

aravind r
third year rep.

nandhu s
second year rep.

anandhu c
first year rep.

libish
union advisor

baji k
sports in-charge &
caw co-ordinator

ബഹു സം മന്ത്രി സഭ

Bhadra Narayanan
T4 A

ബക്കത്ജനപ്രഭാവത്തിലുടെ മുത്തയ്ക്കുനോടൊപ്പും നവരാത്രി മണ്ഡലപത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നോൾ മനസ്സിൽ നിന്നെന്തു നിന്നുത് വീണാപാണിനിയായ സരസവിഭാഗത്തിനു തേജാമയമായ രൂപമാണ്. ക്രിസ്തു വർഷം പത്രണഭാം ശതകത്തിൽ “കവരാമാധാരം” രചിച്ച കവർ ആരാധിച്ചിരുന്ന സരസവിഭാഗത്തിനു പദ്ധതിയായി പഠിച്ചുവരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം സമാധി അടയുന്നതിനു മുമ്പ് നാടുവാണിയായിരുന്ന കുലശേഖരപരുമാളിനു കൈമാറിയിരുന്നു. പണ്ട് വേണാടിരുത്തിലെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു പദ്മനാഭപുരം. അവിടുത്തെ കൊട്ടാരത്തിലെ തേവാരക്കെട്ടിൽ നിന്തേന്ന പുജിക്കുന്ന ആ വിഗ്രഹം നവരാത്രി കാലത്തു തിരുവന്നപുരത്തേക്ക് എഴുന്നളിച്ച് ശ്രീ പദ്മ നാഭസാമി ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള നവരാത്രി മണ്ഡലപത്തിൽ കുടിയിരുത്തി നാദോപാസന നടത്താമെന്ന് ശ്രീ പദ്മനാഭാസനായ സ്ഥാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവ് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്റെ അവിടെ തൊഴുതു നീങ്ങുന്നോൾ മനസിൽ

എന്തെന്നില്ലാത്ത പുതിയൊരു അനുഭൂതി. എവിടെ നിന്നോ നേർത്ത സ്വരത്തിൽ സപ്തസരങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്നതായി ഒരു തോന്തർ. എന്നായിരിക്കാം ആ അൽഭൂത പ്രതിഭാസം എന്ന് ഞാൻ മുത്തു നോട് ചോദിച്ചു. മുത്തുള്ള അകലെക്കാണുന്ന കുതിരമാളികയിലേക്കു വിരൽ ചുണ്ടി. അവിടെ പദ്മമാഡ സാമിക്ഷ്യത്തിലേക്ക് അഭിമുഖമായൊരു ചെറു കിളിവാതിൽ അവിടെ നിന്നല്ലോ ആ സംഗിതം ഒഴുകിവരുന്നത് അത് സ്വാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവിരും കണ്ഠംത്തിൽ നിന്ന് ഉതിരിന്ന് വീഴുന്ന മുത്തുമൺകളുമ്പോൾ!

ആ സ്വരധാരയിൽ മുഴുകി അറിയാതെ എൻ്റെ പാദങ്ങൾ ആ നാദധാരയുടെ ഉറവിടം തേടി ചലിച്ചു. കുതിരമാളികയുടെ അകത്തേക്കുള്ള ഇടനാഴിയിലുടെ നടന്നുനീഞുവോൾ ശർഭശ്രീമാനായ ആ സ്വാതി നക്ഷത്രത്തെ പറ്റി മുത്തുള്ള വാപാലന്നായി. കൊല്ലവർഷം 988ൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കമാർത്തിൽ കലാകാരനും, കലാകാരനാൽ താഴുമായിരുന്ന അനിതരസാധാരണമായ ശൃംഖലാങ്ങളുള്ള ഒരു മഹാനുഭാവൻ നമ്മുടെ രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. അമു മഹാരാണിയുടെ ‘അനന്ത ജനാർജ്ജിതമാം അസ്മർ പുണ്യഫലം’ ആയി ജനിച്ച ഓമനത്തികൾ കിടാവ് സ്വാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവ്. ശുരനും ധീരനും കുശാഗ്രബുദ്ധിക്കാരനും, ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനും, നിതിനിഷ്ടംനുമായ ഒരു രാജ്യശ്രേഷ്ഠൻ, സർവോപരി കലാരംഗത്തെ ചക്രവർത്തി എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ പറ്റിയുള്ള വർണ്ണനകൾ കേട്ട കുതിരമാളിക എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുത്തൻമാളികയുടെ പടിപ്പു രയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. 21 ഏകദിനം നിർമിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവിരും ആവാസക്രൂമായ രമ്പഹർമ്മം. എന്തെല്ലാം ചരിത്രങ്ങൾ ആയിരിക്കും ഇവിടെ ഉറങ്ങി കിടക്കുന്നത്!

അകത്തേക്ക് നടക്കുവോൾ ആദ്യം കേട്ട ആ സംഗിതയാർ അടുത്തടുത്ത് വരുന്നതായി തോന്തി. ഔപും ഒരു നൃപത്യനിയും. തട്ടിയിൽ നിർമിച്ച കമകളിരുപ്പങ്ങളും, വിവിധ ചരിത്രവേകളും, ആനക്കാമാവിലും ക്രിസ്തലിലും തീർത്ത സിംഹാസനങ്ങളും, ക്രിസ്തലിൽ തീർത്ത പാലക്കും, ആയോധനത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളും ഇരിക്കുന്ന മുറികളുമെല്ലാം കടന്ന് ആകാംഘാഭരിതയായി അതിരുംയെല്ലാം ഉറവിടം തേടി ഞാൻ മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കുള്ള ചെറിയ കോവൺ കയറി. 122 കുതിരകളെ വിവരിയായി തട്ടിയിൽ കൊത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഇടനാഴിയിലുടെ നടന്നപ്പോൾ ആ സംഗിതം തിരിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരേ ഒരു ശനപതി സ്ത്രീതിയായ പരിപാഹരി ശണാധിപ എന്ന കീർത്തന തോന്താപ്പം നാട്യമണ്ഡപത്തിൽ ആരോ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. അവിടെക്കു ചെന്ന ഞാൻ അബന്ധനപോയി. സ്വാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവിരും നാട്യസദസ്യം. അതിമനോഹരമായ ചിത്രപ്പണികളുള്ള ചെറുപടിയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഇരയിമൻ തമി അല്ലോ, തൊട്ടട്ടത്ത് ഇരിക്കുന്നത് നാട്യ വിദഗ്ധനായ വടിവേലു നാടുവൻ!

ആ സ്വരധാരയിൽ

മുഴുകി അറിയാതെ

എൻ്റെ പാദങ്ങൾ ആ

നാദധാരയുടെ ഉറവിടം

തേടി ചലിച്ചു...

മേരുസാമി, ഷഡ്കാല ശോഖിദമാരാർ, പിച്ച ഭാഗവതർ, തമ്മാവുർ നാൽവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിദഗ്ധമാരെ കണ്ണ് ഞാൻ അതഭൂതപരവശയായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ മുൻപിലുള്ള ചപ്രമണൈ കട്ടിലിൽ ഒരു നിശ്ചൽ പോലെ ആരോ താളം പിടിച്ചു കൊണ്ട് പാടുന്നു... മഹാരാജാവ് തിരുമന്നല്ല !. സാവേരി രാഗത്തിൽ പദ്മമാഡഭാഗിനേയ നായ ശബ്ദപതിയെ വഞ്ചിക്കുന്ന ആ കീർത്തനതോന്താപ്പം മോഹിനിയാട്രൂപത്തിൽ ഒരു നർത്തകി ആടുന്നു. ശരണാഗതയായ എന്ന പരിപാലിച്ചാലും അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വനേശര എന്നാടുന്നതു കണ്ണ് ഞാൻ പരിസരം മറന്നു. ആ വേദിയിൽ എന്നിക്കും നൃത്തം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്ന് ചിന്തിക്കവേ അതാ മറ്റാരു നർത്തകി രംഗത്തേക്ക് വരുന്നു. ചുവപ്പിൽ പച്ചക്കരയുള്ള സാരി ചുറ്റി, മുടി ദൃത്യക്ക് പിന്നി, മുല്ലപ്പുവും ചുടി, നെറ്റി തിരി സിന്തുരപൊട്ടും, കാലിൽ ചിലകയും ധരിച്ചു ഒരു നർത്തകി. ഭഗവാനേ ആത് ഞാന്നല്ല!! സാമ്പിൽ അപോൾ വടിവേലു നടുവൻ മുടക്കൾ കാണിച്ചു പാടുന്നു. ശക്ര ശ്രീ ശിരി നാമപ്രഭോ!! കൈലാസനാമനായ പരമശിവൻ അഭേദ നൃത്തം വർണ്ണിക്കുന്ന ഹാസാന ഓ രാഗത്തിലുള്ള കീർത്തനതിനോന്താപ്പം എൻ്റെ പാദങ്ങളും ആരകാൻ തുടങ്ങി. ഭൂതശബ്ദങ്ങളോടൊപ്പുള്ള ആ അഭേദ നൃത്തം കാണാൻ ആകാശവീഥിയിൽ ദേവമാർ അണിനിരന്നിരുന്നു. ആ നൃത്തം കണ്ണുകെകാണ്ണി രിക്കുന്ന ശ്രീ പദ്മമാഡഭാഗി എന്നും എൻ്റെ മനസ്സിൽ വിളങ്ങേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഭരതനാട്യതു പത്തിൽ ഞാൻ ആദ്യം പരിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതി

ആടി തൊഴുതുവണ്ണം.

കലാകാരന്മാരെ എന്നും ആദരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാവാം എൻ്റെ ഇതു എളിയ നൃത്യത്തെ അദ്ദേഹം അഭിനന്ദിച്ചത്. അങ്ങയുടെ മുന്നിൽ കാണിക്കായി അവിടുത്തെ തന്നെ ചില കൃതികൾ അവതരിപ്പിച്ചു കൊള്ളേണ്ട എന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ചെറിയ രൂപ ചിരിസമ്മാനിച്ചത് സമർത്ഥമെന്നു ചിന്തിച്ചു ഞാൻ വീണ്ടും ആടിതുടങ്ങി. ഏതു നൃത്യം ആടും ഇനി? ഭരതനാട്യം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം വഹിച്ച പക്ഷു മഹത്തരമാണ്. തന്മാവുതിൽ നിന്നും പല നടുവണ്ണാരെയും നർത്തകികളെയും വരുത്തി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയാണല്ലോ ഭരതനാട്യത്തിന് കേരളത്തിൽ ഇത്രയും പ്രചാരം സൃഷ്ടിച്ചത്. അതിനാൽ ഭരതനാട്യം തന്നെ കളിച്ചകാൻ തീരുമാനിച്ചു. രാമാധനത്തിലെ കമകളെല്ലാം സംയോജിപ്പിച്ചു രാജമാലിക്കായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ”ഭാവത്യാമി രഥവരാമം” എന്ന കീർത്തനം എത്ര കളിച്ചാലും മതിവരാത്ത ഒരു നൃത്യമാണ് .

സുരൂവാദ തിലകമായ ശ്രീരാമദേവൻ വിശ്വാമിത്ര മഹിർഷിയുടെ ധാഗരക്ഷ ചെയ്തതും, അഹല്യമോക്ഷം നൽകിയതും, സീതാസയംവരം ചെയ്തതും, പരശുരാമ ഗർബ്ബം ശമിപ്പിച്ചതും, തുടർന്ന് സാക്ഷേപപുരിയിൽ പ്രവേശിച്ചതും വരെയുള്ള ബാലകാണ്ഡം, വിഷ്ണീനാശിഷേകം മുതൽ പാദുകപട്ടാഭിഷേകം വരെയുള്ള അയോധ്യാകാണ്ഡം, ഭണ്യകാരണ്യ പ്രവേശനം മുതൽവരവയം വരെയുള്ള ആരണ്യകാണ്ഡം, മാരീചി വധം മുതൽ സമുദ്രലംപനനമിപനം വരെയുള്ള കിഷ്കിനിധാകാണ്ഡം, ശ്രീരാമൻ കൊടുത്തുവിട മുദ്രമോതിരവുമായി വാനരോത്തമനായ ഹനുമാൻ ലക്ഷ്മിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും അവിടുത്തെ പരാക്രമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന സുന്ദരകാണ്ഡം, സേതുവണ്ണനം മുതൽ പട്ടാഭിഷേകം വരെയുള്ള യുദ്ധകാണ്ഡം, ഇവബാകൈ അവിടുത്തെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ത്രാണി പോരാ എന്നൊരു തോന്തൽ. ശ്രീരാമൻ കൊടുത്തയച്ച അംഗുലീയം വാങ്ങി ശിരസ്സിൽ വെക്കുന്ന സീതയെയും, തിരിച്ചു ചൂഡാതത്കം ശ്രീരാമൻ നൽകിയപ്പോൾ അത് ആദിത്യൻ സാക്ഷിയായി നേരേവാട് ചേർക്കുന്ന ആഭാഗം ഞാൻ ആടിയപ്പോൾ ആ മുവത്തു മിനിമാന്തര ഭാവം എന്നെന്ന അതിശയിപ്പിച്ചു. ആനന്ദാതിരേകത്താൽ എവിധം ഞാൻ ആദിസമർപ്പിച്ചു ആ കൃതി .

ഈ ഒരു കുച്ചിപ്പുടി അവതരിപ്പിച്ചാലോ എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശ്നത കൃതിയായ ”രമണവിഭോ” തരംഗമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആരഭിരാഗം ആദിതാളത്തിലുള്ള കീർത്തനം പദ്മനാഭസ്തുതിയാണ്. മഹാലക്ഷ്മിയെ രമിപ്പിക്കുന്ന, ശരണാഗതർക്ക് അയോ നൽകുന്ന ഭഗവാൻ കാളിയൻ്റെ ഭയത്തിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു അനന്തശാഖിയായി വിരാജിക്കുന്നതും മറ്റും വർണ്ണിച്ചപ്പോഴും, ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ബാലലബികൾ ആടി തിമിർത്തപ്പോഴും, ഒടുവിൽ താലത്തിൽ കയറി മതിമറന്നാടിയപ്പോഴും അദ്ദേഹം

കയ്ക്കിച്ചതായി തോന്തി എന്നിക്ക്. ആനന്ദ നിർവ്വൃതിക്ക് ഇനി എത്ത് വേണം എന്നവസ്ഥയിലായി എന്നും.

ഈ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തെ നൃത്യമായ മോഹിനിയാട്ടം കളിച്ചിപ്പുകിൽ തിരുമനസിനെ നിസ്തിക്കുന്നതിനു തുല്യമാക്കും. മോഹിനിയാട്ടത്തെ ലോകമരിയുന്ന ഒരു കലാരൂപമാക്കാൻ അദ്ദേഹം നൽകിയ സംഭാവനകൾ മറന്നുകൂടാം. ഏതെയെത്ര കീർത്തനങ്ങൾ, വർണ്ണങ്ങൾ, പദങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏത് ആടംനമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല ”കൃപയാ പാലായ ശാരേ” യും നവരാത്രി കീർത്തനങ്ങളും . ചാരുക്കേൾ രശ്രതിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ”കൃപയാ പാലായ ശാരേ” എന്ന കൃതിശ്രീ പദ്മമാഭസാമിയോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അചബ്യോലമായ ഭക്തി പ്രതിപാധ്യവിഷയമാക്കുന്നു. ശ്രീ പദ്മമാഭരേണ്ട പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുന്ന രജാക്കമ്മാരുടെ കിരിടത്തിലെ രത്നങ്ങളുടെ ശോഭയാൽ പ്രകാശിക്കുന്ന പാദങ്ങളെ കണ്ണ താമരപുവുപോലും അസുയപ്പെടുന്നു എന്ന് ഞാൻ ആടിയപ്പോൾ

മഹാരാജാവ് എഴുന്നേറ്റ് ക്ഷേത്രത്തിനു അടിമുവമായി നിന്ന് താഴെയു. ആ കല്ലുകൾ ഭക്തിയുടെ പാരമ്യതയിൽ നിന്നെന്നു നിൽക്കുന്നത് കണ്ണ് എൻ്റെ കല്ലുകളും ഇന്നന്നുണ്ടെന്നു. നവരാത്രി മണ്ഡപത്തിൽ വനിക്ക് നവരാത്രി കീർത്തനങ്ങൾ ആടാതെ പോകുന്നത് ഉചിതമല്ല എന്ന ചിന്തയിൽ അവ മോഹിനിയാട്ടുപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആദ്യത്തെ മുന്നു ദിവസം സരസ്വതിയായും അടുത്ത മുന്നു ദിവസം പാർവ്വതിയായും ആരാധിക്കുന്ന ക്രമത്തിലുള്ള കീർത്തനങ്ങൾ ഷയ്ക്കാല ശ്രോവിന്മാരാടുെ നാവില്യുടെ ഒഴുകി വരുന്നതിനോടൊപ്പം ഞാൻ ചുവടുവച്ചു. ശക്രാഭരണരാഗത്തിൽ ”ദേവി ജഗ ജനനി”, കല്യാണിരാഗത്തിൽ ”പാഹിമാം ശ്രീ വാഗീശവി” സാവേരി രാഗത്തിൽ ”ദേവി പാവന” ,തോടിരാഗത്തിൽ ”ഭാരതീ മാമവ”, ദൈവവിരാഗത്തിലെ ”ജനനി മാമവ”, പത്നുവരാളിയിൽ ”സാരോ രൂഹാസനേ ജായേ” ശ്രൂദശസനാവേരിയിൽ ”ജനനി പാഹി”, നടക്കുറിത്തിയിൽ ”പാഹി ജനനി”, ആരഭിയിൽ ”പാഹി

പർവത നദിനി” യും ആടിയപ്പോൾ ആ മുഖത്തുമിനിമിരിഞ്ഞ ഭാവങ്ങൾ വർണ്ണിക്കാൻ താനാളല്ല.

അപ്പോഴേക്കും ഞാൻ കഷീണിച്ചവഗ്രാഫിരുന്നു. എന്നോടൽപ്പും വിശ്രമിക്കാൻ പറഞ്ഞതായി എനിക്ക് തോനി. ആദ്യം കളിച്ച നർത്തകി അപ്പോൾ രംഗത്ത് വരികയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു പദങ്ങൾ ആടാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞാൻ സാകുതും അത് വിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സുരുട്ടി രാഗത്തിലുള്ള ”അലർ ശരപരിതാപം” എന്ന പദം ആടിയപ്പോൾ

ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ബാലലിലകൾ ആടി തിമിർത്തപ്പോഴും , ഒടുവിൽ താലത്തിൽ കയറി മതിമിഠാടി യപ്പോഴും അദ്ദേഹം കയ്യടിച്ചതായി തോനി

വിരഹിനിയായ, നായികയായ തിരുമനസ്സ് നായകനായ ഭഗവാനോട് ആത്മ സംവേദനം നടത്തുന്ന ആരംഗം എന്നെന്ന രോമാഖമണിയിച്ചു. ”അളിവേണി എന്ത് ചെയ്യു” എന്ന കുറിഞ്ഞി രാഗത്തിലുള്ള പദം പദ്മനാഭവിരഹം മുലം വലയുന്ന അദ്ദേഹത്തെ തന്നെയാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത് എന്ന് മനസിലായപ്പോൾ ഞാൻ ശ്രീ പദ്മനാഭസാമിയോടുള്ള മഹാരാജാവിന്റെ ഭക്തിയുടെ വിവിധ ഭാവങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നു. എത്ര മനോഹരമായ വർണ്ണനകളാണ് ആ രണ്ടു പദങ്ങളിലും വിവരിച്ചിരുന്നത്.

പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അടുത്തേക്ക് വിളിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോനി. നമ്മിരിസ്കയായി ഞാൻ ആ പാദാരവിന്മാനങ്ങളെ തൊടുവണ്ണാം. ”കുട്ടി, എന്ത് സമ്മാനമാണ് വേണ്ടത്?” എന്ന് ചോദിച്ചു് പോലെ !! ആലപ്പുഴ വരെ മാത്രം സഖവിച്ച അങ്ങ് പദ്മനാഭസാമി ക്ഷേത്രത്തിലിരുന്നു കാൾവിശേഷരനെ പറ്റി ചെച്ച ഫിനുസമാനികുതി ഒന്ന് ആലപിക്കാമോ എന്ന് താനപേക്ഷിച്ചു.

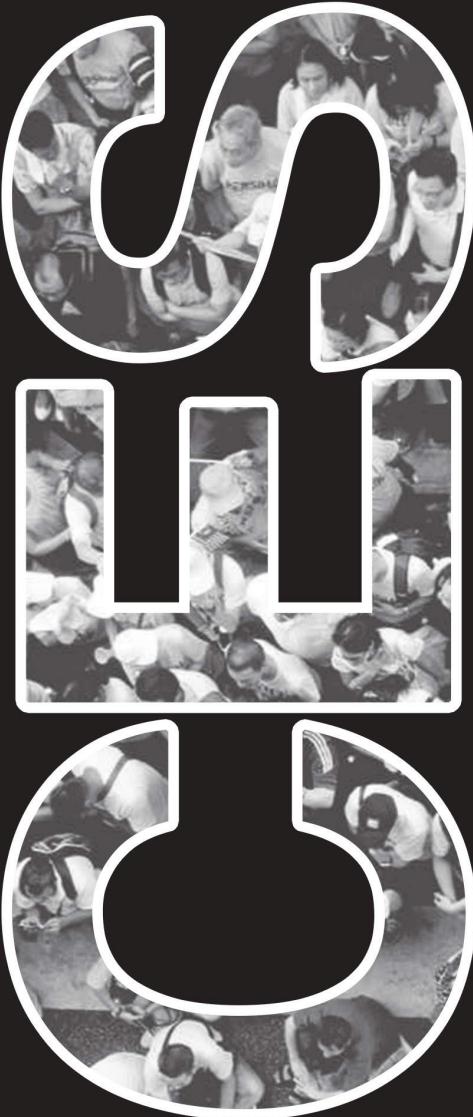
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിസ്യുബെലറവിരാഗത്തിലുള്ള നാദയാർത്ഥിൽ "വിശ്വേഷര ദർശൻ കർ തല് മൻ തും കാൾ" കേട്ട താൻ ലഭിച്ചുപോയി. മനസ്സു നീ വിശ്വേഷര ദർശനത്തിനായി കാൾത്തിലേക്കു പോകു. പരിപാവനമായ ഗംഗാനദി ഒഴുകുന്നതും, സന്ധാസിപ്പുംഗവന്മാർ അതിന്റെ തടങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതുമെല്ലാം ആ കൃതിയിലുടെ കാട്ടി തരുന്നു. ഒരു നിമിഷം താനും കാൾക്കു പോയത് പോലെ തോന്തി. തീവ്രപ്രേമത്തോടെ അവിടെ ദർശനം നടത്തു, കരുണാമധ്യനായ ഭഗവാൻ ജനനമരണങ്ങളാകുന്ന തോക്കുകയറിൽ നിന്നും നമ്മ രക്ഷിക്കും. കമലാനയന നായ ശ്രീപദ്മനാഭനെയും, ത്രിനേന്ദ്രനായ മഹേശ്വരനെയും ജേക്കു എന്ന് പാടി നിർത്തിയപ്പോൾ ഇതിൽ പരം എന്ത് ഭാഗ്യമാണ് വരാനുള്ളത് എന്ന് താൻ ചിന്തിച്ചുപോയി. അപ്പോഴേക്കും സദാള്ള പിരിയാൻ നേരമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധനാശി തില്ലാനയുടെ വരികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയരവെ വിണ്ണും താൻ പാദങ്ങൾ ചലിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി . "ശീതകനിക തകയിം നത്യകൃത തോം... പദ്മനാഭ തുമാരി ലില..." ചിലസോലികളുടെ മനോഹരമായ നൃത്യയി. ആനന്ദന്യത്തിൽ പരിസ്ഥാപിച്ചി. അത് ആടിത്തിരവേ അകലെ അകലെ പദ്മനാഭക്ഷത്രത്തിൽ പൊന്തിന് ശീവേലിയുടെ ആരവം മുഴങ്ങുന്നത് കേൾക്കുന്നു. തിരുമനസ്സ് അപ്പോൾ ചപ്പ മഞ്ച കട്ടിലിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് തൊഴുതു നിംകുന്നു .

യദുകുലകാംബോജി രാഗത്തിലെ "ഭൂജഗശായിനോ നാമ മംഗളം പരമജാനതപീഹ കിർത്തിതം" എന്ന മംഗളസ്ത്രോത്രം ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് പടിഞ്ഞാറ് കിളിവാതിലിനടുത്തേക്ക് നടക്കുന്നു. ശ്രീ പദ്മനാഭക്ഷത്രത്തിലേക്കു നോക്കി സർവ്വവും മരന് തിരുമനസ്സ് ആലപിക്കുന്നു. "ഹൈതി പാപ്മനാം

ജാല മജ്ജസാ ഭൂവി ശിവി തമാ ഭാരുസഖയം". ഭൂജഗശായിയായി പദ്മനാഭൻ നമ്മാണനുഗ്രഹിക്കുടു. സർവ്വചരാചരങ്ങളും വാഴ്ത്തുന ഭഗവാൻ, അശി വനത്തെ ഓഫീസിക്കുന്നപോലെ സർവ്വ പാപങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ മംഗളങ്ങളും നൽകുടു. താനും അതെ പ്രാർത്ഥനയോടെ തൊഴുതു അവസാനാപ്പിച്ചു എന്ന് നാട്യജജി.

"മോജൈ പോകേണ്ട ഇവിടെ ഇങ്ങനെ നിന്നാൽ മതിയോ" മുത്തുള്ളെന്ന് വിജി. താൻ തെക്കീ ഉണ്ണർന്നു. മുനിൽ സ്വാതിതിരുന്നാൾ മഹാരാജാവില്ല!! ആസ്ഥാന ഗായകരില്ല!! താൻ ഏതോ അജ്ഞാത ലോകത്തായിരുന്നു. ഒരു ദീർഘനിശ്ചാസത്തോടെ ആ മാളികയുടെ പുറത്തേക്കു നടക്കുമ്പോൾ മനസ്സുകൊണ്ടുള്ളും ആ സന്നിധിയിൽ നൃത്യം വയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്ന ചാർത്താർമ്മായിരുന്നു. ആടിയതു എത്ര തുപ്പം, ഇനി എത്രയെത്ര കൃതികൾ. എല്ലാം ചിട്ടപൂട്ടുത്തിയാടാൻ ഈ ജനം പോരാ. എക്കില്ലും ആ ഭാഗ്യം തരണേ ശ്രീപദ്മനാഭ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ആ കിളിവാതിലിലേക്കു നോക്കി മനസ്സുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ആ മംഗള ഫ്രോക്കം മഹാരാജാവിന്റെ കണ്ഠംത്തിൽ നിന്ന് ഒഴുകി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരുന്നതായി ഒരു തോന്തൽ.

**ഭൂജഗശായിനോ നാമ മംഗളം
പരമജനതാപീഹ കിർത്തിതം
ഹൈതി പാപ്മനാം ജാലമഞ്ജസാ
ഭൂവി ശിവി തമാ ഭാരുസഖയം**

Everything was quiet
But not silent
In the breeze,
I could sense some tree falling down
in the rain,
I could feel some chill of something drenching, shivering
In people's smile,
I could hear some long suffocated woes
Everything speaks, volumes may be
Everything might be quiet
But not definitely calm.

Tinul K Tom
B6

നമുക്കിവർ ബംഗാളികളാണ് !!!

|| വിഷാദവും വിസ്ത്രഫലവും
വിരോധാഭ്യസങ്ജോക്യന് ഒരു ജീവിത സ്വന്നം
സ്വത്വം തന്നെയാഥെന്ന തിരിച്ചറിവ് ||

നേരിട്ടിയേണ്ട സ്പർശനങ്ങൾ
വൈല്ലുവിളികളാക്കുമ്പോൾ അവയെ
ആരാമിട്ടിയം കൊണ്ട് അനുഭൂതികളാക്കുന്നത്
ഒന്നുംവെമാണ്. വന്നു കണ്ണഡക്കരുമുന്നിൽ
പ്രഹേളികയായി നിന്ന് ഒരു ഭയിട്ടതിന്റെ
ആത്മാവ് തേടുന്നത് മലയാളിക്ക് അത് സ്വയം
തിരിച്ചറിയലായത് കൊണ്ടാകാം. ഏറെയൊന്നും
മാറാത്ത ബംഗാൾ.

നമ്മുടെ മുൻഗണനകൾക്കിടം
കണ്ണഡത്താനായത് കൊണ്ടുതന്നെ
ബംഗാൾ നമ്മുക്കെന്നും വിസ്ത്രഫലമായിരുന്നു.
ചങ്ങവുഴയ്ക്കും ഉറുബിനുമൊക്കെയെല്ലാം
ടാഗോറും ശരത്ചന്ദ്ര ചാദ്രജിയും
ബിഭൂതിഭൂഷണം ബന്ദോപാദ്യായുമെല്ലാം
ഒഴുകിവരുന്ന വംഗാസഹിതും നമ്മുടെ
സീരകളിൽ ലഹരി നിറയ്ക്കാൻ
പ്രാപ്തമായിരുന്നു. ഗതകാലത്ത് ഇന്ത്യൻ
ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ മുഖങ്ങളായിരുന്ന
സത്യജിത് റായിയും ജതീക് ഘടകവും
മുണ്ണാൾ സെന്റ്യൂമെല്ലാം പകർത്തിയെടുത്ത
ജീവിതങ്ങൾ നമ്മകൾ അനുഭവ വേദ്യമായ
യാമാർമ്മങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ബംഗാളും
മോഹൻബാബാനുമെല്ലാം പത്തു തൃി കയറി
വന്നത് നമ്മുടെ ഇടനെഞ്ചിലേക്കായിരുന്നു.
ബംഗാളിനും മത്സ്യം ജീവിതാലടക്കമായിരുന്നു
കൊള്ളേണിയത് മനീരങ്ങൾ അതിരുപാക്കുന്ന
സരണികളിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഓർമകൾക്കും
ചിത്രകൾക്കും അക്കവിട്ടായി ആ
'മീൻമണം' കുടെയുണ്ടാകും തൊലിപ്പുറത്തെ
സൗന്ദര്യമില്ലായ്മക്കുമ്പുറം മറ്റാന്നാണ്

ബംഗാൾ.

അധിനിവേശത്തിന്റെ ഇറക്കിവയ്ക്കാനാകാത്ത
ഭാരം പേരിയെന്നോണെ കിതച്ചുനിങ്ങുന്ന
ടാമുകളും, ഒഴുകുന്ന ജനസന്നായത്തിന്റെ
പ്രതിനിധിയെന്നോണെ ചീറിപ്പായുന്ന പഴമുൻ
ബസുകളും കൽക്കത്ത നഗരം എന്തുകൊണ്ട്
മാറുന്നില്ല എന്നതിനുത്തരമാണ്. കളി
സ്തുപങ്ങളിൽ വന്നങ്ങൾ, കട്ടി കണ്ണട വച്ചു
നടന്നുപോകുന്ന ബുദ്ധിജീവികൾ അതികവാദം
പറയുന്നത് ബാധിക്കുന്ന ബംഗാളിസത്തിന്റെ
മതമാണ്.

ഉത്തര സമതലത്തിന്റെ പ്രക്ഷുഭൂതകളെ
വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഗംഗ കൽക്കത്തയുടെ
ആത്മാവായ ഹൃസ്തിയെ പുല്കുന്ന ബേലുർ
മംത്തിന്റെ മണൽത്തിട്ടിലിരുന്നുകൊണ്ട്
ശ്രീരാമക്ഷേഷണ പരമഹാസരും വിവേകാനന്ദനും
ആ പ്രക്ഷുഭൂതകളെ ഹൃസ്തി മാരോടണ്ടച്ച്
ജലക്രിഡ പകർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൽക്കത്താ
നഗരത്തിന്റെ ഗലികളിൽ നൂതനതുപൊന്തിയ
വിപ്പവാതമകതയുടെ മറുതലമാണ് എല്ലിഗിൻ
രോഡിലെ വസതിയിലിരുന്നുകൊണ്ട്
നേതാജി കണ്ണട. ജോറാസജോയിൽ
സായംതനങ്ങളിൽ വിരുന്നുവന്നത് അപാരമായ
ഭാവനകളായിരുന്നു. കൽക്കത്താസരണികളിൽ
നിന്നുവുത്തിരിഞ്ഞെ സ്പന്ദനങ്ങളെ ദേവകവി
ടാഗോർ ദേവസംഗീതമാക്കി. ബംഗാളിനെ
എറെ അസ്വസ്ഥമാക്കിയ കഷാമകാലത്തും
വിജേനകാലത്തും കൽക്കത്തയെ
മാരോടണ്ടച്ച് മററായിരുന്നു. അല്ലാബേനിയയിൽ
നിന്ന് കടക്കുന്നതിനു കൽക്കത്ത
മഹാനഗരത്തെ വ്യാധികാലത്ത് ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടും
കൽക്കത്തയുടെ വിമർശനങ്ങൾക്ക്
മറ്റ് അതിന്തയായിരുന്നില്ല എന്നത് ആ
ജനപ്രമത്തിന്റെ പ്രത്യയാശാസ്ത്രമായിരുന്നു. ഈ

ക്രിവോത്ത് ചുന്നിക്കൊത്ത,

നൃഷ്ഠപ്പക്ഷമായ കർക്കത്തൈയെ

ആ റീലൂക്കള്ളൽ നീനു തന്ന തോയേണ്ടിവരും.

പ്രത്യുഥാസ്ത്രങ്ങൾക്കൊന്നും പിടിക്കാടുക്കാത്ത പ്രമേർ പാഞ്ചാലിയും ‘ജനാരണ്യ’യുമെല്ലാം സത്യജിത് റായ് കണ്ണ കൽക്കത്തയായിരുന്നു. തീറ്റമായി ചിന്തിക്കാത്ത, നിഷ്പക്ഷമായ കൽക്കത്തയെ ആ റീലൂക്കളിൽ നിന്നുതന്നെ തിരയേണ്ടിവരും. സർഗ്ഗാത്മകമായി ചിന്തിക്കുന്ന, രാശ്വീയമായി കലഹിക്കുന്ന ബംഗാളി ജനത് ഇടത്തുപക്ഷത്തെ രേഖേഴ്സ് ബിൽഡിംഗീലേകൾ പിടിച്ചുകയറ്റിയത് ചിന്തകളിലെ പുരോഗനാത്മകത കൊണ്ടുതന്നെന്നാണ്. ജോതി ബസു എന്ന വ്യക്തി ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി എന്നതിന്പുറം ഒരു നേതാവെന്ന നിലയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. അത്തരത്തിലെരുവു മുൻഗണ്ണനാകമം പാലിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസത്തെ അംഗീകരിക്കാൻ കൂടി ആ ജനത് ശ്രമിച്ചു. ദീർഘകാലം രേഖചക്രം തിരിച്ച ഇടത്തുപക്ഷ നിലപാടുകളിൽ വന്ന ഒരു പെറിയ പിഞ്ചവിന് വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നത് ബംഗാളി ജനത്തുവെം രാശ്വീയമതത്തെ തന്നെന്നായിരുന്നു. അവരുടെ വിമർശനങ്ങൾക്കും തള്ളിക്കളെയല്ലുകൾക്കും ആരും അതിരെപ്പറ്റി എന്നു ഉള്ളിട്ടി ഉറപ്പുകപ്പെട്ട് വേളയിൽ “അമ്മ, ഭൂമി, മനുഷ്യത്വം” എന്ന മറുമതം പ്രവൃാപിച്ചു കൊണ്ട് മമതാദിം കടന്നുവന്നത് രാശ്വീയവിന്മയമായി.

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ജതുവേദങ്ങളോരോന്നും മാറിവന്നപ്പോഴും സോഷ്യലിസ്റ്റിലിട്ടറിയുംചു, വിശ്വസിച്ച താളക്രമമായിരുന്നു ബംഗാളിന്റെത് ജീവിതപാച്ചില്ലുകളിലെമരാത്ത ചായകോപ്പയ്ക്കു മുന്നിലിരുന്ന് സിഗരറ്റും ബിഡിയും പുക്കച്ചുകൊണ്ട് ചിന്തകളിലെമരുന്ന് ബംഗാളിനെന്നും ചുവപ്പിന്റെ യുവത്യമാണ്. ആർക്കട്ടുമാണെന്നും ബംഗാൾ. വർഗ-വംശ ഭേദമില്ലാതെ ജീവിതം പക്കുവയ്ക്കുന്ന ആർക്കട്ടും. അവർ ബജിം

ചട്ടേ ചാറുർജി സരണിയിലെ കോഫീഹൗസിൽ മേര പക്കുവച്ചു. കോഞ്ജേജ് സ്റ്റീറ്റിലെ പുസ്തക പീഡികകൾക്കിടയിൽ പുതമണം തേടി നടന്നു ദുർഗാപുജ കൊണ്ടാടി. സാർട്ട്ക്കോക്ക് മെത്താനിയിൽ കളി കണ്ടാർത്തു. ആർക്കട്ടുത്തിലേക്ക് ജീവിതം അന്വേഷിച്ചെത്തിവരെ കൈപിടിച്ചു കയറ്റി. ആർക്കട്ടും ഓടക്കം ബംഗാളി എന്ന വംശമായി പരിണമിച്ചു.

ബംഗാൾ ഒഴുകുകയാണ്, രവിന്റസംഗീതം ചുണ്ടിൽ പടർത്തിക്കൊണ്ട് അതിഗാധമായ ആ ആത്മാവ് തനിലെ സത്തകകളെയല്ലാം ഓളപരപ്പുകളാക്കുന്നു. ഗതകാലസ്മരണകളിലാണ് ചിലന്തിവലപോലെ വരിഞ്ഞുമുറുകി നിൽക്കുന്ന രബീന്റസേതു കടന്ന്, കൽക്കത്താ തീവണ്ടിയാപ്പീസിൽ മദിരാസികൾ വനിബന്ധിയ കാലം വിസ്മയത്തിലാണു. ഇന്ന് കിതച്ചു വന്നുനിൽക്കുന്ന കോമാൻഡൽ എക്സ്പ്രസിൽ തള്ളികയറി, അതിജീവനത്തിന്റെ മേച്ചിൽപ്പുറിങ്ങൾ തേടി വംജനത് തിരികെ മദിരാൾക്കിൽ വനിബന്ധുന്നു. യുവത്യം കടൽ കടന്നുപോയ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് ആ ബംഗാളികളെ കൈപിടിച്ചു കയറ്റുന്നു. അതെ, നമുക്കവെർ (ബെറു) ബംഗാളികളാണ്.

Aditya Suresh
U2

Eye Of the Storm

When numbness tries to explain the uncertain,
'tis the chaos that sways in the calm
In vain-
Because of my thrilling infatuation with the pandemonium,
that sweet intoxication with the love for mayhem.

I could be the hold-up at the rush-hour traffic;
The hiatus from the commotion; a sweet escape,

Or the distasteful interruption in the hustle
Still smiling, but not slyly.
I've witnessed a couple of those- been swept under the dusty carpets long back

I could be the scared goose;
One that never leaves one of its kind behind,
grow more and more despondent by the slightest of discomfort

Or the emblem of valour- a splendid facade of grandeur
The face of fearlessness
Survivor of many wars fought in front of the eyes and inside the mind
of a four-year-old.
That four year old never gave up, hon.

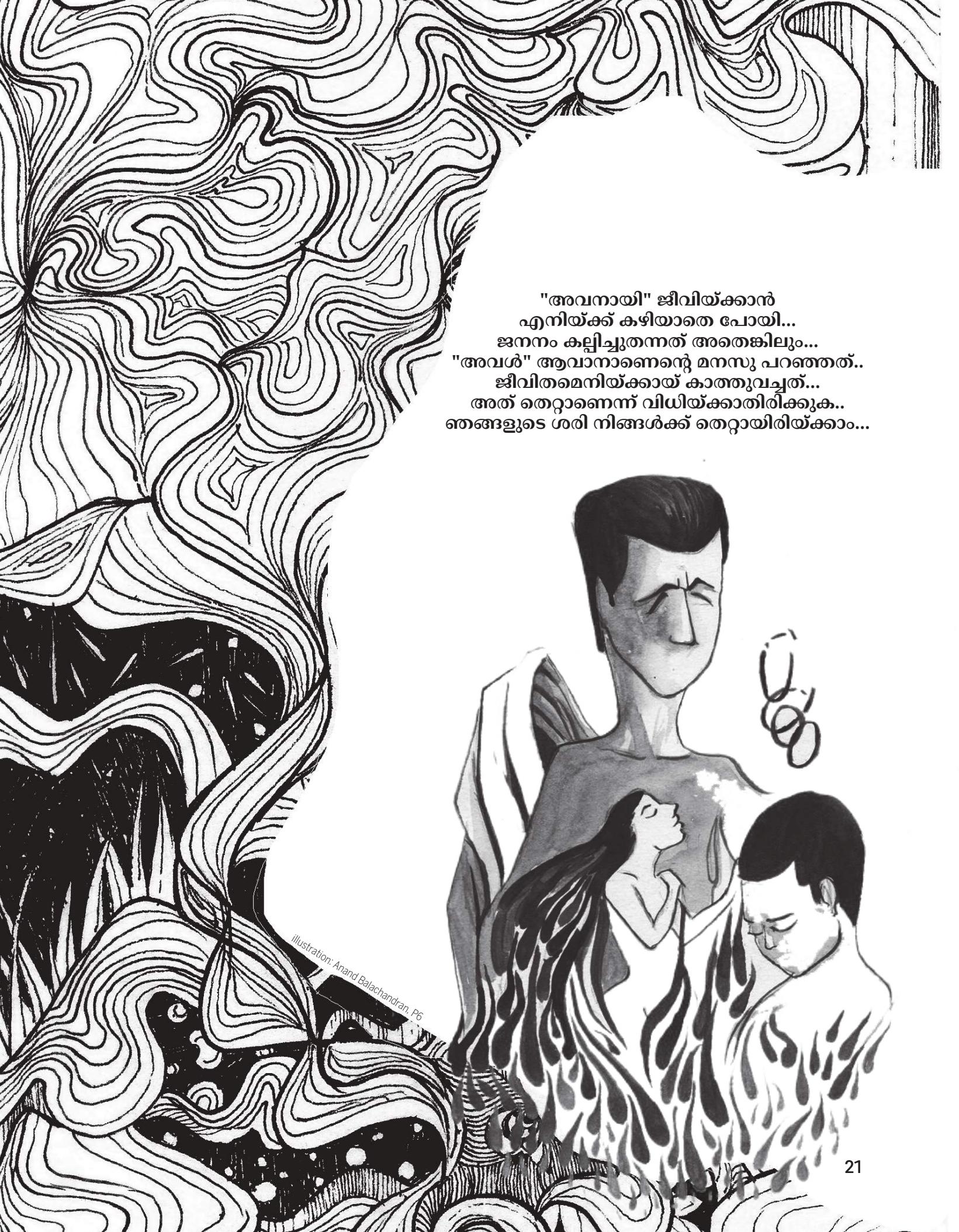
I could be the softest of the petals
and the harshest of the floods.
I could be the eye of the storm.

Let me bloom and I shall show;
How to find calm waters in the harsh seas
Or the other way round.

Because inspite of everything,
I can find home in the cruellest of the lovers
while still being Wordsworth's Daffodils.

Hima Bindu
R4

"അവനായി" ജീവിയ്ക്കാൻ
എനിയ്ക്ക് കഴിയാതെ പോയി...
ജനനം കല്പിച്ചുതന്നെത് അരതെകില്ലും...
"അവർ" ആവനാബന്നേൻ്തെ മനസു പറത്തത്...
ജീവിതമെന്നിയ്ക്കായ് കാത്തുപൂത്...
അത് തെറ്റാബന്നേൻ്ത് വിധിയ്ക്കാതിരിക്കുക..
തൈങ്ങളുടെ ശരി നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റായിരിയ്ക്കാം...

Shilpa Mohan
T4 B

ശരശയ്

ഇനിയെന്നു മോക്ഷം? ഈ ശരശയയിൽ നിന്നുമിനിയെന്നു
മോക്ഷം? ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുടരാടുമീ, തിനു വിളയാടുമീ
കൃതുക്രൈതു ഭൂവിൽ നിന്നുമിനിയെന്നു മോചനം?
ഹസ്തിനപുരികൊരു കാവലാളായ്, ഏഴുലകും കിർത്തി നേടിയവൻ.
സിംഹാസനം ത്രജിച്ചാ പൊൻകിരീടവും രാജാമാതാവിന്നു
കാൽക്കൽ വച്ചോൻ.
ജീവിതത്തിനവസാനശ്യാസം വരെ,
ബേഹമചര്യത്തിലുറച്ചുനിന്നോൻ.
എവരുമെൻ പേരുവാഴ്ത്തി വാക്കിൽ വ്യതിചലിക്കാത്ത തോൾ
വറ്റാത്ത പിത്യസ്സേഹത്തിനുറവ്. എക്കിലുമറിഞ്ഞില്ലാരും...,
ഈ വയോവുഖരേ നേഞ്ചിൽ സദാ ഒഗ്ഗിനാളം

ജുലിച്ചുവെന്.

അതു നാളുത്തിലിവൻ സ്വയം വീണു വീണ്ടും വീണ്ടും

പുക്കശ്ശത്തുവെന്.

ഒരുവർഷകൾ, അംബയ്ക്കരിയാതെയേകിയ മിചിനീരിൽ വെന്ത്
സ്വയമ്പുരുക്കിയോൻ..

ഗുരുവര്യനോടെതിരിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്തു ഹൃദയം തകർന്നവൻ
വേദനിച്ചോൻ..

പാണ്യുവിലും ധ്യതരാഞ്ചുരിലും പിനെ വിഭുരതിലും,
ഹസ്തിനസാമാജ്യമൊരു മഹാസാഗരമെന്നപോലെ,
ദിക്കൊക്കെയും മനതാൺിലും പടരുമെന്നാരുപാട് മോഹിച്ചുവൻ..
പാണ്യുപുത്രർ തിരിച്ചെത്തിയ വേളയിൽ നുറോന്നും അഞ്ചുമവർ
നൃത്യാനുഗമാം കൽത്തുണ്ണുകൾ പോലെ ഈ മഹാരാജ്യം
പട്ടത്തുയർത്തും എന്ന് വീണ്ടും വധമാ ആശിച്ചുവൻ....

സുര്യപുത്രൻ ഡീരയോഖാവിനെ സദാ

സുതകുമാരനെന്നവഹേളിക്കവേ...,

മണനം ഭൂജിച്ചുള്ളിൽ നീറുമാത്മാവിന്റെ കണ്ണുനീരെപ്പാൻ
പാടുപെട്ടോൻ..

ശകുനി കൃതന്റെ മെന്നേത പകിടകൾ ചുതിൽ തിമിർത്തെന്നാരാ
രാജസങ്കളിൽ നീതിയെ നിഷ്കരുണം പ്രഹരിക്കവേ,
നിറക്കണ്ണുമായതു കണ്ണുനിൽക്കേണ്ണിവന്നവൻ. അംഗനാരത്നമാം
ദൗഡി....,

നിന്നുകയാട കരുത്ത കൈകളാലവൻ വലിച്ചിഴക്കവേ...

കണ്ണുകളടച്ചാനെതിർക്കുവാനാവാതെ ഉള്ളിലാത്മാഹൃതി

ചെയ്യുവാൻ വെസ്യുമെൻ ധർമ്മബോധത്തിന്റെ ചാടവാരേറ്റവൻ.

പിനിക്കുരുക്കേഷ്ഠത്രഭൂവിലനിതിയെ വിനനായ്

കുടൈനിർത്തേണ്ണിവന്നവൻ.

ചക്രവൃഷ്ടിയിൽ, ഞാനുശ്രപ്പുട കീർത്തിമാനാർ

പേരുകേട് മഹാരമർ അർജുനതന്നയനെ മുറിവേൽപ്പിക്കവേ,

അവവെനാപ്പുമെന്നകമാരുമാരാരുമറിയാതെ ഒരുപാട് കേണു. പ്രിയ
പാർത്ഥ, നിന്നസ്ത്രങ്ങളീ ഫീഷ്മരുടെ നെഞ്ചിൽ

മുറിവേൽപ്പിച്ചതില്ല.

ധർമമാണവ, കർമമാണവ ജീവിതതീക്ഷ്ണപരിക്ഷകൾ തന്നുടെ

അന്ത്യമാണവ. ഇനി മാലമാസത്തിലോരഞ്ചമിനാൾ വരും.

മൃത്യുവന്നീ വ്യഖനെ മാരോട്ടേരക്കും, പുണ്ണരും, നെറ്റിയിൽ

ലോലമായ് ചുംബിക്കും. പിനെയവന്റെ കുടൈയാകാശ സീമയിൽ

അനന്തവിഹായന്നുതേടി ഞാൻ മരയും. എക്കിലുമൊരാശ വധമാ,,,

ഈ കുരുക്കേഷ്ഠത്തിലിനു വിളയാട്ടമധർമ്മവും അന്തിയും

ഇവവെനാപ്പുമീ വിണ്ണിലിലിത്തില്ലാതെ ആയെക്കിൽ...

പാർത്ഥസാരാധി ക്ഷുണ്ണാ, ഇവൻ ധന്യനായേന...

illustration: Soorya Sree, B6

സാമ്രാജ്യം

തുടക്കം മാത്രം തണ്ടുത്ത് തലോടിനാൽ
ഒടുക്കം എന്നും പട്ടക്കും അതിവേഗം
പഴിക്കും നാം ഈ ജമരത്ത്
പഴിക്കു നമ്മുടെ മരവിച്ച മനസ്സിനെ
സഹിക്കു ആയിരം കുരുപ്പുകൾ
പൊറുക്കു പരാജയം ഓരോചുവർടിലും
ജയിക്കു ഓരോ അസ്യും എടുത്തുകൊ-
ണ്ടത്തിക്കയോരോ ചീഞ്ഞന്നുയതെയും
ജയിക്കു പാരിന്നു ശാന്തിനൽക്കിട്ടുവാൻ
മാറിക്കു നാടിനു കീർത്തി നൽകിട്ടുവാൻ
ധനം കൊണ്ടുമാത്രമെന്ന് മാവ് പൂക്കുമോ ??
സ്നേഹം, അഫിംസ്, ഭാനം മഹാധനം

Kishore
B8

MUZIRIS BIENNALE

WHERE ART INTELLIGENCE QUESTIONS

Kirandev
P8

Biennale changes our perspective towards the age old convictions in our liberation seeking minds and helps us to think deeper and revolutionarily about the ugly and the beautiful.

If you are NOT an art enthusiast, I insist you to READ this article because in this piece of simple essay, me as a humble spectator of Muziris Biennale is trying to explain how the Mega event transformed my perception about art.

If you are an art lover then sit back and relax...because this article is not going to move your brains or your tastes.

Before I start about Biennale...let me share the new piece of information which I gathered from there with you guys.

Muziris was the name of an old city situated in the present day Kodungallur and the city was completely destroyed on a natural catastrophe in the early 12th century.

So, in memory of the Great Muziris where international trade used to take place between the west and the east, the organisers decided to give our Biennale the same name, The Kochi- Muziris Biennale. In every sense this name is the most perfect one, because just like the city Muziris, the Muziris Biennale is an artistic city where international exchange of culture takes place through the elegant medium of art.

The two days I spent in Kochi watching Biennale was an awesome inspiring experience for me because even though I have been to Kochi before, this time it felt so exotic.

And I should admit that, feeling exotic in our homeland is very weird and euphoric.

I also got enlightened that it is not at all about the money involved. Artists just want

their work to be presented nice and neat, and make sure that their work is given respect.

After getting the ticket from Aspin Wall House, a former big shot industrial warehouse now turned into a Permanent Venue, I proceeded to the infamous Pepper House Cafe better known as Premam Cafe to the movie buff malayalees.

Since I was pretty much excited on entering the place all I could see was brilliant ideas exhibited in a level which is way above comprehension. Then a friend of mine who is good at deducting art told me 'Just relax your mind and your body and look into each art forms, then you can see a reflection of your personality in it'

After two days when I retrospect I realise, art is not what the artist intend that matters it is only what we comprehend that matters.

Thus for a better deduction of art a dynamic personality is important, this is what my friend hinted me. The one art form I solidly remember was a video art which involved a Ballet artist performing the act on a knife toe shoe. Throughout the act she was trying to hold her balance, while doing it on a Piano. The video lasted to about 10 minutes and finally after the 10 minutes I was sitting inside that lightproof well ventilated room, I could relate this act to life.

The girl in the fancy shoe was me.

And she was balancing herself through the journey of discovery and exploitations.

Just like this, all the art forms were very much into all of the relevant issues in our time.

After having lunch I headed for the Ocean of Art the Aspin Wall.

Aspin Wall was a completely different concept. It contained a lot of art forms and ideas. Some of them which stole my attention was, The Paper room, a life-sized bath room made out of magazine papers, an art with voices in which a room upon entering gives a whole pleasant sensation with the exuberant vibe it gives with its sound waves.

The Ocean Of Pain is a work worth mentioning as it gives us that feeling of being in a warzone and that silence it creates after everything is lost.

Aspin Wall house seemed like a never ending art mansion, the Pyramid was also another excellent art form in the Wall house.

In one of the tree shades of the wall house I could see The Curator of the Biennale engaged in a conversation with students and other guests.

The second day I was into art-stalking, alone. I took a line bus to Cochin, from Kalamassery, where I stayed overnight, and I was literally roaming around the Old n Still Glorious Port Town, The Fort Cochin.

The Biennale had taken up most of the abandoned warehouses as well as working cafes as its venue. The Kashi art cafe, The pepper house, David Hall, Durbar hall were some of the important and beautiful venues in and around Kochi.

Muziris Biennale is an event one should not miss. I say this because its not only an extravagant display of brilliant art and culture, but also its a massive opportunity to help ourselves become a more socially responsible human being and imparts us with a realisation that art is a global phenomenon which is profound in all that is around us.

Biennale changes our perspective towards the age old convictions in our liberation seeking minds and helps us to think deeper and revolutionarily about the ugly and the beautiful.

AN EXTRAV- AGANT DISPLAY OF BRILLIANT ART AND CULTURE

Rustic Zoo

The windblast and the sheer joy of riding through the open highways were all we had in mind when we spent almost a year planning and saving for this trip across our wonderfully weird nation with resplendent diversity. As an Aldus Huxley quote goes " To travel is to discover that everyone is wrong about other countries". And yes we did! Not only we discovered about the destinations we rode through but also the people we met, their lives and much more. Little did we know, we were going to discover more about ourselves for the next couple of weeks when we made the road our home.

We kick-started our bikes and hearts in a cold January morning. Sheer thrill pervaded even for the nail biting anxiety that the day we had been longing for was actually and finally in front of us.

After gearing up, and striking a coconut for the Pazhavangadi Ganapati, as is customary of most mallus, We finally took to the roads. The crew who shared the same vibes with me were, my twin brother and replica, Kirandev and two ever enthusiastic souls, Luke and Nandhu. We fused into the vast and intriguing network of highways, which could literally take us anywhere

in the country. A seemingly momentary ride of 550 km's through the NH7 was enough to get us to Bangalore. And we decided to rest for the first day of ride.

The next morning as we rode out in the fogged up roads out of Bangalore, we could barely see ahead. Soon ,as the fog thinned out, the trees and flowers gave way to barren dry lands and rocky hills, the trademarks of the next state ahead of us, Andhra Pradesh. The winding roads looked like a cut from a wild west movie.

Andhra Pradesh was hot and dry, and we were forced to take a break for every couple of hours. The roadside palak and roti we had was possibly the most tastiest dhaba eatables we have ever had.

Both sides of the road had only stories of poverty and simplicity to tell. Large farms with very little farming going on were visible. We saw a side of India we only got to hear about till now, I felt it then, that India is only a developing country.

The lengthy and taxing ride finally brought us to the labyrinth of fly-over's and crossroads, that Hyderabad was. it was truly a difficult task to get to our stay for that night. Before retiring for the night, We had the best Biriyani South India has

Everything changed within a short span of tarmac.

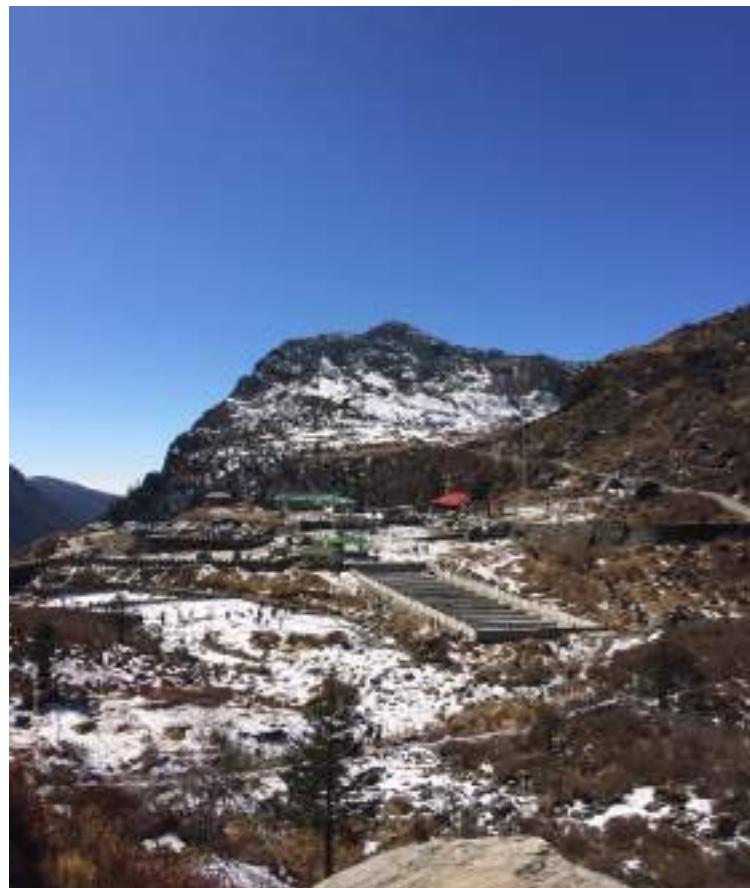
to offer, The ever famous Hyderabadi Biriyani.

The next morning we saw ourselves riding through an old forest en route Nagpur which grew broken as we went deeper. The urban life was slowly ebbing away in our rear view. Soon enough, there wasn't a road to look upon. Even though unsure, we went down the dusty path until a guy in a truck told us in Malayalam that we were indeed on the right tracks. The look on his face on seeing KL registration bikes was priceless. Exhausted from the rugged ride, we rested for the third night in the Orange city of India.

Another forest which had warnings of Tiger crossings, lay between us and the small town we planned to hit next day, Rewa. It felt slightly disturbing when I started stacking the odds I had with the creature.

Nevertheless, We couldn't resist taking a detour into the reserve. Uneventfully, this forest road took us to Sionee, a small town with a peaceful charm about it. The ride through the countless peaceful villages of Madhya Pradesh was indeed refreshing but the faces we saw there somehow screamed silently about the monotonous lives they were leading. I must say the journey throughout these two days were rather reflective of the rural life around us, than being much eventful.

And yet again, everything changed within a short span of tarmac. The bustle of urbanisation had hit us as soon as we forayed into the most populous state. I was not surprised, because we live in a country where everything changes within the next hundred kilometres. And as I rode along the mighty Ganga, I was thinking 'diversity' was indeed a synonym for our country. We crossed the oldest and most Spiritual city of India, Varanasi, where traditions are kept ablaze like the Ganga aartis of Dashashwamedh Ghat and reached North Bengal. We stopped for the

day at the foothills of Himalayas in the city of Siliguri.

Our hearts were beaming as we started our short ride from Siliguri early next day to the first of our four destinations, Darjeeling. The climb was exhilarating as we couldn't wait to lay our eyes upon the land of thunderbolt (as Darjeeling literally means). The tranquillity of the cozy little town tucked in the foothills of Himalayas descended upon us along with the lingering dew drops.

A real sense of where we were headed to struck with the materialization of the "Toy train" tracks. The winding Darjeeling Himalayan Railway tracks, also known as 'Toy Trains', no more than a foot wide went all the way up alongside the road.

Getting the first glimpse of the Himalayas, and that too from a Toy Train was double delight, which was enough to brush away any tiny speck of tiredness from the straight ride of last six days.

We stopped at Glenary's. Its not just a cafe, from the steaming cups of Darjeeling tea that has an aroma which encompasses the spirit of the

Two days of relentless ride brought us to the old fashioned land of fascinating cultures.

mountains to the unhindered view of the mighty Kanchenjunga, everything there embraced me with its warmth even on that cold morning. It's a must visit.

A refreshing British breakfast menu complete with salami, ham and eggs did not in any way let down the high expectations we had. An irresistible Beef roast sandwich and some delicious Rum balls were also downed before we set off to Tiger Hills.

At an elevation of 3000metres ,the panoramic view of the summit of the world, The Mt.Everest and the third highest peak in the world, Kanchenjunga, from Tiger Hills was surreal. Snow capped, tall, and broad shouldered , the 28000+ summits stood as a remainder of our fickle lives and trivial problems.

A refreshing walk around the little town that closed shop and went to sleep by 7 in the evening left us with only street food kiosks for dinner

.the honey flavoured coffee with layers of milk and cream was a treat. Even after we bid adieu to the 'Queen of hills', that Darjeeling truly is, it's charm refused to leave our hearts.

As we left for Gangtok, the next day we were sure this tranquil little town will have more in store for us. We got an SUV to take us around. Climbing the lesser Himalayas, The green mountains turned white halfway up. The unique sight of a clash of spring and winter simply made us get lost in the divinity of the place.

Our first halt was at Baba Harbhajan Singh Mandir, a shrine built to pay homage to a brave soldier.

Stepping on snow for the first time, It was hard to believe that something so soft could hold up anything. Spend a long while frolicking in the snow like little kids.

Ever admired the strength and agility of moving water? Imagine a stream just frozen in mid air.

As if that didn't blow our minds, We came to the pristine Lake Tsomgo ,to find this entire huge thing completely frozen. This picture perfect frame held an ethereal calming beauty to it.

Visits to the Gonjang and Rumtek monasteries, and the Namgyal Institute of Technology enriched us with novel perspectives of Buddhism as a religion rich in ideology and even monetarily. And finally on the tenth day we waved goodbye to the lesser Himalayan mountain

ranges and descended down.

Two days of relentless ride brought us to the old fashioned land of fascinating cultures, Odisha. The people of odisha are very nice and cultured. Always willing to help and easy to strike a conversation with.

Our first destination was the Konark Sun temple. The amount of detailing that went into this architectural marvel is jaw dropping. The magnitude of the task of creating these structure hit home then. 12000 people worked on it 12 hours a day for 12 years! Even the smile on a young boy's face in a less than a foot long statue was clearly visible. Erotic in sculpture but divine in cause, enormous in structure but scarce in mistakes, ancient in appearance but contemporary in idea- that was Konark for me.

Mid-afternoon, we left for Puri. It was definitely one of the best roads i have ever came across. Alpine trees bordering either side with a beach on one and a forest on the other.

Puri beach however, turned out to be a disappointment. Crowded, noisy and dirty, it was far from pleasant.

The next morning, our first place of visit was the world famous Jagannath temple. Akin to its 'world famous' tag, it had turned into an adept tourist centre, with priests more inclined to ripping you off than providing any spiritual service.

We got breakfast at Peace Restaurant, a 30-year old eatery which gave us a fresh and tasty meal and as an additional bonus ,a chef who had 15 years of travel stories to tell.

Riding along the beautiful road to Konark, we couldn't resist a bit of a detour into the forest. And we weren't disappointed as we were led to a silent sea shore. This lonely beach with a thin forest to the side had an eerie feel to it. I could

only drag myself away as our next stop was the Chandrabhaga beach. A long refreshing bath in the cold sea and the fresh water jet-ski ride was delightful.

After freshening up at the hotel, and some shopping at the Chakra Tirtha road, We had dinner and retired for the night.

3 days of hard riding through Vizag and Nellore brought us to our final destination, Pondicherry. [mention the antique's place or not?]

We quickly freshened up and went straight to the Promenade beach. An ultra clean, serene place that is a must visit for every beach lover.

A stroll around the beach had that pristine, soothing feel which Pondi as a whole held. The simple layout of the pavement, the bright lights along the roadside, the neatness which everything held, or the french buildings lining the street, all or one ,It left me enamoured and in love with Pondi.

With great difficulty, We marched back to our bikes knowing very well that we will miss this place like anything.

Kick starting our bikes the next day morning, the destination being Home, all of us had mixed emotions-happy about getting back home but sad that it would mean the end of our ride. As we thumped back, I was wondering whether I had lost some parts of myself to the destinations we just bid adieu to or did I carried along something with me from all those magical places. Whatever might be the perspective, I realised what Marcel Proust once said, "The real voyage of discovery is not in seeking new lands but seeing with new eyes.

After 18 days of being in the road and on two wheels ,we were finally back to the place we formally called home, but we surely weren't the same people who left from here a fortnight ago.

Suryadev
P8

90
say

SHERLEY
SKYLAR GIBSON
SAKHOON HARIKA - CP BLACK KANGAROO

Feature film: NERUDA - EE AWARD
By: JESSE BARRON Music: JEFFREY LEE
DOP: JEFFREY LEE EDITOR: JEFFREY LEE PROPS: JEFFREY LEE
Production: JEFFREY LEE Sound: JEFFREY LEE MUSIC: JEFFREY LEE
Score: JEFFREY LEE Art direction: JEFFREY LEE

LESMAN

BY ASGHAR FARHADI

Bharath Nandan
T8 A

NERUDA

2016 가장 경연한 만남
김기덕 × 큐승범

ST
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

AJAY DEVGN PRESENTS
PARCHED

"...AND BRUTALLY MOVING" — ★★★★
"EASILY MOVING" — "TOTALLY HEARTBREAKING"
"IT DESERVED ITS STANDING OVATION AND A SECOND
ACT" — "A MASTERPIECE" — ★★★★
"A HEART-THROBING FILM" — "A STUNNINGLY
INTIMATE, UNFLINCHING AND HEARTIFELT" — ★★★★
"WONDERFUL PERFORMANCE AS DANIEL" — "ONE OF
THE MOST moving and powerful films in recent memory"
— ★★★★
"A FILM THAT'S SOLEMN, SAD, SILENT, SLOW, SLOW,
SLOW AND MOVING" — ★★★★
"PACKS
A PUNCH" — "ONE OF LOACH'S FINEST FILMS" — "PACKS
A PUNCH" — "HONESTY" — ★★★★
"A FILM THAT'S SOLEMN, SAD, SILENT, SLOW, SLOW,
SLOW AND MOVING RELEVANCE"
— ★★★★
"MOVES THE SOUL" — "KEB LOACH
CRIES FOR COMMON HUMANITY"
— ★★★★
"SUCH THAT IS HEARTBREAKING"
— ★★★★
"A SUCCINCT AND FURIOUS
CINEMA" — ★★★★
"A BALLAD
OF HUMANITY" — ★★★★
"STUNNING PERFORMANCES" — ★★★★

INTERSECTION

DANIEL BLAKE

2016
Dr. BIJU FILM

INTERSECTION
COMPETITION

The seventh semester university exams were slated to start on second week of December 2016 and my chances of attending 21st IFFK looked bleak. But for some luck the exams got postponed to January but it was too late as the registrations had closed and I lost all hope. That was when The Chalachithra Academy decided to conduct a film quiz. I happen to participate in it and enter the finals. What I didn't know was all the finalists got Free passes for the film festival. Even though I lost the quiz I was jumping with joy because I got a chance to attend the 21st IFFK.

The film festival ran from December 9-16 a period of 8 days, with an exhibit of 185 films from 62 countries playing in a dozen centres across the heart of the royal Thiruvananthapuram city. A person can watch at most 4-5 films a day and I knew I would miss some great movies.

On the inaugural day there were only few movies. The first movie I saw was an Iranian movie called 'Inadaptable'. Iran produces one of the finest movies in the world and this is inspiring as Iran is a country of severe censorship. Inadaptable is the story of a wife who suspects her teacher husband having affair with one of his students. Their family life takes a nosedive to hell as the student commits suicide. The movie depicts themes of deception and its consequences.

The Inaugural ceremony took place in Nishagandhi with Chief Minister, MPs, MLAs eminent filmmakers gracing the occasion. The opening picture was 'Parting' a Afghan-Iranian drama about a couple trying to migrate from Afghanistan to Europe for building a prosperous future together. The movie was showcased as part of the theme of this year's film festival 'Migration', as homage to millions of refugees around the world. Parting left a hard impact on the audience and made them see the real pain of refugee crisis.

IFFK released an app, which let delegates reserve seats for a movie. But as soon as

What I didn't know was all the finalists got free passes for the film festival.

the reservation was open, all the popular movies ran out of seats. Since I was lazy to stand in queue for these movies, I decided to reserve movies that were not so popular. The first one was a little movie called 'The Bride of Heaven' from Columbia which was a satire about the authoritarianism showed by catholic priests in Columbia. I saw myself thoroughly enjoying this movie and laughing along the full length. After the movie was over I realised that even the least popular movies in this festival were exceptional and all the credits for this goes to the curators of this event for their brilliant selection of movies. Next movie I saw was 'Barakah meets Barakah', the second movie to come out from Saudi Arabia which was a romantic comedy about a Saudi peace keeping official falling in love with a model. Their relationship blossoms despite the strict laws of the country and it was quite astonishing to see such a cute movie coming from a country like Saudi Arabia, which has been in infamous for killing bloggers who criticised the Government.

As part of retrospective feature, legendary British director Ken Loach's movie were displayed. I saw his latest film 'I, Daniel Blake', a socio-political commentary about the hardships faced by the poor people in Britain, was a revelation. The usual English movies turned a blind eye towards the commoners and this movie made me realise that poverty is same in even the richest of the countries.

Tagore theatre served as the main hub for the festival. There were book stalls, tea shops, art performances and film discussions. One also gets the opportunity to see a plethora of celebrities and if they are kind enough you can also click a selfie. Another relevant thing done was the inclusion of transgenders in delegates. It was a joy to see people who are given stares and rude glances at almost most of the places, given respect and equal recognition.

'Neruda', a Chilean movie , which is a fictional biographic tale on poet-communist leader Pablo Neruda and the Chilean government's hunt to capture him was an intelligent take on the poet's secret life and was thrilling to watch. For movies you couldn't reserve you had to stand in line to get a seat. Everyone thinks it as a lot of work, but these queues are where fruitful film discussions takes place. People tells about movies they have seen and recommends the good ones to us and there are even fierce debates! 'Sink' a South African movie was getting rave reviews. I had to stand in line for 2 hours to get a seat, but it was worth it. SINK is a gut-wrenching portrait of loss, guilt and reconciliation. Good movies are supposed to emotionally refine you and Sink did just the same.

The very next day I happily stood in line for watching the movie that won the Best film award at International Film Festival of India (IFFI), 'Daughter' another beautiful Iranian film, about A young girl who leaves her hometown without permission of his

strict father to attend a friend's party, was a heartbreakingly tale on family dynamics and I couldn't help but sympathize with the characters and it was very deservedly awarded the Best Film at IFFI, Goa.

One Indian movie I got to watch was 'Parched', which had became infamous for showcasing nudity. It was the story of four women in a rural Indian village who disregard the cultural traditions that limit their rights. This was a jewel of a film, ripping apart the sexual politics alive in rural India and was one of the true feminist movies that have come out from Bollywood in recent times. I also got to see a small Indie Malayalam movie called 'Godsay', which is the story about an Akashavani presenter who is an alcoholic getting converted to a Gandhian after reading his autobiography and how his new principles makes him frustrated with the changes happening in the country. The movie was a brilliant black comedy and was one of the finds of this film festival. It managed to obtain a theatrical release after it received good reviews from IFFK.

The movie that won the Best Film Award at IFFK was 'Clash' an Egyptian film set just after the political events of Egyptian revolution, the film is shot entirely in the confines of a police van containing Muslim Brotherhood members and pro-army supporters, as well as other people belonging to neither of these factions. The movie draw the largest crowd in this year's IFFK. The movie was funny at times but heartbreakingly and was one of the most honest depictions of war torn

Egypt and its people. When the 2000+ audience at Nishagandhi laughed and cried and gasped together during the runtime of the movie and the standing ovation given to the film after it was over, showed the power of real cinema, and how it brings out emotions in people, and those moments were a true testament to the success of the film festival.

People have misconceptions that Film festivals show only serious, melodramatic movies. I saw the best comedy movies of previous year at the IFFK. 'Train Driver's Diary' a Serbian film about A train driver close to retirement who has to deal with the fact that he holds an infamous record of 28 people accidentally killed during his career and then his adopted decides to be a train driver. Though the plot seems pretty serious it was a laugh riot with no room for melodrama. It was an example of how a serious subject can be converted into a comedy. 'Goodbye Berlin' German coming-of-age comedy that deals about two teenage outsiders from Berlin who start a road trip through Germany during holidays. It was an adorable movie which funny highlighted teenagers' confusions and its themes were universal and I found it relatable. 'Warehoused' a Mexican film about an employee about to retire and the young man who is to take over, and how he passes over his work to him. It had its funny moments when the whole crowd was laughing and it had its moments of wisdom that left the cinema hall in silence. That's the thing about comedies. No other genre can make a story more impactful than a comedy.

I also managed to see this year's Best Foreign Language Film Oscar winner from Iran, 'The Salesman' story of a couple who moves into a new apartment .Once relocated, a sudden eruption of violence linked to the previous tenant of their new home changes their lives. It was an intense drama that left us emotional with a hard hitting final punch and was without doubt one of the best movies of IFFK.

On the final day of IFFK, I managed to see 3 films. 'Graduation' a Romanian film about a father who deeply cares for his daughter

People have misconceptions that film festivals show only serious, melo-dramatic movies.

was a brutally honest film which shows how personal morality can be misshapen by the institutions of an immoral society. This movie made me realize that over caring fathers are not just an Indian thing. Another film category in IFFK was Contemporary Filmmaker in focus and this year Mia Hansen-Løve, a French woman filmmaker who was revered among cinephiles' movies were showcased. Two of her films which I managed to watch was 'Father Of My Children' - story about a film producer sinking in debt and how it affects his family-and 'Things to Come'- story about a middle aged teacher who goes through an unforeseen divorce. Even though both movies were different in terms of plot, the themes were similar in a way. i.e., how people deal with tragedies and torment and move on with their lives knowing that life will never be the same again. Those are the real heroes.

In 8 days I managed to watch some 20+ films. A few were disappointing. I wasn't able to watch some popular movies like Kim Ki-duk's 'The Net', Mira Nair's 'Queen Of Katwe'. These 8 days was one of the most fruitful days in my life. The IFFK has had a huge impact in the film literacy movement in Kerala. While other Indian film industries still bring out the usual Masala-formula flicks, Mollywood dishes out Movies of substance and I believe IFFK has had a major role in that. Many new wave filmmakers owe their inspiration to movies watched at IFFK. People of all age groups regardless of gender, caste, religion assemble in front of screen and let the stories captivate them and the feeling you get is indescribable. In the coming years, I don't know where I would be, but when it's December My heart will want to go to Thiruvananthapuram, to be part of this celebration of artistic expression.

"വി സ്കി ചേച്ചി , മാഗസിനു ഒരു
ആർട്ടിക്കലിൾ തരാമോ ? ”
ആദ്യമായിട്ടാണ് പീരു എന്നോടൊരു
കാര്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് . തികഞ്ഞ
സന്ദേശത്തോടെ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു സമ്മതം
കൊടുത്തു. സന്ദേശം വന്നത് മറ്റാനും
കൊണ്ടല്ലെങ്കിലും ഇരിങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ്
എല്ലാവരെയും പരിചയപ്പെടണം എന്ന എൻ്റെ
സ്വകാര്യ അഹാക്ഷാരത്തിനാലാണ്. എന്ന്
മുതലാണ് അത്തരംമൊരു ആഗ്രഹം കടന്നു
കുടിയതെന്നു ചോദിച്ചാൽ താൻ നാലാം
വർഷ വിദ്യാർത്ഥിനിയായി എൻ്റെ SCTയെ ഉറു

നോക്കിയപ്പോളാണ്. ആസുത്രണങ്ങൾ പലതും
നടത്തി. ലഭ്യ ബേബ്ക്കിനോ മറ്റൊ ഓരോ കൂസ്സിലും
കേരി ചെല്ലുക, പരിചയപ്പെടുക. ഒരിക്കൽ
ഞങ്ങളുടെ മെക്ക് ഗാണിയോട് (ആരു) ഇക്കാര്യം
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“എടി എൻ്റെ വല്യ ഒരു ആഗ്രഹമാ
ഇവിടുന്നിരിങ്കുന്നതിനു മുന്നേ എല്ലാവരെയും
അറിഞ്ഞിരിക്കുക കൂറണ്ടപ്പക്ഷം നമ്മുടെ
year-ൽ ഉള്ളവരെയെങ്കിലും .” ഈപ്പോൾ അസുയ
തോന്നുന്നത് ചാതു ആദ്യം ഉള്ളയോടാണ്.
അങ്ങൻകിടയാത്ത ഓളിപ്പു കോളേജിൽ .
SCT യുടെ square feet രേഖപാ കൂറിവാ. ആ

കാണുന്ന ആനപൊകം മാത്രമേ ഉള്ളു . പക്ഷേ എൻറ് SCT യുടെ വലിപ്പവും വിശാലതയും നിലകൊള്ളുന്നത്, ഓരോ നാലുകൊള്ളങ്ങളും ഫലവത്താക്കുന്ന ഞങ്ങൾ വിദ്യാർഥികളിലാണ്. ഒരു കണക്കിന് ഈ വലുപ്പമില്ലായ്മ SCT കൊരു അനുഗ്രഹമാണ്. തന്റെ മുന്തൽ ഒരു കുടുമ്പത്തിന് ഈ വലിപ്പക്കുവായ് വഹിക്കുന്ന പക്ക ഒന്നുവേറെ തന്നെയാണ്. തന്റെ പറഞ്ഞു വരുന്നത് എങ്ങനെന്ന കുടുമ്പത്തിനുവും സ്ഥാപിക്കാം എന്നതിനെ കുറിച്ചാണ്. അതൊരു process ആണ്. നമ്മൾ അറിയാതെ സംഭവിക്കുന്ന നമ്മളെ നമ്മുടെ കലാലയവുമായി ഉണ്ടി ഉറപ്പിക്കുന്ന പ്രതിബാംശം . അതൊരിക്കലും artificial അല്ല. പിന്നെ? SCTയുടെ താളക്രമങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകുമ്പോൾ സംഭവിച്ചു പോകുന്ന ഒന്ന്. താളക്രമമോ? മനസിലായില്ല? അതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് എനിക്ക് മുന്നു കൊല്ലം വേണ്ടിവന്നത് .

ബയോളജിയേയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു SCT യിലെ first year ബയോടെക്നോളജിക്കു കയറിയ തൊന്തരം അക്കൗഡ്യം വെറും കാഴ്ചക്കാരിയായിരുന്നു . ഓൺവും ക്രിസ്റ്റുമസ്യും CULTഉം കൗതുകത്തോടെ നോക്കി നിന്നു.

ഞേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചു അതു താളക്രമങ്ങളിൽ നബർ വാൾ കൂട്ടാൻ വരുമാണ് . അതു താഴെ തികച്ചു ഞങ്ങളുടെ കരുതിയിരുന്നു . ഞങ്ങൾ നാൽപ്പതു പേര് കൊടുമ്പന്തിനു അനുസരിച്ചായിരുന്നു അതിന്റെ ഇന്നം . വിഷ്ണു എത്തുന്നതിനു മുമ്പേ തന്നെ മുന്തെത്തെ കൊന്ന പുത്തുലയും . ഉലക്കാണാതെ മണ്ണതയാണിയുന്ന കൊന്ന പോലെ സൗഹ്യങ്ങൾ പുത്തെത്തെ ലാബ്യൂകളിലും, മെക്കാനിക്കൾ വർക്കേഷ്യുകളിൽ പഠിക്കുന്നതുള്ളതു കൊരുളിയിലും പരിപാലിക്കുന്നതുള്ളതു പരിപാലിക്കുന്നതുള്ളതു പരിപാലിക്കുന്നതുള്ളതു . പരിപാലിക്കുന്നതുള്ളതു പരിപാലിക്കുന്നതുള്ളതു . SCT യുടെ ചുവരുകൾ എത്തെവണ കേട്ടിരിക്കുന്നു , "പ്രകാൾ സർ ദൈവമാണെന്ന്" ആ ദൈവം തന്നെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ എന്ന പ്രാപ്തയാക്കിയതും . ഇക്കാലം ഒരുപാട് റിക്രൂട്ട്സിനെ SCT വരവേറു . പക്ഷേ അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ പോകാൻ എൻറ് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ശക്തി പോരാതെവന്നു .

രണ്ടാം കൊല്ലാതെത്ത് 'തിരു' 18' മുഖവും താളകൾക്കൊപ്പം എൻറ് കവിതയും SCT പകർത്തി. അനുത്തെത്ത് അമരക്കാരനും

ആർട്ടിക്കലിൽ ചോരിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു പരിപാലിപ്പുകൾ. മുന്നാംകൊല്ലാതെത്ത് 'പകർപ്പിന്റെ' അമരക്കാരനും താനും കുറിച്ചുകൂടി സുപരിചിതരായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ 'സർഗം ചിത്രം താളത്തിൽ' അഭിനൃ കവിതയോടു മല്ലിന്തു ജയിച്ചു എൻറ് കവിതയെ മാഗസിനിൽ പകർത്തിയ സൗഹ്യം മിചിവ് കാട്ടി.

SCT യെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു അതു ഓന്നാഞ്ചലങ്ങൾ . മുന്ന് ഓന്നെമെ ആഞ്ചലാഷിച്ചുള്ളൂ മുന്നാം കൊല്ലം താഴെ മഹൽ കാണാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു ഇന്ത്യൻ (industrial visit), എന്നാൽ നാലാം കൊല്ലം ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ഓൺ അതുകൂടി ചേർത്തെത്ത് ആഞ്ചലാഷിച്ചു .

SCT യെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു മരാനുണ്ട് 'CULT A WAY' സൗഹ്യം ഉണ്ടി ഉറപ്പിക്കാനുള്ള മഹാവേദി . അഭിനാം കൂടാൻ മുതൽ ഇം ബിരുദ പഠനം വരെ വിട്ടിൽ നിന്നും മാറി നിന്നു പരിച്ചത് കൊണ്ടാണം, വീണു കിട്ടുന്ന അവധികളെല്ലാം വീടിലേക്കു മാടി വീഴ്ചപ്പെട്ട് . വീടിനോടുള്ള ഫേം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചത് സാമാജിക CULT

സൗഹ്യദാന്തരം പഠിരത്തം

സൗഹ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ടെക്നീക്കൾ മുപ്പെട്ടുന്ന് നടത്തിക്കുടായിരുന്നേന്ന് എന്ന സംശയിക്കരുത്. facebook മായി first yearലെ കസനിയായി. WhatsApp നു അവസരം കൊടുക്കുന്നത് ഇക്കാലം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു .

SCT യിലെ കുടുമ്പത്തിൽ മുവങ്ങൾ എന്നോട് ചിരിച്ചു തുടങ്ങിയത് NATIONAL SERVICE SCHEME-ലുടെയായിരുന്നു . കൊല്ലം ഓൺകൂടി വേണ്ടി വന്നു അതിനു. അയ്യപ്പൻ ചേടൻ സാമാജ്യത്തിനു

മുന്നിലെ (examination wing) ഒപ്പം തൊഴിലാവാനും ഇന്നവിലെ പുത്തു പന്തലിച്ചു അശോകത്തെച്ചിയും അക്കൗഡ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന പരയും . 2nd yearലും 3rd yearലും കുടുമ്പത്തിൽ NSS എൻറ് കുടെയായിരുന്നു. മറ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും സ്റ്റോഫും കുടുമ്പത്തിൽ സെക്ക്യൂറിറ്റി അക്കിൾമാരും സീപ്പർ അന്തിമാരും അങ്ങനെ പരിചിതരായി. മീറ്റിംഗുകളും , മോട്ടിവേഷൻ കൂസ്സുകളും, സെമിനാറുകളും , സ്റ്റോറുക്കാനും 7-ബേ ക്യാമ്പും മുന്നാം കൊല്ലം ജീജോഡ്യാ സർ ഏൽപ്പിച്ചു വേംഗളിന്റെ സെക്കട്ടി എന്ന ഉത്തരവാദിത്തവും intra college മാത്രമല്ല inter college സൗഹ്യദാന്തരംക്കും വഴിയെരാരുകൾ. ഉത്തരവാദിത്തത്തിന്റെ കാരിന്ധമരിയിക്കാതെ NSS എൻറ് ശബ്ദരിയും അജിപ്പും മുകേഷ്യും ഒക്കെ അടങ്കിയ ഒരു നിര തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2015 ലെ നാഷണൽ ഗെയിംസിനു വോളന്റിയറാകാനും വഴികട്ടിയായത് NSS ആയിരുന്നു.

ഇതിനിടക്കാണ് SCT യുടെ ഹൃദയദാഗമായ CGPU എൻറ് കാവൽക്കരാരെനെ എനിക്ക് പരിചയപ്പെട്ടതുനു TCS- മാരത്തോണ് നടന്നതും . SCT യുടെ ചുവരുകൾ എത്തെവണ കേട്ടിരിക്കുന്നു , "പ്രകാൾ സർ ദൈവമാണെന്ന്" ആ ദൈവം

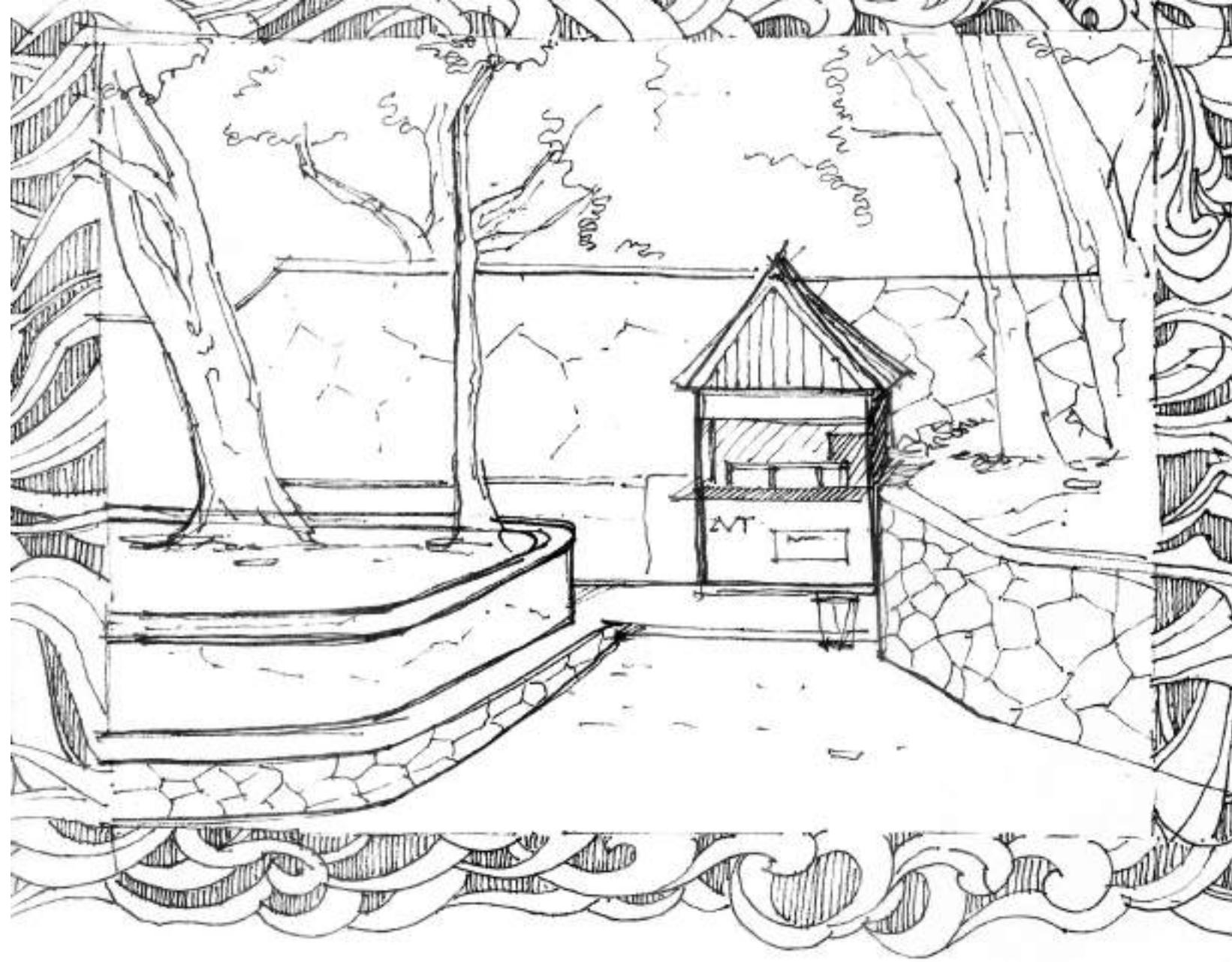
തന്നെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ എന്ന പ്രാപ്തയാക്കിയതും . ഇക്കാലം ഒരുപാട് റിക്രൂട്ട്സിനെ SCT വരവേറു . പക്ഷേ അവരുടെ കുടുംബത്തിൽ പോകാൻ എൻറ് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ശക്തി പോരാതെവന്നു .

രണ്ടാം കൊല്ലാതെത്ത് 'തിരു' 18' മുഖവും താളകൾക്കൊപ്പം എൻറ് കവിതയും SCT പകർത്തി. അനുത്തെത്ത് അമരക്കാരനും

ആർട്ടിക്കലിൽ ചോരിച്ചു കൊണ്ടായിരുന്നു പരിപാലിപ്പുകൾ. മുന്നാംകൊല്ലാതെത്ത് 'പകർപ്പിന്റെ' അമരക്കാരനും താനും കുറിച്ചുകൂടി സുപരിചിതരായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ 'സർഗം ചിത്രം താളത്തിൽ' അഭിനൃ കവിതയോടു മല്ലിന്തു ജയിച്ചു എൻറ് കവിതയെ മാഗസിനിൽ പകർത്തിയ സൗഹ്യം മിചിവ് കാട്ടി.

SCT യെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു അതു ഓന്നാഞ്ചലങ്ങൾ . മുന്ന് ഓന്നെമെ ആഞ്ചലാഷിച്ചുള്ളൂ മുന്നാം കൊല്ലം താഴെ മഹൽ കാണാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതു ഇന്ത്യൻ (industrial visit), എന്നാൽ നാലാം കൊല്ലം ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ഓൺ അതുകൂടി ചേർത്തെത്ത് ആഞ്ചലാഷിച്ചു .

SCT യെ പുളകം കൊള്ളിച്ചു മരാനുണ്ട് 'CULT A WAY' സൗഹ്യം ഉണ്ടി ഉറപ്പിക്കാനുള്ള മഹാവേദി . അഭിനാം കൂടാൻ മുതൽ ഇം ബിരുദ പഠനം വരെ വിട്ടിൽ നിന്നും മാറി നിന്നു പരിച്ചത് കൊണ്ടാണം, വീണു കിട്ടുന്ന അവധികളെല്ലാം വീടിലേക്കു മാടി വീഴ്ചപ്പെട്ട് . വീടിനോടുള്ള ഫേം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചത് സാമാജിക CULT

രൈ കണക്കിന് ഇന്ന് വലുപ്പമില്ലായ്മ SCT ക്കൊരു അനുഗ്രഹമാണ്.

A WAY ആയിരുന്നു മദ്ദാനുമല്ല 'Live The Change' ഉം തെങ്ങൾ അഭിമാനപുരസ്സുരുതും നടത്തിയ 'Septum Sacramentum'വ്യമായിരുന്നു ഞാൻ ആസ്വദിച്ചത്. 'Lead The Change' ഉം 'Ascend To Freedom' വ്യും മാറ്റിവെക്കാനാണ് അന്ന് തോന്തിയത്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ....

കഴിഞ്ഞു പോയതു കൊഴിഞ്ഞു വിണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കാനാകില്ല ആദ്യ വർഷം മുതൽ കുടുക്കുടിയവരെല്ലാം കൂടുതൽ ചിരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു അടുത്തിന്ത്തിൽ അടുപ്പം കുടിയവർക്കു മാത്രമേ കരുളിരൊപ്പാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ .

കോളേജിലെ എല്ലാവരെയും പരിചയപ്പെടുത്താമെന്നു വിനിയു പറഞ്ഞു തന്നെ തന്നെ ചുളിപ്പോയ രണ്ടുവേം കൂടുതൽ ചേരുകയുണ്ട് . ഇത്തവണ്ണത്തെത്ത യുണിവേഴ്സിറ്റി കലാസാഹിത്യത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയ നടക്കത്തിന്റെ പരിശീലനക്കനായ ചന്ദ്ര ചേടുകൾ

ശിക്ഷണത്തിൽ മുകാബിനയത്തിനാണ് (MIME) എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചത്. കൂടാതെ മോണോആക്റ്റും , ഷ്ടൂനയും പാട്ട് ഐറ്റുംസിനുമൊക്കെ കൊണ്ട് നിഃബന്ധ കലാസാഹിത്യിലേക്ക് SCT യെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ വന്ന എന്റെ സ്വന്തം വർഷക്കാരനോട് "3rd ഇയർ ആണോ ?" എന്ന് ചോദിച്ചതും ഞാൻ തന്നെ. ഇന്നി കഷ്ടിച്ചു രൈ മാസം കൂടിയേ ഉള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞു അവന്റെ മുഖം പ്രതിനിധികരിക്കുന്നത് ഞാൻ പരിചയപ്പെടാൻ കഴിയാതെ പോയ ബാക്കി മുഖങ്ങളെല്ലാം .

ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞെല്ലോ സഞ്ചയം സ്ഥാപിക്കൽ അതോരു തുടർപ്പരക്കിയയാണ്. എങ്കിൽ എന്റെ SCT എനിക്ക് സമ്മാനിച്ച ചിത്രച്ച രൈപാട് മുഖങ്ങളെ ഓർത്തുക്കാണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു . നീറിവലിക്കാനാണേൻ ഒത്തിരിയുണ്ട് ശുപേതാകയും നീലക്കാടിയും കാവിക്കാടിയും സമരമുഖങ്ങളും , മിനി ക്യാസ്റ്റിനിലെ സിപ്പ് അപ്പുകളും കൂവിലാൻ. സമയ പരിമിതിയും അനുവാചകനെയും പകർത്തുകാരനെയും പോലെ ഞാനും കണക്കിലെടുക്കണം? നീഡി..

Vincy
B8

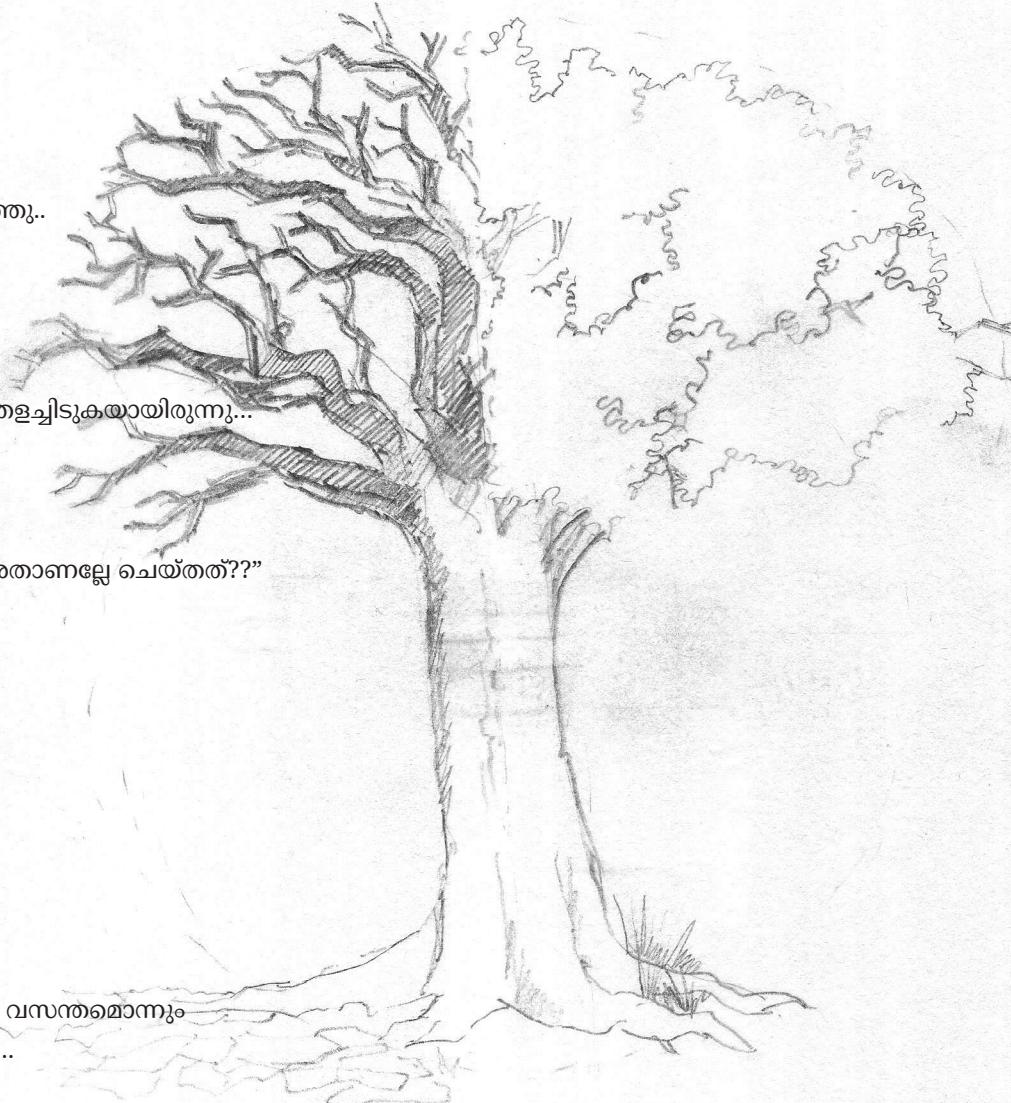

രു കൊടുക്കാറ്റിലുമിളകാത്ത
രു കുറുൻ വൃക്ഷമുണ്ടായിരുന്നു...
 അതിന്റെ പടർന്നുപത്തിച്ച ശാവകളിൽ
 എന്നും കിളിരേയാച്ചകൾ പെയ്തിരുന്നു...
 അതിന്റെ തണ്ണലിനുകീഴിൽ
 അനേകം ചെടികളും വള്ളിപ്പുടർപ്പുകളും
 സസ്യവം വാൺിരുന്നു...
 അതിന്റെ വലിയ വേരുകളാഴന മണ്ണിൽ
 വെയിലിന്റെ കാർന്നമറിയാതെ
 പലരും സാറാ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കാറുണ്ടായിരുന്നു...
 ഓരോ വസന്തവും ശിശിരവും ഹേമന്ദവും
 അവിടെ പുവിട്ടത് അതിന്റെ ചുവടിലായിരുന്നു..
 പലവേളയും അവരുടെ ശബ്ദമായി മാറിയത്
 അതിന്റെ പച്ചിലകളായിരുന്നു...
 ഒടുവിലോറിയ്ക്കൽ മഴുവുമേന്തി ചിലരെതി...
 “ഈ മരം മുറിയ്ക്കണമെത്രെ..
 വിലയേറിയ തടിയാണത്രെ...”
 കേടുവർ കേടുതങ്ങേറുപാടി..
 “ഈ തടിയ്ക്ക് ഉള്ളില്ലതേ...”
 ചിലരത് മാറ്റിയങ്ങാത്തുപാടി..
 “ഈ മരം തടിയ്ക്ക് കോണാത്രെ..”
 അരുരാക്കേയോ എന്നൊക്കേയോ പറഞ്ഞു..
 അത് കേടുവസാനം കിളികളും ചെടികളും
 എന്നുമിയാതെ കുത്തകീടങ്ങളും
 രൂമിച്ചുനിന്നാര്ത്തലാച്ചി...
 “ഈ മരം ചതിയനാണ്..
 മഴയും വെയിലുമറിയാതെ ഇവൻ നമ്മ തളച്ചിട്ടുകയായിരുന്നു...
 അറുത്തുമാറ്റണമിവനേ..”
 അനുമാ മരമൊട്ടും കുലുങ്ഗിയില്ല...
 മെല്ലിയോനു നെടുവീർപ്പിട്ടു..
 “അതെ ചതിയൻ..., ഇത്രനാളും താണ് അതാണല്ലേ ചെയ്തത്???”
 അന്നാ അവസാന രാത്രിയിൽ
 ഒരു പേമാരി പെയ്തു...
 പ്രളയമായിരുന്നു അത്...
 മാറ്റത്തിന്റെ പ്രളയം...
 വിജയത്തിന്റെ പ്രളയം...
 സർവരുമതിലാണ്ടുപോയി...
 നെഞ്ചുവിരിച്ചു നിന്നാ മരം മാത്രം,,
 നേരെ ഉയർന്നുനിന്നു...
 നാളെ അവർ മഴുവുമായെത്തെട്ട്..
 ഇനിയി മരം മുറിച്ചുകൊള്ളുട്ടു...
 എക്കിലുമിക്കാലമത്രയും ഈ മരം നെയ്തു വസന്തമൊന്നും
 ഒരു മഴുവിനും പിഴുതുകളയാനാവില്ലല്ലോ....”

മരം

വെയ്ത്

വസന്തം

Spasms of pain, jutting across my nerves
no hand around to touch and pacify
If I had not been running for greenish,banknotes
I would have found a loving smile now...

Ages and pages of life kept on turning
but none gifted me with the love of my life
All that they wanted were greenish,bank notes
And all that I wanted was very same to....

The youth in me was a struggle for name
The man in me wanted all glory and fame
proud, self centred and self-satisfied
I felt my urge for love had gradually died

But now, sans the sight to see beauty or love
I tremble and trip in utter darkness around
This lone lonely loner, in his good youth
had not gained a lamp of love, a bitter truth

Eyes with pouches beneath, skin broken and wrinkled
while gaping into sky, I saw a mocking twinkle
The queens of sky sang to me, "oh! solitary soul,
No regret anymore on past days, bow and foul
as son the might shall come for you
from where sorrow are less and few! "

And I saw the whirls of life moving off
end of spasms of pain, freedom to solitary soul
If I had not been runnig for greenish bank notes,
I would have had a shoulder to die upon

Solivagant

Abhishek PR
P6

election'17

sahasra'17

freshers day

സംക്ഷിപ്ത പ്രിയോ താളി

onam'17

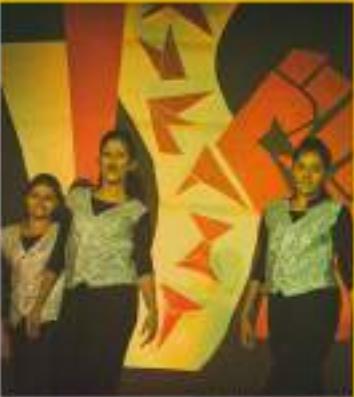
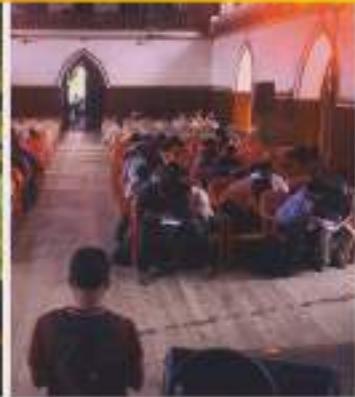

holi 2k17

DEMO day

AUFAIT'16

masala coffee

MAGAZINE LAUNCH

FILM FEST

Atheena Paulson
P6

F.R.I.E.N.D.S

WHAT IS IT THAT MAKES THIS SHOW SO FUNNY?

Chronicling the strong, near self-contained friendship between a disparate group of three men and three women who frequently gather at each other's apartments and at Greenwich Village's Central Perk coffeehouse, Friends (originally to be called "Friends Like Us"; then "Six Of One", "Across The Hall" or "Insomnia Cafe") is one of the all-time favourite sitcoms that has ever been aired. Every performance is memorable in Friends, and every character is lovable! Jennifer Anniston as Rachel Green introduced into the series as a runaway bride, a rich girl who ditches her privileged lifestyle to pursue a career in New York, Courtney Cox as Monica Geller; an obsessive, compulsive control freak, very organized, very clean, and extremely competitive, working towards a career as a respected chef. David Schwimmer as Ross Geller, Monica's older brother, the golden child in their parents' eyes, a successful palaeontologist who's secretly in love with Rachel, and divorced father whose ex-wife is a lesbian. Lisa Kudrow as Phoebe Buffay, the odd one out, a street-wise guitar playing masseuse, with tragic past and terribly written songs. Matt LeBlanc as Joey Tribbiani, a struggling actor whose big heart makes up for his small brain, he loves food, and a lot of women sleep with him, and then there's Chandler Bing, played by Mathew Perry. His mother is an erotic novelist writer, and his father is the star of a Las Vegas drag show, he uses humour as a defence mechanism, works at a job he loathes and struggles with an addiction to cigarettes. There has never been a sitcom that truly pictures life among the singles (twenty-something) as good as this show does. Since the first episode premiered in America in September 1994, millions of people tune in every week to see Rachel, Monica, Phoebe, Joey, Chandler, and Ross cope with their lives in Manhattan. It's not just comedy, it presents

the episodes in such a way that one can truly identify with the situations they face so the audience has something to talk about in coffee shops too. The humour is universal. Plus, of course, it is so much fun because it's fast-paced. Every scene and every moment are relative to what is going to happen next so you don't feel like it is dragging you onto nothing. Just like how a sitcom should be. Funny! What is it that makes this show so funny? Can it be Chandler's jokes, Monica's pedanticism, Phoebe's songs or Joey's stupidity that makes Friends to the most liked TV-show in the history? My answer would be that all of the six main characters contribute in their own special ways. Alone, they are useless because something's obviously missing, but together, they complete each other which results in six hilarious people. After seeing every episode of this much-loved sitcom I much say that the writers and cast have succeeded in making something that is not only humorous but also forces you to care about the characters and what happens to them in the future. All six of the friends bring characteristics to the show that make the viewer feel like they know them. Each one of the characters is funny in their own way and due to the shows fast pace there is never a boring episode. No one -not even its creators- thought that the world would care about the interwoven lives, loves, and tribulations of a close-knit group of impossibly attractive and witty twenty-something New Yorkers. But there's no doubt 'Friends' became more than just a successful situation comedy- it established itself as arguably one of the last great television phenomena of the last century.

NSS REPORT

ഒരു പുലർത്തും പ്രതീക്ഷയുടെ പുതുനാസ്യകളാണ്, പ്രത്യാശയുടെ നേർച്ചിത്രമാണ്. മുഴുവൻ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയുടെ മാറാല നീക്കാൻ വെന്നത് കൊണ്ട് ഇരഞ്ഞി വന്ന ഒരു വർഷത്തെ ലക്ഷ്യം കൂടി കണ്ണ് അസ്തമികമുന്നു, പുതിയ ഒരു നാളേക്കായി. യാന്ത്രികമായ പ്രവൃത്തിപരിചയം മാത്രമല്ല കലാപയജിവിതമെന്നും സാമൂഹിക വിഷയങ്ങളെ വെക്കാൻകൂടിയിരുന്നു. നോക്കാൻ കഴിയുമെന്നും തെളിയിച്ചു കൊണ്ട് NSS SCTCEയുടെ മദ്ദരാരു വർഷം കൂടെ വിടവാങ്ങുന്നു. ഈ വർഷത്തെ ഏറ്റവും മികവാർന്ന പ്രോജക്റ്റ് 'കതിർ' ആയിരുന്നു. ക്യാപ്പിയോഗ്യമല്ലെന്നു കരുതി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട പാപ്പനംകോട് കോളിയക്കോട് 7.5 ഹെക്ടർ പാടശൈവരത്തിലെ 1.5 ഏക്കർ ഭൂമി തെങ്ങൾ ഏറ്റുടുത്തു ക്യാപ്പി ചെയ്തു. ബഹു. നേമം എം.എൽ.എ. ശ്രീ. എ. രാജഗോപാൽ ഞാറു നട്ടു തുടക്കം കുറിച്ച പ്രവർത്തനം നുറോളം വോളണിയേഴ്സിന്റെ നാലു മാസത്തെ കരിനപരിഗ്രാമം കൊണ്ട് നുറുമേൻ വിളവു നൽകി. ബഹു: ക്യാപ്പി വകുപ്പ് മന്ത്രി ശ്രീ സുനിൽകുമാർ 'കതിർ' കൊയ്തുസവത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടന കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു.

പുജപ്പുര സെൻടൽ ജയിൽ സന്ദർശനം വോളൺഡിയേഴ്സിന് വേറിട്ടാരു അനുവദം ആയിരുന്നു. ജയിൽ എന്നത് പേടിപ്പിക്കുന്ന ഇരുട്ടുകൾ മാത്രമല്ലെന്നും ആർക്കും കടന്നു ചെല്ലാവുന്നൊരു ഭാഗം കൂടി അതിനുണ്ടെന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനും ഇതു വഴി സാധിച്ചു. അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളെക്കുറിച്ചും പരിശീലനങ്ങളെകുറിച്ചും അറിയാനും കഴിഞ്ഞു. വി.എസ്.എസ്.സി മുസിയം, പേപ്പാറ ഡാ., നെയ്യാർ ഡാം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു നടത്തിയ യാത്രകളും വ്യത്യന്നത്മായ ഒരു അനുവദമായി വോളൺഡിയേഴ്സ് ഇന്നും ഓർക്കുന്നു.

രക്തദാനത്തിന്റെ സന്ദേശം
വിദ്യാർത്ഥികളിലെത്തിക്കുവാനും രക്തദാനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി രക്തദാന ക്യാമ്പുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. ക്യാമ്പിലും അണ്ണാതെയുമായി 700 യൂണിറ്റിലെക്കും രക്തം ഭാഗം ചെയ്യാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചു. നേരം സർക്കാർ വിദ്യാലയത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ സന്ധജന്യ നേതൃപരിഗ്രാമ്യ ക്യാമ്പും, ക്യാമ്പംപുരം സർക്കാർ സ്കൂളിൽ വെച്ചു നടത്തിയ മെഡിക്കൽ ക്യാമ്പും ഒട്ടവഡി സാധാരണക്കാർക്ക് സഹായകരമായി.

എൻ.എസ്.എസ് ടെക്നീക്കൽ സെല്ലിന്റെ കീഴിൽ മാനവികതയിലേക്ക് ഒരു ചുവടുവയ്പ് എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തോടു കൂടി മാനവിയ വാരാചാരണങ്ങളിൽ ഭാഗമായി തുടർച്ചയായി 10 ദിവസം നഗരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ സാമൂഹിക ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികൾ നടത്താൻ സാധിച്ചു. തെരുവുന്നാടകങ്ങൾ, മുകാഭിനയം, മൂശ്ഷമോബ് റാലികൾ തുടങ്ങി വെവിഖ്യാതന പരിപാടികൾ വെവിഖ്യാത വിഷയങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ടു.

അസ്യവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു കൈത്താ ഞങ്ങോണംസർക്കാർഅസ്യവിദ്യാലയത്തിന്റെ സഹായത്തോട് വോയ്സ് ഡിഡാബോഷൻ പ്രോഗ്രാം നടത്തപ്പെട്ടു. പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു നേക്കോർഡ് ചെയ്യുകയും അതുവഴി അസ്യവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു സാമൂഹിക സേവനപദ്ധതി എന്നതിലുപരി NSS എന്ന വികാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുന്നത് സപ്തദിന ക്യാമ്പുകളിലാണ്. അതാവുമിച്ചുള്ള ജീവിതവും കർന്നാധ്യാനവും കൂല്ലുകളുമായി 7 ദിവസത്തെ ക്യാമ്പ് വേറിട്ടാരു അനുവദമായി മാറുന്നു. സാധാരണക്കാരന്റെ ആശയമായ സർക്കാർ ആശുപത്രികളിൽ ഉപയോഗശുന്നമായി കിടക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ പുനർജീവിപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി നിർധനരായ

രോഗികൾക്ക് ഒരു കൈത്താങ്ങാകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടി 'പുനർജനി' പ്രോജക്ട് വളരെ വിജയകരമായി ഇത്തവണ്ണത്തെ സപ്തദിന ക്യാമ്പിലും നടപ്പിലാക്കി. ജനറൽ ആശുപത്രിയിൽ നടത്തിയ ഉദ്യമത്തിലും 54 ലക്ഷം രൂപയുടെ ആസ്തിവർധനവാണ് സർക്കാരിനുണ്ടായത്. ബഹു: ദേവസ്യം വകുപ്പ് മന്ത്രി ശ്രീ. കടകംപള്ളി സുരേന്ദ്രൻ, സബ് കലക്കർ തിവ്യ എസ്. അയുർ IAS തുടങ്ങിയ വിശിഷ്ടാമിതികൾക്ക് ക്യാമ്പിന്റെ ഉദ്ഘാടനപടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തു. ആശുപത്രിയിലെ നിർധനരായ അമ്മമാരുടെ മുഖത്ത് വിടരുന്ന പുഞ്ചിരിമാത്രം മതിയായിരുന്നു 7 ദിവസത്തെ കർന്നാധ്യാനത്തിന്റെ അവശ്യതകൾ മറക്കാൻ.

ഉള്ളജംസംരക്ഷണം ലക്ഷ്യമിട്ടു കൊണ്ട് ടെക്നീക്കൽ സെല്ലിന്റെയും കേരള എന്റജി മാനേജ്മെന്റ് സെസ്റ്ററിന്റെയും സംയുക്ത ആബ്ദിമുഖ്യത്തിൽ ത്രിഭിന്ന ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കേരളത്തിലെവിവിധ പോളിടെക്നീക്ക് കോളേജുകളിലെ നൃഭോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്രമവിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ഉള്ളജംസംരക്ഷണത്തിന്റെ നവീനാഗ്രഹണങ്ങൾ പങ്കിടുകയും ചെയ്തു.

സാമൂഹിക നമകളെ ലക്ഷ്യമാക്കി കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ നടന്ന ശ്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തി നാജുകളും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേന്ദ്ര കായിക യൂവജനക്ഷേമ വകുപ്പിന്റെ നാഷണൽ യോജനേയും അവാർഡ് നമ്മുടെ യൂണിറ്റ് കരസ്ഥമാക്കി. അതുപോലെ പ്രശംസനീയമാം വിധം പുനർജനി പ്രോജക്ട് നടപ്പിലാക്കിയതിനു സ്വീപ്പുകൾ അവാർഡും യൂണിറ്റ് ലഭിച്ചു. അതോടൊപ്പം യൂണിറ്റ് സെക്രട്ടറി കിച്ചു കെ. നായർ മികച്ച വോളന്റിയറിനുള്ള അവാർഡിന് അർഹനായി. ചെന്നയിൽ വെച്ച് നടന്ന ഇൻഡ്രനാഷണൽ യൂത്ത് എക്സ്ചേഞ്ച് പ്രോഗ്രാമ്മിനു പങ്കെടുക്കാൻ നമ്മുടെ വോളന്റിയർ മഹേഷ് ജോസഫ് കോയിക്കലിനു അവസരം ലഭിച്ചതും വലിയ നേട്ടമായി.

Kichu K.
Nair, P6

Anjali Priya
B6

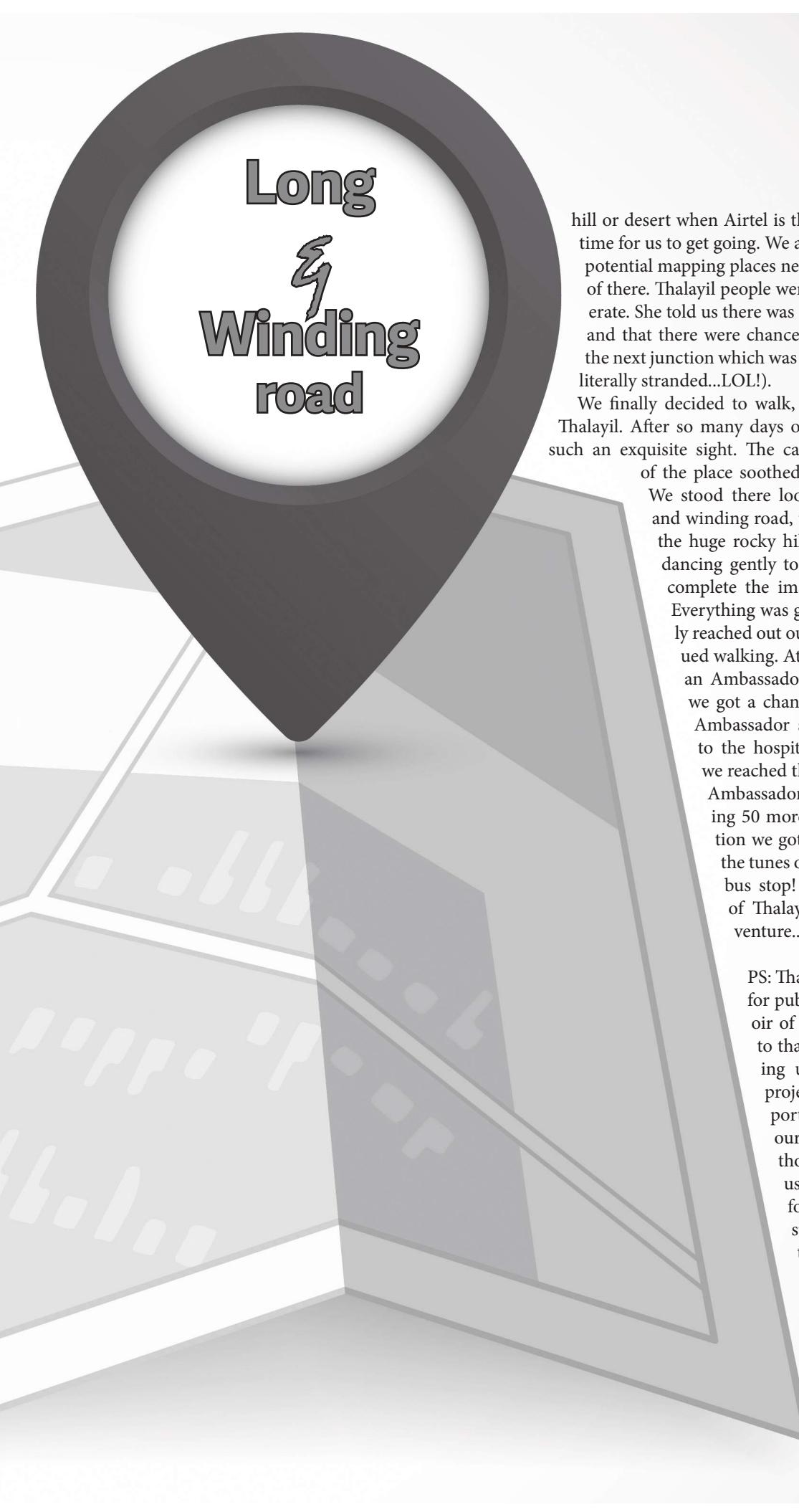
Aparna Ravi
Alma Anvar
T4A

TWO days to the finish line, there was complete chaos and confusion everywhere. The mappers were all about the places trying to maximise the number of new Entries to make their effort count. Every nook and corner of the city had already made its presence known. On a lazy Sunday morning sitting at the bus stop contemplating on where to go... cracked our heads for places that could possibly be unmapped but nothing crossed our minds. When everyone was busy covering the city areas adding more and more shops into the map, we thought why not bring an unknown place into Google's attention! But where?? Right at that moment a bus came to Thalayil came by! Thalayil? Where is that? Never heard of it before! So why not give it a visit... Hopped on the bus and asked the conductor for two tickets to 'Thalayil'! We were totally clueless about where we were headed to (even Google could not help us find it!).

After one long hour we finally reached our destination. A totally deserted place and it was close to 'Thampuran Paara', a potential tourist destination. At first we were totally disheartened by the sight of that place because our foremost priority was mapping. Literally there were no shops that could be mapped... it was a typical nowhere! Then we saw something that caught our attention a small temple, a government LP school and an interesting bus stop (in a place where buses hardly come!).

We took out our phones to add those few places and guess what?! No Network! Moving here and there, finally on top of a waiting bench it showed an 'H'(finally we believe in those Airtel advertisements....)

**THE CALMNESS AND
TRANQUILLITY OF
THE PLACE SOOTHED
OUR HEARTS AND
NERVES.**

Long Winding road

hill or desert when Airtel is there not to fear)!! It was time for us to get going. We asked one of the local for potential mapping places nearby and ways to get out of there. Thalayil people were very kind and considerate. She told us there was no return bus until dusk and that there were chances of getting a jeep from the next junction which was like 5km away!(We were literally stranded...LOL!).

We finally decided to walk, imbibing the beauty of Thalayil. After so many days of heavy mapping it was such an exquisite sight. The calmness and tranquillity of the place soothed our hearts and nerves. We stood there looking down at the long and winding road, the forest on either side, the huge rocky hills at the distance, trees dancing gently to the cool breeze and to complete the image... the slight drizzle! Everything was going topsy-turvy quickly reached out our umbrellas and continued walking. At the distance we spotted an Ambassador car. For the first time we got a chance to hitchhike and the Ambassador saved the day! Thanks to the hospitality of Thalayil people we reached the next junction and the Ambassador Uncle helped us in adding 50 more shops. From the junction we got a jeep ride (swaying to the tunes of Paradeshi) to the main bus stop! Taking back memories of Thalayil. There ends our adventure.....

PS: Thanks to our Local Guides for publishing our small memoir of Thalayil. We would like to thank NSS SCTCE for taking up Map My Home 2.0 project and giving us this opportunity. We also express our heartfelt gratitude to all those people who guided us in this endeavour and for making us understand that there are many things beyond winning a prize. That inner peace and joy was immense.

സംക്ഷേത്രിക വിദ്യാഭ്യാസരഹഗത്തക്കേരളത്തിലെ ശ്രദ്ധ ആർജിച്ച ശ്രീ ചിത്ര തിരുന്നാർ എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജ് എററ വിജയകരമായ മറ്റാരു വർഷം കൂടു പിന്നിട്ടുകയാണ്. മരുപ്പാ വർഷത്തെയും പോലെ എസ്.സി.റി സ്കൂൾവന്റെ യൂണിയൻ തികച്ചും ചാരിതാർത്ഥമാണ്.

പുറം ജനാധിപത്യത്തിയിൽ നിലവിൽ വന്ന റണ്ടാമത്തെ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തീർത്തും സ്തുത്യർഹമാണ്. നവംബർ 3ന് സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് സെന്റ് രൂപീകൃതമായ യൂണിയൻ കോളേജിന്റെ പാന പാര്വതര മേഖലകളിൽ അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു.

സഹസ്ര-മിക്കവിന്റെ തുടക്കം

2017 അബ്ദത്തെ വർഷത്തെ കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒപ്പചാരികമായ ഉദ്ഘാടനം 2017 ഫെബ്രുവരി 14ന് ബഹുമാന്യനായ പാരശാല എം.എൽ.എ സി.കെ ഹരീന്ദരൻ, കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി സിനിമിക്കേരേറ്റ് ഉപസമിതി അംഗം അഡ്വ. എ എ റഫീം എസ്.സി.റി സാന്നിധ്യത്തിൽ ഭേദപാപം കൊളുത്തി നിർവ്വഹിച്ചു. കലാലയത്തിലെ പുതിയ കൂട്ടുകാർക്ക് അവരുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു വേദി കൂടി ആയി സഹസ്ര 2017 .

സർഗം ചിത്രം താളം-കലാവസ്തുക്കൾ

ഫെബ്രുവരി 20,21,22 എന്നീ മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിലായി എസ്.സി.റിയുടെ കലാമാമാക്കം അതജേറി.

യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട് 2017

കലാലയ ജീവിതത്തിന്റെ നിറമേറിയ ഓർമകളാണ് കലാൽസവം. എഴോളം വോടികളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്ന് സി.എം.ഈ.ടിയുടെ ചരിത്രാളുകളിൽ ഈടം പിടിക്കുന്ന ദിനങ്ങളായിരുന്നു അത്. ഫെബ്രുവരി 20ന് Kerala State Cultural Activists Welfare Fund ചെയർമാനനും പ്രഗസ്ത സിനിമ താരവുമായ പി. ശ്രീകുമാർ കാലവസന്തതിന്റെ മുന്നാം പതിപ്പിന് തിരികൊള്ളുത്തി. Mech, Production, Auto, EC-A, EC-B, BT, CS, Mtech എന്നീ ബോബ്ലുകൾ ഇന്നോടിനും പോരാടിയപ്പോൾ SCTയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വിണ്ണുമൊരു കലാപസന്തതത്തിന് പുംബിന്തെ വളരെ ആവേശകരവും അവിസ്മരണയിവയുമായ മത്സരങ്ങൾക്കാടുവിൽ BT dept. നോമത്തതി. വിജയം അടിവരയിടുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥി പകാളിത്തം.

ഫിലിം ക്ലബ്ബ്

മനോഹരമായ തിരക്കമെക്കളെ പ്രേക്ഷകർക്ക് മുൻപിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ SCT വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നും ആസൃതിക്കാറുണ്ട്. അതും ആസൂത്രകൾക്ക് ഉത്സവദിനത്തായ ഒരു ഫിലിംഫെസ്റ്റ് ഫിലിം ക്ലബ്ബ് സമ്മാനിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതൻ്തെലും തലത്തിലുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങൾ അടക്കം അഞ്ച് സിനിമകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച സ്വാസ്ഥ്യകളിൽ നിന്നും 'Masala Coffee' യുമായി ഒരു സംഗമമേഖലി SCTഫിലിം ക്ലബ്ബ് സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇൻഡ്രനാഷണൽ ഫിലിംഫെസ്റ്റിലെ ഓഫീസ് കേരളയോടുനുബന്ധിച്ചുള്ള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി സംഘടിപ്പിച്ച കീസ് മത്സരത്തിൽ നമ്മുടെ കോളേജിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കടുത്തു. അതിനു വേണ്ട ഓഫീസ് മത്സരങ്ങൾ അത്യാധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സഹായത്തിൽ ഫിലിം ക്ലബ്ബ് നടത്തി.

കീസ് ക്ലബ്ബ്

പ്രായം കൊണ്ട് ചെറുപുംകു ഫവർത്തനം കൊണ്ട് ഏറ്റവും മികച്ചതുമാണ് നമ്മുടെ കീസ് ക്ലബ്ബ്. അഡിവിന്റെ ലോകത്തെത്തയ്ക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കീസ് ക്ലബ്ബ് ഇരു പരിഷം 6 മത്സരങ്ങൾ നടത്തി. ജൂഡലൈറ്റ് Aufait quiz, International Space Week എന്ന് ഭാഗമായി Space quiz, Carrer Launcher എന്ന് ഭാഗമായി Young India Challenge Scholarship exam, SCT ഫിലിം ക്ലബ്ബുമായി അണിച്ചെപ്പറ്റിയും Movie quiz, M Sivakumar memorial charitable trust മായി ബാധ്യപ്പെട്ട് quiz. exe, National Technology Day യുടെ ഭാഗമായി Tech quiz എന്നിവ നടത്തുകയുണ്ടായി. ചുരുങ്ഗിയ ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് ഇത്തരും മത്സരങ്ങൾ നടത്തിയ കീസ് ക്ലബ്ബ് പ്രശംസയർഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് കാഴ്ചപെഡ്വച്ചത്.

ലിറ്ററി ആൻഡ് ഡിബേറ്റ് ക്ലബ്ബ് (എൽ ആൻഡ് ഡി ക്ലബ്ബ്)

യുണിവേഴ്സിറ്റി കീഴിൽ എറെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ക്ലബ്ബാണ് ലിറ്ററി ആൻഡ് ഡിബേറ്റ് ക്ലബ്ബ്. എല്ലാ ബുധനാഴ്ചകളിലും 4.30ന് ശേഷം പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിപ്പും ഇവർ ചർച്ച ചെയ്യാറുണ്ട്. ചർച്ചയ്ക്കായി എടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ വളരെ പ്രസക്തിയുള്ളവയാണ്. ഇതു വിദ്യാർത്ഥികളെ ആ വിഷയങ്ങളിൽ തികച്ചും ബോധവാനാരകുകയാണ്. ഗണേഷ് മെമ്മോറിയൽ ഇൻഡ്രീ കോളേജ് ഡിബേറ്റ് മത്സരം ഫെബ്രുവരി

4ന് വിജയകരമായ റീതിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പകാളിത്തന്ത്രകാണ്ട് എറെ ശ്രദ്ധിച്ച ഒരു മത്സരമായിരുന്നു. യുണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് വിജയകളായി.

Civil Service Orientation Class

മാർച്ച് 9ന് യുണിവേഴ്സിറ്റി നടത്തിയ സിവിൽ സർവീസ് ഓഫീസർമേഡിക്സ് ക്ലബ്ബ് ഒരു വിജ്ഞാത്തമികളുടെ പകാളിത്തന്ത്രത്താൽ വിജയകരമായി പൂർത്തിയായി. Inspirant IAS അക്കാദമിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ക്ലബ്ബുകൾ എടുത്തത്.

Women's Day

വനിതാദിന ആഞ്ചലിക്കങ്ങളുടെ ഭാഗമായി മെയ്-5ന് യുണിവേഴ്സിറ്റി കീഴിൽ ഒരു ആത്മസംരക്ഷണ ക്ലബ്ബ് കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് നൽകി. നിന്മുടെ കലാലയത്തിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി തന്നെയാണ് വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്ക് പരിശീലനം നൽകിയത്. പകാളിത്തത്തിലാണ് എല്ലാ കൊണ്ട് ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറിയ ഒരു പരിപാടിയാണിൽ.

Sports club

SCTയുടെ ചരിത്രാളുകളിൽ ഈടം പിടിക്കുന്ന ഒരു സ്പോർട്ട്സ് മീറ്റ് ആയിരുന്നു ഈ അഖ്യയന നവർഷം യുണിവേഴ്സിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചത്. കോളേജ് ചരിത്രത്തിലാഭ്യമായി ഡിപാർട്ട്മെന്റ് തിരിച്ചു ഒരു സ്പോർട്ട്സ് മീറ്റ് നടത്തുകയും അതു വഴി കുടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാനും യുണിവേഴ്സിറ്റി സാധിച്ചു. ഏറ്റവിൽ 11ന് യുണിവേഴ്സിറ്റി സ്കൂഡിയിത്തത്തിൽ പച്ച നടന്ന സ്പോർട്ട്സ് മീറ്റ് പ്രഗസ്ത പുട്ടബോൾ താരം കല്ലുകൾ രാജേന്ദ്രൻ ഉൽലാഡം ചെയ്തു.

എല്ലാക്കാലംതെന്തും പോലെ തന്നെ ഇക്കാലാവധിയും എല്ലാ കായ്ക്കമത്സരങ്ങളും യുണിവേഴ്സിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. അത് പോലെ തന്നെ പുതിയ ടൂർണ്ണമെന്നുകളും യുണിവേഴ്സിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു. നേരം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി 'Fresher's Cricket, Fresh-er's Football' ടൂർണ്ണമെന്നുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. പ്രവീണ് മെമ്മോറിയൽ പുട്ടബോൾ, ഷാരോൺ മെമ്മോറിയൽ ബാസ്ക്രീബോൾ, ഇൻഡ്രീ ഇയർ വോളിബോൾ ടൂർണ്ണമെന്നുചെന്നുകൂടി കാരംസ് ബാധ്യമിറ്റേൺ എന്ന മത്സരങ്ങൾ വിജയകരമായി പൂർത്തികരിക്കാൻ സാധിച്ചു.

ഈ യുണിവേഴ്സിറ്റിയും മുൻകാല യുണിവേഴ്സിറ്റിയുടെയും പരിശോമത്തിലെ ഫലമായി ബാസ്ക്രീബോൾ മെമ്മോറിയൽ ക്രിക്കറ്റ്, അനന്തരം മെമ്മോറിയൽ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. ഇത് യുണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിൽ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. ഇത് യുണിവേഴ്സിറ്റി കാലാനുകൂലം മികവായി കാണുന്നു.

യുണിവേഴ്സിറ്റി കലാലയം

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സർഗ്ഗാത്മകതയെ വളർത്തിയെടുക്കാനും പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു യുണിവേഴ്സിറ്റിയും ഇത് കലാകാരന്മാരെ ഹ്രദയത്തോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു യുണിവേഴ്സിറ്റി. തിരുവനന്തപുരത്ത് പച്ച നടന്ന യുണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ SCTയുടെ കലാപത്രികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു അഭിമാനകരമായ വിജയം കൊയ്തു. ഫണ്ടിംഗ് പരിമിതികളെ വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിയിക്കാതെ അവർക്ക് വേണ്ട എല്ലാ സഹായങ്ങളും യുണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു. ഇത് യുണിവേഴ്സിറ്റി കാലാനുകൂലം സമയം കണ്ണടത്തിയ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നാലി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 20 പോയിന്റോടെ കലാസംഖ്യയിൽ

പത്താം സ്ഥാനവും സാങ്കേതിക കലാലയങ്ങളിൽ മുന്നാം സ്ഥാനവും നേടാൻ സാധിച്ചു. രണ്ട് ഇത്യർജ്ജ ബലഭ്രതിലാണ് ഇത്രയും വലിയ നേട്ടം നമ്മകൾ നേടാൻ സാധിച്ചത്. ഇത് ഏതൊരു SCTയെന്നും അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന നേട്ടമാണ്.

CULT A WAY- കലാമാമാക്കം

CULT A WAY 2017 ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കോളേജ് ഫെസ്റ്റീവലാനായി മാറി. CAW 2017 മുന്നോട്ട് വച്ച ആപ്തവാക്യം 'SEPTUM SACRAMENTUM' ആണ്. യുണിയൻറു നേതൃത്വത്തിൽ SCT എന്നൊരു ദ്രവികാരത്തിലിലാണ് ഫെസ്റ്റ് അരങ്ങേറിയത്. ഇപ്രാവശ്യം മാർച്ച് 2, 3, 4, 5 തീയതികളിൽ അനുപദ്ധരിയും പരുത്തിസയായ കനകക്കുന്ന് വളപ്പിലാണ് ഫെസ്റ്റന്തിന്. CAW2K17 മുന്നോട്ടുപെട്ട് ഏഴ് ആര്യങ്ങളാണ്- Global warming, 3Rs- Reduce Reuse Recycle, Anti narcotics, Education for all, Gender equality, Road safety awareness & AIDS awareness. കേരള ചലച്ചിത്ര അക്കാദമി പ്രയർമാനും പ്രശ്നത സിനിമ സംഖ്യായകനുമായ ശ്രീ കമൽ, പ്രശ്നത പിന്നണി യുവഗായകൾ സുചിത്ര സുരേശൻ എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാർച്ച് 3ന് ഒപ്പാരികമായി നിരാഗസ്ഥിതിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രശ്നത സംശിത സ്ഥാപിക്കായ Paradigm Shift, Minefield, പ്രശ്നത ഗായിക റസിക ശ്രേംഗർ എന്നിവരുടെ ഫ്രോ ഷേഡാ CAW2017നെ പൂർണ്ണവിജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. ഇതിന് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരേക്കും നൽകി രേഖപെടുത്തുന്നു.

Advent-2017

SCT മുന്നോട്ട് വച്ച ഒക്ടോബർ ഫെസ്റ്റ്. ആദ്യമായാണ് ടെക്നിക്കൽ ഇവന്റുകൾക്കായി ഒരു ഫെസ്റ്റ് എന്നാശയം മുന്നോട്ടുവന്നത്. മാർച്ച് 2 3 4 തീയതികളിൽ CAW2017മായി അബിപ്രേക്കനും Advent2017 കോളേജിലും കനകക്കുന്ന് വളപ്പിലുമായി വിജയകരമായി നടന്നു.

സമൂഹത്തോടുള്ള കടകൾ

ആർഡാംബങ്ങളും ആഫോഷങ്ങളും മാറ്റിവെച്ചിട്ട് , യുണിയൻറു ക്രിസ്ത്മൻ ആര്യോഷം സംഘടിപ്പിച്ചത് തുക്കണാപുരത്തെ സ്വപ്നക്കൂടിൽ വച്ചായിരുന്നു.

അവിടുത്തെ അനേതവാസികളോടൊപ്പം കേക്ക് മുൻചും അവർക്ക് മധ്യരം പഞ്ചിക്കുമാണ് ക്രിസ്ത്മൻ ആര്യോഷിച്ചത്.

ശ്രീബുറീന്തതിന്റെ ഭാഗമായി 'Don Bosco Orphanage' സന്ദർഭിച്ചു. അവിടെയുള്ള ക്രൂസികളോടൊപ്പം കളിച്ചും ചിരിച്ചും അവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകിയും നാല്ലാരു ദിവസം അവർക്ക് നൽകാൻ സാധിച്ചു.

No Shave November എൻ ഭാഗമായി ഓരോ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് തുള്ളമായ പെപസ് ശേബർച്ച് അത് മെഡിക്കൽകോളേജ് ആശുപത്രിയിൽ വർഷം നവീകരണത്തിനായി നൽകി.

SCT Cancer Forum വുമായി ചേർന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൈയിൽ നിന്ന് പെപസ് ശേബർച്ച് പാവപ്പെട്ട ക്രാൻസർ രോഗികൾക്ക് നൽകി അവർക്കൊരു കൈത്താങ്ങ് ആകാൻ യുണിയൻ സാധിച്ചു.

സംഭാവനകൾ

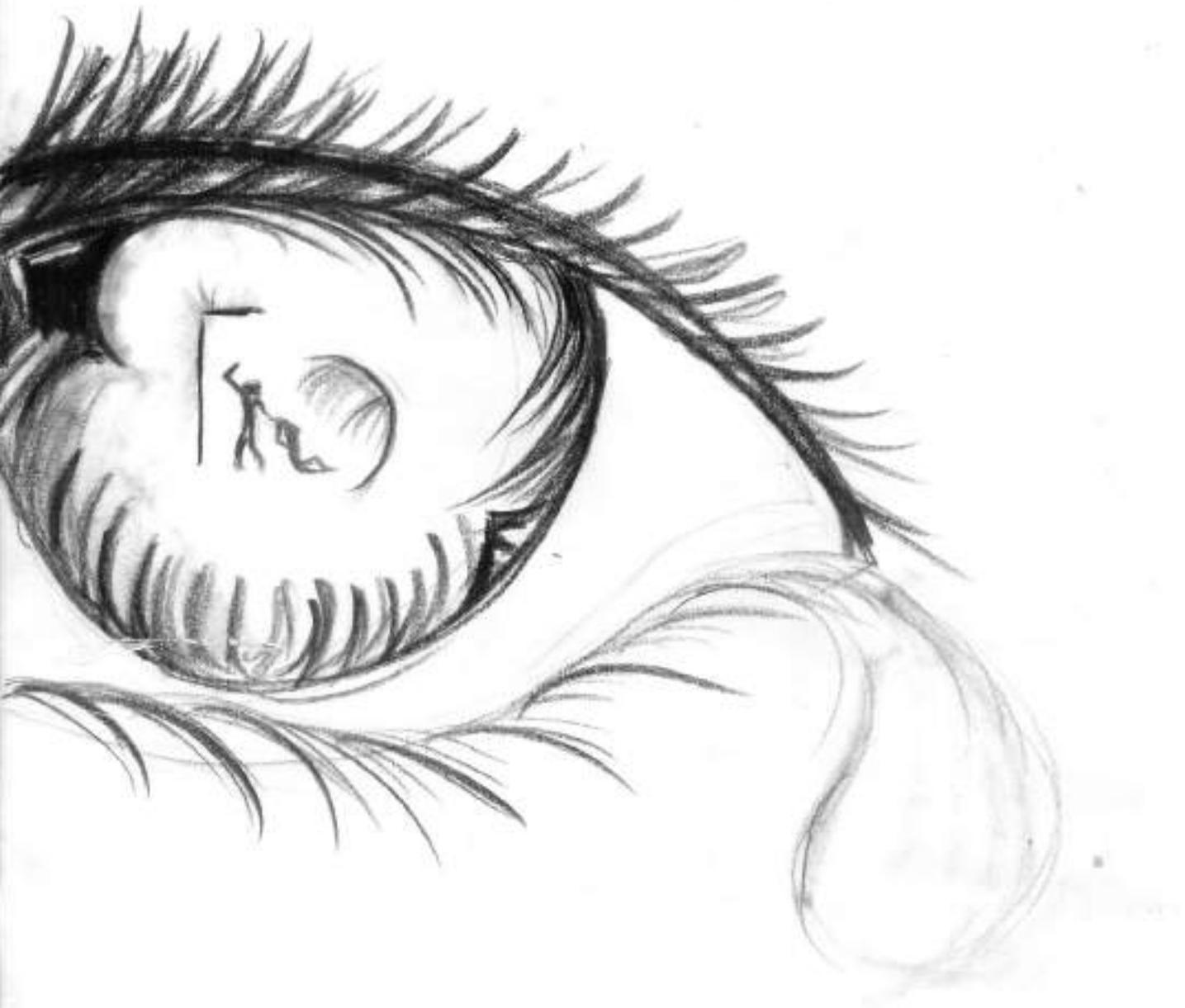
- യുണിയൻ ഭാരവാഹികളുള്ളായും കൂടിച്ചേർന്ന് കോളേജിന് മുന്നിൽ വെയ്ക്കാനായി ഒരു ഫോക്സ് വാങ്ങി സമ്മാനിച്ചു.
- വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും യുണിയൻ ഭാരവാഹികൾ അറിയുവാനായി ഒരു suggestion box സ്ഥാപിച്ചു.
- പുതിയതായി 4 ക്ലൗഡ് കൂടും ഇന്ന യുണിയൻ മുന്നോട്ട് വച്ചു- Music club, Drama club, Fine arts club & Dance Club.
- യുണിയൻറു കീഴിൽ Job cell, Internship cell, University help desk, എന്നിവ വളരെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

SCTയുടെ ഉള്ളംഗം ഉറക്കവും അറ്റന്ത്യാർപ്പണവും മാറ്റിവച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു എല്ലാ സുഹൃത്തുകളോടും ഇന്ന അവസരത്തിൽ നാഡി രേഖപെടുത്തുന്നു.

സന്ദേഹം,

ശ്രീനാഥ് K.T.
ജനറൽ സെക്രട്ടറി

ജീക്കയ്ക്കാണ്ടി!

അവോംഗനേ നിന്റെ പാതിമിഴിയിൽ തുള്ളുന്നുന് വൈരാത്രമജം ജലക്കണം
ങ്ങുവേളു ശോണിമയാൽ പൂളയവേ നാലവലം ചുറ്റി
വന്യ വരേണ്ട വർഗം കാർക്കിച്ചു തുപ്പിയതെൻ
മാതൃവിഗ്രഹത്തിലോ പാപിയല്ല നീ നിശ്വയം
പോക്കേണം പക ചെക്കന്തൽകട്ടപോൽ...
പുവിട്ടു നിന്റെ കുഞ്ഞു കുരുവിനവല്ലതി പ്രാപിച്ചു
നിന്ന ജീവൻ ഒരു താരകവീഡിയിൽ...
ഓർമ്മിക്ക തൊൻ പരിത്ത വാക്കുകൾ
ശീലിക്ക അണ്ണയാത്ത ധർമ്മയുല്ലത്തിനായ്..

illustration: LS Gayathri, R6

Kishore, B8

ज़िंदगी

कभी हार तो कभी जीत
यही है ज़िंदगी की रोव
कभी आशा तो कभी निराशा
यही है ज़िंदगी का तमाशा

कभी हँसी तो कभी आँखों में पानी
यही है ज़िंदगी की कहानी ।
कभी खाना तो कभी पाना
यही है ज़िंदगी का फसाना ।
कभी रुकना तो कभी चलना
ज़िंदगी में पड़ता है संभलना ।
कभी कहना, कभी चुप रहना
ज़िंदगी में पड़ता है हर दर्द सहना ।
कोई करता है प्यार तो कोई दिल्लगी
हार नहीं मानना यारों यही है ज़िंदगी ।

Sreelekshmi
B6

एक हसीन ख्वाब

एक हसीन ख्वाब

उडती थी वो हर रोज़
एक नया ख्वाब बूनके
सोचती थी वो हर दिन
लेंगे आजा एक नया मोड़
ज़िन्दगी
कल था उसका डरावना
नगर सपना था हसीना
वो सपना खीच्छ रहा था उसे बाहर
मगर उस अंधेरे के
कसीदने से हिल नहीं पाथी
वो अपना पैर
हो गयी वो काम्याब
आयी थी वो बाहर
मगर .....
गलती तो थी उसकी
जान ना पायी वो
ये दुनिया तो रहेगी औसी
तुम्हे तो रहना है अंदर
बदल जाता है चेहरा
बदल जाता है रंग
मगर नहीं बदलेगी उन्की आँखें
नहीं बदलेंगे उन्की नज़रे
रखी उसने अपनी कदम् पीछे
झुक् कर अपनी नमीन आँखों ये
मिठाई थी वो अंधेरे में
जो छा गयी थी इस दुनिया में

Alsha S Pradeep
B6

കുട്ടിൾ

ആരാൺ കാലൻ...

നിനെ നിനകൾ പ്രിയപ്പെട്ടവർിൽ നിന്നുടർത്തി മാറ്റിയവൻ...
നിൻ സൃഷ്ടിയശ്ര കൊള്ളാൻ ഓടി ഇരുന്ന കാലുകളെ
പിനിലേയ്ക്ക് വലിച്ചവൻ...

നിനെ സൃഷ്ടമാക്കാൻ വേണ്ടി നിൻ തലച്ചോറിൽ
വിഷവിത്ത് വിതച്ചവൻ...

കാലത്തിന്റെ പിടിമുറുക്കത്തിൽ നിന്ന് നീ ഓടി
അകന്നപ്പോൾ പിന്തുടർന്നവൻ....
എന്തിനെന്നാറിയാതെ നിനെ നിന്നോട് തനെ യുദ്ധം
ചെയ്യാൻ പേരിപ്പിച്ചവൻ....
അതെ മറ്റാരുമല്ല നീ.....
നിൻ ചിന്തകൾ തന്നെയാണ് നിന്റെ കാലൻ....

ആരാൺ കാലൻ...

ബെന്തുരുകുന്ന ചിന്താഗ്രിയിൽ നീ നിന്നെന്നതെന്ന
അവിപ്പിക്കുന്നോൾ ജന്മിക്കുന്നവൻ...
നിൻ ഓർമ്മപ്പുകളെ തഴുകുന്നോൾ ഉടലെടുത്തവൻ...
ആർക്കു വേണ്ടി എന്തിനു വേണ്ടി എന്നറിയാതെ നീ തനെ
വേദനിപ്പിക്കുന്നോൾ കൂടെ വരുന്നവൻ...
അതെ മറ്റാരുമല്ല നീ.....
നിൻ ഓർമ്മകൾ തന്നെയാണ് നിന്റെ കാലൻ....

Abhilash SL
T4 A

ആരാൺ കാലൻ...

എകാന്ത വിതിയിൽ നിനകൾ കൂട്ടായി വന്ന കൂട്ടുകാരൻ...
നിൻ കണ്ണുനീൾ ആരും കാണാതെ കഴുകാന് പറിപ്പിച്ചവൻ....
ഉദയാസ്ഥമയ സുര്യനു വ്യത്യാസം ഇല്ലാതാക്കിയവൻ....
കാണുന്നത്തിനെല്ലാം ഒരു തുപം നൽകിയവൻ...
അതെ മറ്റാരുമല്ല നീ.....
നിൻ ചിന്തകൾ തന്നെയാണ് നിന്റെ കാലൻ....

ആരാൺ കാലൻ...

ഈ ചോദ്യോത്തര പോരാട്ടത്തിൽ ചിന്തകൾ ആണ്
ഉത്തരാമേങ്കിൽ... അതെ മനുഷ്യാ നീ നീ തന്നെയാണ് നിന്റെ
കാലൻ...

വിനായകൻ

രോഗക്ക് അവാർഡ് കുട്ടിം എന്ന് സിനിമയോട് താലുക്കുള്ളവരല്ലോ ആഗ്രഹിക്കുക, അങ്ങനെ അധികാരിക്കുന്നതു തന്നെ അവാർഡ് കൊടുക്കണം എന്നൊരു പൊതു അഭിപ്രായം രൂപപ്പെട്ടുകൂടുവിൽ അവാർഡ് പ്രവൃദ്ധപനം വന്നപ്പോൾ അതാദ്ദേശന തന്നെ സംഖ്യിക്കുക. 2016 ലെ മികച്ച നടന്നുള്ള കേരള സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ പുരസ്കാരം നേടിയ വിനായകനാണ് പുരസ്കാര പ്രവൃദ്ധപനത്തിന് എത്രയോ മുൻപ് ഇത്തരത്തിലെണ്ണാരു സ്വയിനം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തത്.

കമ്മറ്റിപ്പാടം എന്ന സിനിമയിലെ വിനായകന്റെ അതിശാഖിനിമയ അഭിനയത്തെ അതിർഹിക്കുന്ന ലീതിയിൽ തന്നെ അംഗീകരിച്ചു എന്നതിന്പുറം കൂടി

സാമൂഹിക- രാഷ്ട്രീയ മാനങ്ങൾ കൂടി കൈവരുന്നുണ്ട് വിനായകന്റെ ഇള അവാർഡിന്. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായത് കൊണ്ട് തന്നെ മലയാള സിനിമയിൽ അധികമാനും ഇല്ലാതിരുന്ന ഓൺ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ ഒരു അടയാളപ്പെടുത്തൽ ആയിരുന്നു ഇള അവാർഡ്. മാത്രമല്ല മലയാള സിനിമ വ്യാപസായത്തിന്റെ പല ശ്രീലങ്കൻക്കും, കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക മണിക്കൂർക്കും പല അപചയങ്ങൾക്കും എതിരെ ഉള്ള ഒരു പ്രതികരണം എന്ന നിലയ്ക്ക് കൂടിയാണ് വിനായകൻ ഇള റിതിയിൽ ഉയർത്തിക്കൊടുപ്പുത് എന്ന് വേണ്ടെങ്കിൽ വിലയിരുത്താനാവും. പുരസ്കാരം ലഭിച്ച ശേഷം നടത്തിയ ഒരു അഭിമൃദ്ദവത്തിൽ വിനായകൻ തന്നെ പറയുകയുണ്ടായി, ശാശ എന്ന കമാപാത്രം

Rafid Arangodan
R6

അവശേഷിപ്പിച്ച വേദനയും, പിന്നെ വ്യവസ്ഥകളോടുള്ള ഒരു പ്രതിഫലമും അണ് ഇത്തരത്തിലെവരു പ്രതികരം. അതുമേ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന്. അത് കൊണ്ട് തന്നെ വിനായകൻ കിട്ടിയ പുരസ്കാരത്തെയും അധികാരിക്കുന്ന കഴിവിനെയും വില കുറച്ചു കാണാതെ തന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള രാശീയ വസ്തുക്കൾ കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

വിനായകൻ ഈ സ്വാതരാശീയത്തിന്റെ മുഖം ഏകലും കായലിലേക്ക് വെറുതെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട് എന്നല്ല. തന്നോട് ജീവിതത്തിൽ അഭിനയിക്കാൻ പറയുതെന്നും, തന്നെ ജീവിതം ഏകലും ഒരു തമാശയല്ലെന്നും മാധ്യമങ്ങളോട് ബെട്ടി തുറന്ന് പറഞ്ഞ അതെ വിനായകൻ തന്നെയാണ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് “ഞാനോരു ദളിതനാണ്” എന്ന്. കുറുത്ത ദളിത് ശർജ്ജാർക്ക് ഏകലും സാധാരണ ജീവിതം കൊടുത്ത് ശ്രീലിപ്പിംഗാത്ത മലയാള സിനിമ മേഖലയിൽ നിന്ന് കൊണ്ടാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനം. അവിടെ നിർത്തുന്നില്ല വിനായകൻ, കോച്ചിയിലെ ദളിത് കോളനികളെ ‘സിറ്റു്’ എന്നെന്നും ഇരുപ്പിലേക്ക് വലിച്ചേരിഞ്ഞതെന്നും, എന്നല്ല ഒരുപാട് കമ്മട്ടിപാടങ്ങൾ കൊച്ചിയിലെണ്ണെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു വിനായകൻ. തങ്ങൾ ഓടികളേച്ചു നടന്ന വഴികൾ പിന്നിട് തങ്ങളുടെ മുതശർഀരം എടുത്ത് നടക്കാൻ പോലും പറ്റാത്ത റിതിയിൽ ഇടുങ്ങിയതാക്കിയ വ്യവസ്ഥയെ നിരതരം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട് വിനായകൻ.

ഈഞ്ഞെന കോച്ചിയിലെ ദളിത് കോളനികളോട് നമ്മൾ ചെയ്ത പാതകങ്ങൾ വിനായകൻ എന്നിപ്പിറയുന്നത് ഒരു പരാതിക്കാരന്റെ സ്വരത്തിലെല്ലാ, തങ്ങളുടെ ജീവിതം ‘പാലങ്ങൾക്കടിയില്ല’ എന്നും അയാൾ പറയുന്നത്, “പുറുമെകിൽ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനം ഒരു ഫോറിയിൽ വന്നിരുന്നുണ്ട്” എന്നാണ്. അവിടെ തന്റെ രാശീയം അയ്യകാളിയുടെ രാശീയം തന്നെയാണ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു അയാൾ. അതെ, വഴി നടക്കാൻ വിലക്കിയ സമൃദ്ധത്തിനു മുന്നിൽ ഒരു വില്ല് വണ്ണി വാങ്ങിക്കാണ് അയ്യകാളി പഠാതെ പാതയിൽ ഇതൊന്നും ഒരു വിഭാഗത്തിന് മാത്രമുള്ളതല്ല എന്നാണ്. ഈ രാശീയം മനസിലാക്കുന്ന ഒരാൾക്കറിയാം വിനായകൻ ഫോറി അയാളുടെ വെറുമൊരു അഗ്രഹമല്ല, അയാളുടെ ഒരു പ്രഖ്യാപനമാണ്,

വഴി നടക്കാൻ വിലക്കിയ സ്ഥാപിത്തിനു മുന്നിൽ ഒരു വില്ല് വണ്ണി വാങ്ങിക്കാണ് അയ്യകാളി പറയാതെ പറഞ്ഞതു ഇതൊന്നും ഒരു വിഭാഗത്തിന് മാത്രമുള്ളതല്ല.

ഒരു വ്യവസ്ഥക്കും തന്നെ പിന്നിലേക്ക് വലിക്കാൻ കഴിയിരുന്ന പ്രഖ്യാപനം. അത് കൊണ്ട് തന്നെ അയ്യകാളിയുടെ വില്ലു് വണ്ണി അണ്ട് ഉള്ളണ്ടത് പോലെ വിനായകൻ ഫോറി ഇന്തി ഉരുളാൻ പോകുന്നതും സാമൂഹിക അസമത്യങ്ങൾക്കുമേലാണ്.

ഈ രാശീയ വായനകൾക്ക് ഒരു മറുപുറവും ഉണ്ട്. സംസ്ഥാന പുരസ്കാരം എന്ന വലിയൊരു പുരസ്കാരത്തിന്റെ നിറവിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അയാളിലെ നടക്ക കിട്ടിയ പുരസ്കാരത്തെ പാട തള്ളികളണ്ടുകൊണ്ടുള്ള വെറും രാശീയ വായനകളും അയാളുടെ കാണിക്കുന്ന അനിൽ തന്നെയാണ്. അയാൾ തന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ച നിലപാടുകളും അതിലെ രാശീയ കാശ്ചപ്പട്ടകളും ചർച്ചയ്ക്കുന്നുണ്ടു്, മാറ്റരു നടക്ക മേലും ഇല്ലാത്ത ഒരു ‘രക്ഷാധികാർ’ സേടങ്ങളും വിനായകൻ മേലും വേണ്ട എന്ന് മാത്രം. അത് പോലെ തന്നെ ഗുണം, കോളനിക്കാരൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാർപ്പ് മാത്രകയിലേക്ക് ഉപ്പിച്ച് നിർത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളും തിരപ്പിറയപ്പെടണാം, വിനായകൻ എന്ന നടക്ക അങ്ങനെ അയാൾ അർഹിക്കുന്ന , അയാളെ അർഹിക്കുന്ന എല്ലാ മാനങ്ങളും താണ്ടട്ട്.

NB:-

ഈത് വായിക്കുന്ന പലരുടെയും മനസ്സിൽ ഉയർന്ന വരവുന്ന ഒരു “നിഷ്കളക്ക്” ചോദ്യമാണ്, എന്തിന് ഇവിടെ പോലും ജാതി പറയുന്നു? ഇവിടെ ഒന്നും ജാതിയല്ല മരിച്ച് ജാതിയത ഉയർത്തുന്ന സാമൂഹിക അപചയങ്ങളെ തുറന്ന് കാണിക്കുകയാണെന്ന് അറിയാത്തത് വലിയ നിഷ്കളക്കതു എന്നുമല്ല. പ്രത്യേകിച്ച് ചില ജാതി പേരുകൾ പേരിന്റെ വാലും, വില ജാതി പേരുകൾ മുഴുവൻ തെറിയും ആയി കൊണ്ടാടുന്ന ഒരു നാട്ടിൽ ഇരുന്ന് കൊണ്ട്

Formula Kart Design Challenge or FKDC. This was the most recent event that we, Team Meckartans attended. The event was the first edition and was held at Bangalore. The preparation for the event started well in advance as our kart had some issues. So we had to take apart everything and start reconstructing from the beginning. And so the work started for the next edition of our go-kart, the MK 6, this being the sixth edition of the kart. Almost 80% of the work was completed a month before the event. The kart was painted black and green and never had it looked more stunning. A week before the event, we test drove it and found it was in good condition.

The day before the event, we travelled to Bangalore and had everything ready and in place.

DAY 1

The day had finally come. This was the day for the technical inspection. We were assembling our kart in the pit we were allotted. Around us all the other 24 teams were doing deep in work on their own karts. There were three categories- electric, dirt and IC. Ours obviously belong to the IC category. The design report evaluation and business plan presentation were also going on simultaneously, although our chance had not come. We had finished assembling and taken the kart for TI by afternoon. Unfortunately we failed to clear the TI due to certain issues, the leading issue being the length of the kart exceeding as specified in the rule book. By evening, we had taken the kart again for TI by cutting off a few inches and limiting the length to as specified. The work paid off when they cleared us in TI with a "T.I. O.K." sticker.

The design report evaluation also took place in between. It turned out, the design report wasn't as perfect as we would have liked. But on the bright side, the official gave us a lot of advice and pointers on how to better our report. And that's how day one went. We cleared the TI and had crossed a big hurdle.

DAY 2

The day for dynamic tests. A series of tests were to happen- the brake test, the acceleration test, skid pad and finally autocross. First was the brake test. Here we had to accelerate nearly upto 40kmph and brake in a given strip of length. While the karts of most teams skidded and did not break within given distance, ours stopped perfectly in a straight line. Next was the acceleration test. Out of nearly 20 karts we came in first for it, as ours had the best acceleration time. Next was the skid pad event, where the kart had to complete a given circuit in clockwise and anticlockwise directions. Cones were placed for guiding the circuit. Knocking down of a cone during the event would result in a penalty of 2 seconds. Each team had two attempts to do the circuit. Due to the short length of our gear shifter, our driver was having trouble controlling the steering with one hand while the other was used to hold the gear shifter. Even though we hit one cone, our time was pretty good. Next was

the autocross event, where kart had to be steered around the cones in a zigzag manner. The official drove our kart before the event and the only problem he could point out was the short gear shifter. We hit two cones and 4 seconds got added to our time. The short length of our gear shifter made it difficult for the driver to properly steer the kart. At the end of all events, the officials asked four of the best karts to be presented before everyone. It was a proud moment for the team when our kart was one among those four. And that's how day 2 went. All in all a pretty good day.

DAY 3

The day everyone's been waiting for had finally arrived. The day for the endurance test. The day, the actual race was to be held. Since we had come first in the acceleration test, our kart got the pole position. In the endurance, each team should complete 12 laps and the team with the best time would win. Also the fuel economy of each kart would be measured at the end of endurance. We put up a really good performance on the track. Except for the occasional steering problem at the sharp corners, we handled the track really well. The officials also provided an opportunity for the sub-drivers to try out the track, which usually isn't done at other events.

It was time to announce the results. As they announced the winners for each event, we didn't find our team name among any of them. There was hope for a few of the events. But things didn't go as imagined. Finally they were about to announce the overall runners up. By that time we didn't have any hope at all. It was then, that the officials announced us as the runners up. For a moment, we couldn't believe what we had heard, then there was this roar of excitement. Everyone was smiling and hugging each other and some crying (out of happiness, of course!). Every second of hard work had finally paid off. We got a prize we didn't expect at all. And that's what made it so special. Then there was endless cheering, phone calls and laughs all around. It was time to head back. This event taught us a lot of things. And it has been an amazing experience. A few more weeks on our kart and it's a clear winner. Although our experiences and the event was a kind of a roller coaster ride, we were happy to end on a high note.

meckartans

Niranjana
U4

GO AHEAD

Mukesh, M8
Vivith, M8
Peeru, B6
Sankar, B6

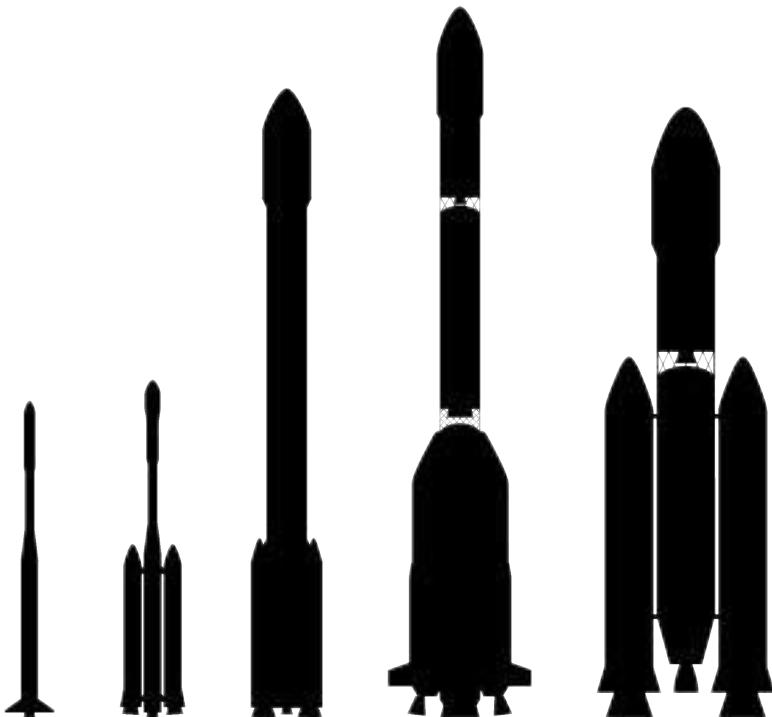

Roshin, M6

Dr. K Sivan joined ISRO in 1982 in PSLV Project and has contributed immensely towards end to end mission planning, design, integration and analysis. The innovative mission design strategies perfected for PSLV have become the foundation for ISRO launch vehicles like GSLV, GSLV-MK3 and RLV-TD. He is also the chief architect of 6D trajectory simulation software, SITARA.

1. Where do you see ISRO in terms of interplanetary mission in next 10 years ?

As per our plan we are focusing on Chandrayaan 2. Chandrayaan 1 was all about landing an impact probe onto the surface of moon whereas in Chandrayaan 2 we will land a rover onto the moon's surface. Mission was planned and the Russian space agency promised to provide us with their rover for the moon landing, but subsequent failure of the Russian missions led us to development of an indigenous Lander and rover. So Chandrayaan 2 will be a completely indigenous mission which would be fully based on our technological advances. After landing the rover it will work for 15 days the rover life is about 15 days because the surface of the moon receives 15 days of sunlight and 15 days of darkness. We will be landing on the sunny side and 15 days of sunlight will be used for powering the rover. ISRO is also planning to place a satellite to observe and study sun. the name of the satellite is Aditya. before trying to observe distant stars we have to focus on our own star and answer all its mystery.. The surface of Sun is at 6000K but the atmosphere may be as hot as millions. you may be wondering how to put a satellite in orbit with the sun. There are 5 points between sun and earth where if we put something it will stay there itself. Such points are called l1 l2 l3 so on we will be placing Aditya in this position such that it will be facing sun for its entire life cycle. We have

“
We want everyone to be benefitted from our success not just a small community.”

similar points between the earth and the moon..

2. When can we see an Indian on the surface of moon ?

ISRO has got different priorities unlike other nation. We are focusing on nation building . India is a country where majority lives in the village area and few in the urban Area. So the people in the urban area receives all type of facilities and services and the Villagers don't, such parity is what need to be addressed. Our priority is to provide our people with all the services. Make it available in the remotest area of the country. But in other countries as you know there was a race taking place to land a man on moon a lot of money was pumped in doing so. But we in isro are working to improve ways to launch our vehicles which provide these services . We want everyone to be benefitted from our success not just a small community.

3.Sir can you brief us about the development of heat resistant material for the development of RLV ?

We launch our satellite using launch vehicles. Each launch vehicle cost us around 300-400 cr and they get destroyed on reaching the earth surface. So recent developments are being made for the development of RLV so that it could reduce the cost and make the satellite launching efficient. RLV needs powerful heat resistant material to protect the vehicle and the circuit in it from the heat as it re-enter the surface . Nowadays mostly carbon composite are being used which have very high

thermal resistance.. The most protection is needed at the nose as per the design. Because of its shape it experiences the highest temperature. The wing edges also experiences extremely high temperature. The temperature can be as high as thousands degree centigrade.

We cannot change the design as it is time tested but what we can do is develope powerful heat resistant material. The thermal resistant system should be strong enough to prevent heat flow from outside to the inside where all the circuits.. Namely The avionics are kept and it should be protected. The electronic package should be protected

4. 20 percent of the workforce in NASA are Indian similarly where ever we go we find a lot of Indians working sir can what is your opinion on the situation of brain drain.

Answer = I don't know from where you got 20%. As of now 7% of total workforce are Asians so the fact that 20% are Indian is not right to my knowledge. But the things have changed. When I joined isro we only had 2 cars for all the official purposed one fiat Padmini and ambassador nothing much and most of people where in the rural areas. And the standard of living was very poor. At that time the America and other countries had very high standard of living and lot of luxuries so in those time people migrated seeking better jobs salary and a good life. During our time there was no concept of higher education. In India there were no institution providing higher education the concept of PhD never existed in our country You do graduation and

take up some job for living or to do higher education you have to go outside your country. Among Those who went out most tried to settle there itself carried away by the standard of living there. Now the situation have changed. There have been a drastic growth and educational policies helped in setting up no of institutions. Now we have number of institutions dealing with numerous no of trades. Today we have all the world class education facilities. Nowadays people are coming to India to pursue their education. People are getting lot of opportunities in our country itself and the gap between rural and urban areas are closing in so for me in present India brain drain is not a challenge. The brain drain has been contained and we don't face a big challenge due to it.

5. Sir no of engineers have gone up. What is your opinion?

In the earlier days no of colleges providing quality education was not possible. Awareness about science was limited only to the urban few now with the coming up of so many educational institutions the awareness of science have reached to the maximum no of people. A large number of our student population are getting technical knowledge which is great. So coming of large no of institutions is a good sign showing the growth of nation is taking place in the right path. But what is disappointing is that the quality of teaching has degraded in past so many years. Earlier only the most qualified used to take up the teaching profession. The teachers were highly honored in the society as they wielded the responsibility of moulding the future generation. but now a days the trend have changed those who don't find any other job take up this profession. So the quality of system have been affected.

6. Is the NASA claim of landing a man on the

surface of the moon mission fake

No all the news claiming the moon landing to be fake are just rubbish. I saw may video circulating but all those are just propaganda and rubbish. Its a human nature to oppose good things. For example if I ask about you then not all 100 percent will say good about your similarly it's the human tendency of not being able to accept others success. NASA moon mission I believe in it as it paved way for future development in space science. The mission is the culmination of 10 years of hard work. Nearly 40000 people worked on this project and huge amount of money was invested in development of the technology. I saw few videos showing the flattery of flag and one regrading the face on which NASA claim to have landed trying to prove the mission was fake. All this videos are fake. In the moon mission they brought back sample from the surface of the moon. If they hadn't landed then how could they get the sample. They can't bluff by faking the sample. And 40000 people's and 10 years of hard work won't be spent just for the sake of bluffing.. The newsmedia are just trying to get some attention.. Whatever development that has taken place in space the moon mission made the biggest contribution.

7. Sir can you tell us about All conceivable door open for joining isro

I don't believe that there is any particular door to join isro. Joining isro is not at all a big task. There is no need for providing any special training for the 11th and 12th students for joining the isro. What I believe is students from all the branch under our sun are capable of joining isro and can be accommodated. Isro has got large no of department so whatever you study you find a space here. Isro is just like your campus. The way you enjoyed your college life you can enjoy in a similar manner here. You yourself can work take up projects and researches here there is no restriction regarding it. I joined isro I never felt it was anywhere different from my college life.

Isro we have a common test where you can give your subject and some preparation and determination is all that what is required to join isro. After joining isro you have to exploit all the opportunities that will be available to you then only you could enjoy here.

Vivere in momento

I was standing at the very edge. Blinded by the glaring lights and deafened by the sheer intensity of the crowd below me, I stood there as still as stone. With no expression, I stared defiantly at the lights. My breathing was shallow and the beads of perspiration were already running down the thick layer of make up on my face. From directly in front of me, the flash of a camera went off and all of a sudden, I went blank. Today, the makeup is gone. The lights and sounds gone. But the memory remains and it remains fresh.

Fashion shows and ramp walks were alien to me until recently. Apart from occasionally stumbling across F.T.V, I had no idea about them. I had never been to a fashion show, I had never interacted with a model. For me, fashion shows were just places to ogle at women. But like any other regular guy, the aspect of posing in front of a crowd to the tune of music with the shutterbugs clicking away, with an entire crowd looking up to you like a star, was always a part of my fantasies.

I still wonder how that fantasy ever came true. 2015 was my first year at SCT and after auditioning and getting selected for the fashion show team out of mere boredom, I eagerly waited for my first stage. The team decided that "Constello 15" held by Asian School of Business will be our first stage. It was then that I met Roopesh, an extremely talented and passionate designer, who agreed to take us in his liege and teach us the art of ramp walking.

The initial practice session were rather hilarious as most of us, me especially, had

ALL YOU NEED IS ONE THING.
AND THAT IS ATTITUDE.

no idea of walking the runway, formations, timings, etc. As we gradually started developing an understanding of modelling, we finally realized what Roopesh often said about modelling was true: You don't need to have model like features to become a model. All you need is one thing. And that is attitude.

The attitude a model needs is simple. Push yourself to the very hilt, expand your boundaries until you can't see your horizons, get out of your comfort zone. All of this with an unwavering smile. Basically tell the crowd and judges, you can give me your all, throw at me everything you got, I am here to model and modelling is what I will do.

It was around 6 in the evening when the lights went out the music started. Our team started and my slot was coming soon. Observing the bright lights glaring onto my team member's stoic faces, I remember breaking into cold sweat. With my heart beating wildly, perspiration already setting in, I waited for my turn. As the beat that was my cue to enter came closer, I steadied my shaking hands, reaffirmed my trembling knees, and held my head high with my back straight, decided to vivere in momento, stepped through the curtain onto the stage to deafening music and cheers with only one thing held close: My attitude.

After all, attitude is all you need to be a model. Trust me, I used to be one.

**SEPTUM
SACRAMENTUM**

Cult A Way

RASIKA
SHEKHAR

PARADIGM
SHIFT

MINDFIELD

CULMINATING THE CULT

Is your engine running? Are your spirits up for an adventure? For a life changing experience? Because once you're engine hits the road, there's no turning back.

MAKE LIFE A RIDE.

Embrace the head wind and feel how it can change directions, just like you can. Here's a promise I can give you, no matter where you go, there's a new adventure waiting!

When the cult a way 2017 organising committee planned this ride across Kerala for our promotions, I didn't have the slightest clue that it would turn out to be the most amazing three days of my life.

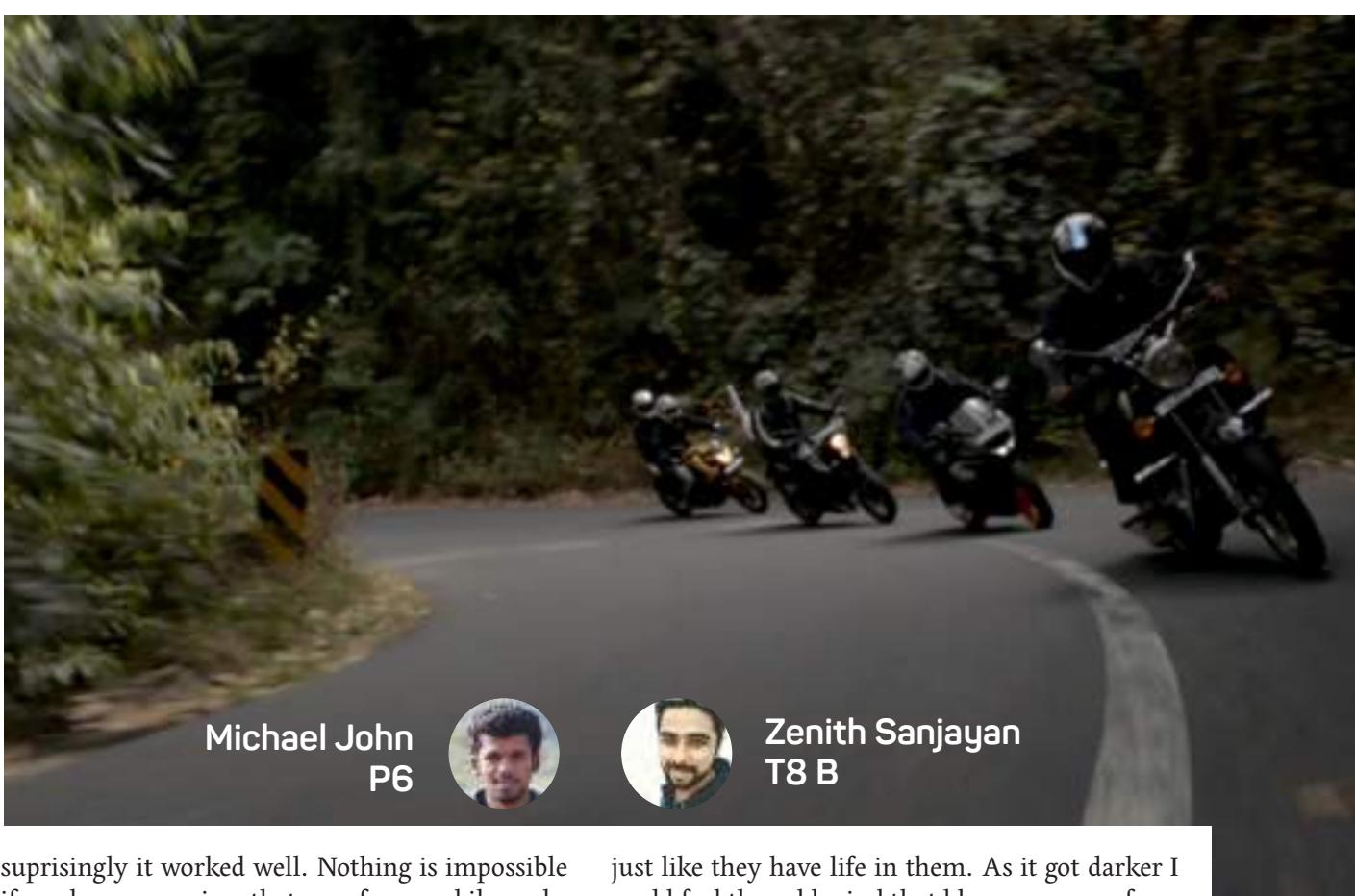
The cult ride was not just a ride for me. It was that point in life when I realised that I hadn't done anything credible in life so far.

The main motive behind this ride was to spread

awareness about the 7 causes we were supporting for our annual college fest. The causes being Gender equality, Antinarcotics ,Road safety ,Global warming, Recylce and Aids awareness.

The ride kick-started from our college on the evening of 16th of Feb. Our first pitstop was Unoony motors Kollam, our official ride partner. On reaching Kollam by 7 we were welcomed by the showroom authorities. And soon, we took off for our next pitstop ,Ernakulam. Our accomodation was arranged for, at the CUSAT campus. After a long 200km ride, we were beyond exhausted. The ten of us collapsed at the sight of our beds!

The next day we had a challenging task of visiting over 10 engineering colleges spread across the 3 districts of Ernakulam,Thrsissur and Malappuram. It would have been an impossible task had we not planned it well and executed the same. We split ourselves into 3 groups to cover 3 districts and

Michael John
P6

Zenith Sanjayan
T8 B

surprisingly it worked well. Nothing is impossible if you have an engine, that runs for your bike and a heart, that pumps adrenaline for your body

We went to all the colleges as planned and invited them to our fest and promoting the 7 causes associated with our fest. Finally we met at Calicut after our visits. Tasks completed, with a sense of satisfaction, we went to the Calicut beach and sat there for hours doing nothing but gazing upon the stars. The next day, we woke up to hear that our sponsors, due to some financial problems, were unable to provide us with the required fund for our next stop. The problem was ultimately solved, but we lost 3-4 hours of our valuable time. We were scheduled to leave for Wayanad by 7am but ended up leaving Calicut by 11 am which ruined our visit to a tribal school in wayanad.

Wayanad, the land of high terrains, curved hair pins and the cold wind literally made me high. We had our 4th pitstop at Wayanad as planned. As per plan We were asked to travel back to calicut and then further down to Trivandrum. Despite the fatigue in our bodies, our minds refused to leave. It's like we were craving for some adventure , a sense of anxiety and a breath taking view . We decided to travel further on to reach the Bandipur tiger reserve. At dawn there is this cold wind that blows from the north and makes the tree rustle

just like they have life in them. As it got darker I could feel the cold wind that blew across my face, chill me to the bone. The forest at night was so mesmerizing. We were so encaptured that even the wild animal warnings on the road sides didn't affect us one bit! We reached a place called Gudalur enroute Ooty by 9pm. Our physical fatigue overruled our mental desires. We crashed for the night there at a lodge. After a sound sleep, we accelerated our engines once again for the last day of our ride. By 7am we started from Gudalur and reached Nilambur by 1 pm . From dense forest wilderness to busy roads and polluting atmosphere, was quite a drastic change. From Nilambur we rode onto our next stop, Ernakulam. We also had an opportunity to go to Cafe Pappaya, an interesting cafe owned by prominent movie director Aashiq Abu. It was straight to Trivandrum after that.

Do you ever get a feeling of contempt, after doing something that brought a change in how you see things? Because that's exactly what I felt! To all the 9 friends who accompanied me for this ride, you all made it more special!

Septum Sacramentum

For everyone of us there will be some very special element that bond us to our Alma mater, something that is so rooted to our lives that we find it difficult to figure out the eternal connection and

*Stories of people
who dreamed
greater dreams than
those they where
taught to.*

we let it be. In the case of any SCTian that very special connection will have a million stories to tell. Stories of people who dreamed greater dreams than those they where taught to, people who stood at the face of adversity and weilded their swords in a war which their defeat was predicted, silent romances that never caught the eyes of Cupid, of new friendships and of unbound happiness.

And we call that connection Cult A Way, a true revolution in the college fest scenario of Kerala. A benchmark which was set more than half a decade back and it still remains the unprecedeted pioneer in the cultural map of Kerala. It's growth from a college fest to the level of an art conclave with a footfall of over ten thousand people did not come about in a day.

Born as the brainchild of a few dreamers in SCT who felt there was a need to bring the youth of Trivandrum under one roof inorder to initiate any kind of socio-cultural change. From humble beginnings to transforming into a cultural extravaganza the road has never been smooth, but as we have experienced all these years CAW is about fighting against all odds and paving way for the mammoth event it is.

This year it was nothing short of euphoria that the massive Trivandrum crowd witnessed, sending the massive footfall in Nishagandhi the heart of the capital into trance mode. It turned out to be an iconic moment in the event circles,

when we shouted out to all close rivals that we are our competition and we will no matter what keep rising the bar one notch higher.

Even when we were facing shortage of funds and were forced to cut down on the stage expenses, a group of highly motivated and committed SCTians came forward to turn that raw stage into something that Trivandrum had never witnessed and the public relations team which came up with the seven causes concept for the seventh CAW, sending riders across Kerala organising campaigns on the seven causes the seventh CAW was all about. Traveling through varying demographic stations they taught us what endurance really is, the campaign became highly popular in the social media platforms and was closely followed by people across the globe for live updates.

Being our 7th edition CAW'17 took up seven causes and successfully setup campaigns across Kerala. The seven causes were Global warming, reduce reuse recycle, anti-narcotics, education for all, gender equality, road safety awareness and AIDS awareness.

This year's CAW served its purpose and has ignited a spark, a spark of hope, determination and perseverance. The journey towards a much greater dream has already begun.

Au revoir.

WUTHERING HEIGHTS

a book review

Roja S. Rajan
R6

"The entire world is a dreadful collection of memoranda that she did exist and that I have lost her"

- Heathcliff

Wuthering Heights is one of the strangest, most beautiful and most narratively complex novels I have ever read and I can't get enough of it. You would be disappointed if you picked out the book expecting it to be a great love story. It has all the elements of a contemporary novel and yet it stands out in many ways.

The story has multiple narrative frames and is set up in the north of England. It follows the life of Heathcliff , a starving orphan who later on becomes a cruel landlord.

Heathcliff and Catherine shared a destructive yet passionate relationship which one might mistake for love.

But what they had was an obsessive desire to be one, hence Catherine's famous line " Nelly, I am Heathcliff ". Then again she chooses Edgar Linton to be her husband since he is rich. Later on when Heathcliff returns to Wuthering Heights, she gets restless and her strong desire to be with Heathcliff sprouts again.

Heathcliff is one of the greatest enigma of all. He is like " a man's shape animated by a demon life - a Ghoul". His love for Catherine, writes Charlotte Brown, is "a sentiment inhuman , a passion such as might boil and glow in the bad essence of some evil genius, a fire that might form the tormented centre. The ever suffering soul of a magnate of the internal world". As I read the book in response to Heathcliff , like that of the characters of the novel, was in motion.

"Wuthering Heights", being the only book written by Emily Bronte', took a very long time till it got the worldwide acceptance it has now. Read it once and it will haunt you forever.....

**RECLAIM THE
CHILDS-EYE-VIEW**

What do you crave the most? What is it that you're after? A couple of questions to start off a thought, and that too, rhetoric. Questions that reap no answers but still make your mind spend hours indulging in thoughts. Happiness! That's what you're after, that's what you felt before and that's what you're missing now. Roy Goodman says, Happiness is a way of travel, not a destination. A destination is never a place, but a new way of seeing things. It's an altered thinking space, a revered gaze. I just love that spirit of humans that makes them do things that they probably shouldn't. A vagabond is what we should become, never shaken by lack of resources but constantly driven by a desire to keep moving. What's stopping you in seeking happiness? Are there any risks involved? No, my friend. The only risk involved is the risk of not trying. Avoiding danger is no safer in the long run than outright exposure. Expose yourself, let the sun tan your skin, let a thorn bruise your arm, let the world teach you what you're missing, get high on life! What I stress on is that, life is a daring adventure or nothing at all.

So imagine yourself stepping out of your comfort zone, for the good. Get outta your house, roll up your sleeves and take off your office suit. Walk barefoot, be a nelipot, feel the world loving you as the rocks kiss, sand caresses and the dust hugs your legs radiating nothing but love. Once you've started your journey, wherever you are is where you're supposed to be because sometimes the scariest decisions in life ends up being the most rewarded. Take pictures, take the road less traveled, cave a new path, share memories, show the world the beauty it's got left. Smile at strangers for no reason, greet a man on the street, for people would help you rather than hurt you. It's a great epiphany - people you meet create the Paradise you find and once you've tasted the eden, embrace the unseen luxury around you.

Let the world teach you what you're missing, get high on life!

We're driven mostly by inspiration along with desire. Inspiring travelogues, of daring adventures and documentaries. Cinema, is a fascination. Cinema is truth, 24 times per second. It maybe fiction, but we'd rather choose to believe it and be immersed in it. It causes a deictic shift, inception happens. This shift is associated with diminished activity in the lateral prefrontal cortex, responsible for the sense of body awareness, self awareness. It provides an altered state, sets free the subconscious, you say it, you could have it or have the hero's life, live it. For ultimately, being human, is the desire to experience inter subjectivity, see the world through the eyes of others. It takes you to a level of increased stewardship of internal life. Wise men have preached, what's within becomes without but inturn what's without becomes within. We build the tools and the tool builds us, it's the ontological design. We should learn to live, without. Our thoughts shape our spaces, but those spaces return the favor. If you want to shape minds, design spaces where that mind would dwell. Designing spaces, the engineering prospect adopted, turning my mind inside out! I'm more than what I was because of what has happened to me. I framed my past and shaped my future. I design, therefore I become.

Do I sound insane? How can someone change the past? How can anyone change something that had already happened? So I'm the black sheep now, right! If you feel so, I invite you to work some grey matter of yours..think! Why does the past matter so much? Why does it matter at all? Why do we get to keep from something that has already happened?..the memory. A memory is either the bliss or the trauma, it happened

We are creatures who can ponder the infinite and contemplate time and space.

and it shaped us to what we are now. We, are the sum of our experiences, guess you'd agree to me now. The cells that compose the flesh we are, are a technology that change experiences to biology. It's a cognitive framing, the way we interpret the past. The way we frame our past experience can actually allow us to alter that experience. The story we choose to tell can change the past. When an experience of trauma seen through a certain lens, can physiologically create stress response, anxiety and stress hormones. But people who exercise psychedelic hypnotherapy can revisit the trauma through this altered state of consciousness, all of a sudden changing that story and change its chemical response to that very past experience, recontextualize it. Thus see it through a different perspective and fundamentally change the past.

Making you wonder, ain't I? You see, we are empowered, we are enraptured, we're being those creatures who move through time and space, space and time, mind and future, past and present.. These are basically just elements of a continuous field of time. They do not exist, they're just illusions and you can choose the story you tell. Let it be desire that urges you or be it love! Love...is madness.

Love is madness! Feels like I'm derailing from the initial thought? Be patient..we'll get to it, for there's nothing more exciting than love itself. It's not a self existing emotion, it's a plethora or culmination of a universe of emotions. It's actually a dance of lunacy, for it's not possible to preserve the lover and the poet without preserving the lunatic. That's the kind of daring character love signifies. It's a legalized form of insanity. There's nothing mere about being inflamed by passion and infatuations as much as it may drive us mad. Why mad?.. because it's a singularly potent but utterly addictive drug with the capacity to narrow our focus so spectacularly, so as to reduce the entirety of the world to the object of our

desire, the rest of the world dissipates and go dim. The entirely of the cosmos become this one person. We would be lying to ourselves, making ART out of this relationship. Makes me recall a wise man's words, "Art is the lie that reveals the Truth". Pumps up the adrenaline, doesn't it! That's why I urge my lover, lie to me but lie to me well, make me believe.. Make me believe in the now, that's not real. Raise me to the unreal world, where it's just the two of us, turning each other into Gods outside of time and stepping off that "people train" driving everyone else to death. We arrest time and it becomes a theatre of the real, a world of two...shaped like a heart. <3

As long as you don't choose, everything is for your taking and anything is possible.

Love is omnipresent, only our human nature keeps it from resurfacing, a cognitive and advanced character of our species that's praised to stand out from every living creature that walks or crawls. But we are only worms, or food for worms, ultimately. This is one aspect of the basic human predicament, that we are simultaneously worms and Gods, for character is a VITAL lie. The self is a house of cards, constructed with cultural notions and stereotypes, an artificial rendering of who we are. It has left us to be so systematic that we depend too much on schedules and deadlines decide our fate, no room for awe, no chance for surprise. Darwin explains, "Attention, if sudden and close, graduates into surprise, and then into astonishment, and this into stupefied amazement." Ever thought about why we like sunrises? Why we love sunsets? These two are the passing of day to night or

night to day, passing of a moment. It's more rightly an increased juxtaposition framed by nature that forces us to be more present, a time dilation that overwhelms us to be high on perception. People often rush to reach a spot, a place of height, to elevate oneself to witness that moment of juxtaposition in its entirety. We crave these moments, we strive to author them, frame it with a camera and own it for yourself. But most of the time, they're right there for the taking, if we were only aware enough to open our eyes and plug in!

The explicit awareness that you're just a piece of defecating meat destined to die ultimately not more significant than a lizard or a potato, is not specially uplifting isn't it? We are creatures who can ponder the infinite and contemplate time and space. If you can imagine, put yourself in the shoes of a soldier writing his last letter for his wife in the lonely ditches of the battlefield. Only then you'd know what it feels like to project ourselves dead in front of you loved ones, while still feel the heart beating, only then we'd know the luxury of living a day more.

A conclusion is imminent, all that begins, must end, all that's born must die. But what's left in between, only matters. We're all beings in search of signification and

that for real, is unreal. Why live in reality, when what would make us feel alive is to live in a designed alter state? Coming back to where we started this journey, aren't we all in a constant search for happiness? "I want to be happy, you want to be happy, everyone needs happiness, and happiness, my friend, dwells in the state of novelty" - Ernest Becker. Seeing something new never gets old, while seeing it again deprives it off if the astonishment of novelty. A child is found happy most of its preadolescent life, when every day or every moment would open a new window to submerge itself in and dwell in awe. What you're missing is a child-like state of wonderment. The "BEEN THEREs" and "DONE THATs" preached by adults, only projects the laziness of the human mind, always ready to jump into conclusions but never letting a moment to wonder us. It's a sort of impatience of tired life that we need to transcend. We need to reengage with the now and awaken the mind's attention from the liturgy of customs and familiarities. Redirect it instead to the wonders of existence - "Looking begins with love, live begins with looking." This is the mind of a child, this is the eye of a child, we're all born artists! We are all born ecstasy-seekers! Reclaim what was lost, Reclaim your "Child's-eye-view" ..

-inspired, from the inspired

Harold Wilfred
T8 A

COVER STORY

വി തദ്ദേജ്ഞിൽ പോലും ആഗോളവത്കരണം എത്തി നിൽക്കുന്ന കാലം. സകലതും വിറ്റു കാശാകാനുള്ള പുറമോടിയായിരിക്കുന്ന "ആഗോളവത്കരണം" എന്ന പദം. മാറിമാറി വരുന്ന രേണ്ടും രേണ്ടുകൂടങ്ങളും ഒരു രീതിയിലഘോഷിൽ മാറ്റാരു രീതിയിൽ മാറ്റങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഗൃഹങ്ങളാശങ്ങൾ ആരും കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് യാമാർമ്മം. കാലാനുസ്യത്മായ മാറ്റങ്ങൾ അനിവാര്യം തന്നെ. അവ ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും സംരംഭത്തെയും പ്രധാനത്തെയും വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.എന്നാൽ മലയാളത്തിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട് "വെളുക്കാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായി". വെളുമൊരു പഴഞ്ഞാല്ലായി വിട്ടുകളയ്ക്കു.. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കല, സാഹിത്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം തുടങ്ങി എല്ലാ മേഖലകളിലും രേണുപദനാ സുക്ഷിപ്പുകാർ അവരുടെ മേലാളമാരും ശിക്കിട്ടികളും കൂടി അവനവനും കീഴി നിറയ്ക്കാൻ ചെയ്യുന്ന കലാപരുപ്പങ്ങളുടെ ഒരോയി മാറി വികസനം അമലാ മാറ്റം.

നല്ല സർവ്വകലാശാല എന്നാൽ ക്യത്യമായി പരിക്ഷ നടത്തുകയും ഫലം പ്രവ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യന്ത്രമാണ് എന്ന കൂടുതലാശം പൊതുവേബാധികാരി പൊതുവേബാധികാരിയാണ്. ഇതിൽ പല വിദ്യാഭ്യാസ വിദ്യാഭ്യാസ പെടും.

നടത്തുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ പാളിയതിനു മീതെ മുൻപേ ഉണ്ടായിരുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ കൂടി നിന്നുപോവുന്ന റീതിയിലുള്ള മാറ്റങ്ങളാണ് ചിലർ നടത്തുന്നത്. പറഞ്ഞു വരുന്നത് കേരളത്തിലെ എല്ലാ ഏൻജിനീയറിൽ കോളേജുകളെയും ഒരു കുടക്കിഴിൽ കൊണ്ടുവന്ന സാങ്കേതിക സർവകലാശാലയെക്കുറിച്ചാണ്. ഏകീകൃതമായ പാഠപദ്ധതികളും മുല്യനിർണ്ണയരീതികളും ഉയർന്ന നിലവാരമുള്ള സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസവും എന്ന വാദാനങ്ങളുമായെത്തിയ പുതിയ മാറ്റത്തെ കേരളസമൂഹം ഇരുക്കുകളാലെ സ്ഥിക്കിച്ചു.

അറിവിന്റെ ഉൽപ്പാദനക്രമങ്ങൾ എന്നപോലെ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളെ സഹിഷ്ണുതയോടെയും സുവിഡിക്കുന്ന, ആശയ തർക്കവിതർക്കങ്ങളിൽ എർപ്പെടാൻ

അവസരമൊരുക്കുന്ന, വലിപ്പി- ചെറുപ്പങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി എവരെയും തുല്യതയോടെ കാണുന്ന, ജാതിമതദേശവർണ്ണലിംഗ വിവേചനങ്ങൾ ഇല്ലാതെ എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ച് നിർത്തുന്ന നമ്മയുടെ സ്രോതസ്സ് ആവണം നമ്മുടെ

കലാലയങ്ങൾ. എങ്കിൽ മാത്രമേ നാളെയുടെ പറയമാരെ വാർത്തയുടുക്കാൻ തക്ക പ്രാപ്തിയുള്ള തലത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിന് എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയു. ജനാധിപത്യപരമായ ഇത്തരത്തിലുള്ള സർവകലാശാല നടത്തിപ്പിന് നമ്മുടെ പിന്തുണ അനീവാര്യവുമാണ്.

എന്നാൽ പുതുതായി ഉടലെടുത്ത സർവകലാശാല ഇതിനെയും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവരുടെ അകാദമിക് കാഴ്ചപ്പാടുകളെ വികലമായി അവതരിപ്പിയ്ക്കുകയും, സർവകലാശാലയുടെ കാലിക്കരയെ കുറച്ചുകാണിക്കുകയും, ജനാധിപത്യമുല്യങ്ങളെ നിഷ്കരണം തച്ചുടയ്ക്കുകയുമാണ് KTS ചെയ്യുന്നത്... വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രാജ്യീയ അവബോധത്തെ തല്ലിക്കൊടുത്താൻ ഉതകുന്ന തിരുമാനങ്ങൾ മാനേജ്മെന്റ് കൈകൊല്ലുവോൾ അതിന് മാനന്നുമതി നൽകുന്നു ദരഖാതലപ്പെടുത്തുകളും അവർ ഒന്നല്ല ദരായിരം ജിഷ്ണു പ്രണോയിമാരെ സ്വീച്ചുയ്ക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും നിന്നെത്ത ആശക്തിയില്ലോ നിരാഗത്തില്ലോ മുങ്ങി നിൽക്കുമ്പോൾ തിക്കെത്ത നില്കുംഗമായ സമീപനമാണ് KTS അധികൃതരിൽ കാണാൻ കഴിത്തെന്ന്. ഇന്നെത്ത കേരള സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്നാവും ഇതുപോലെ SCT മാഗസിൻ ടീം നടത്തിയ അനേകംഞ്ചൗളിലുടെ...

വിദ്യാർത്ഥി ആശങ്കകൾ

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആശങ്കകൾക്ക് തന്നെയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം നൽകാനുള്ളത്. കേരളമൊട്ടാക്കയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കലാലയങ്ങളിൽ നടത്തിയ അനേകംഞ്ചൗളി ചെന്നെത്തിയത് ആശങ്കകൾ കുറവില്ലാത്ത തികച്ചും പകച്ചു നിൽക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിലേക്കാണ്.

“ഒപ്പ് സർവകലാശാല എന്നാൽ കൃത്യമായി പരിക്ഷ നടത്തുകയും ഫലം പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യന്ത്രമാണ് എന്ന കപട പൊതുവോധം കേരളിയൻമുഹമ്മദത്തിൽ ഇന്നുണ്ട്. ഇതിൽ പല വിദ്യാഭ്യാസ വിദ്യർഥരും പെട്ടു. ഇവിടെ പരിക്ഷകൾ മാത്രമാണ് നടക്കുന്നത്. പരിക്ഷയും തിരികെടുത്തിലെ സത്ത് ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എത്രതോളം അഭിജ്ഞത്തുകളുണ്ടെന്നോ പ്രായോഗിക ഇന്താനും എത്രയുണ്ടെന്നോ ഒരു ഘടകമെയെല്ലു”, കോട്ടയം RITയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പറയുന്നു. സർവകലാശാല നിലവിൽ വരുന്നതിനും മുൻപേ ഉറപ്പാക്കണംതിരുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ ചിലതു പോലും അവഗണിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ആദ്യം വിഭാഗം ചെയ്ത പോലെ, തുടക്കം സർക്കാർ കോളേജുകളിലും പിന്നീട് പടിപ്പിത്തായുള്ള വികസനവും എന്ന നിലയിൽ ആയിരുന്നുവെക്കിൽ ഇന്ന് സ്വാഗ്രഹിക്കുമുള്ള കോളേജുകളിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പല ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഇന്നേന്നൽ മാർക്കിന്റെ അമിതപ്രധാനം നിലിത്തം

വിദ്യാർത്ഥി പീഡനം തക്കതിയായി നടക്കുന്നു.

പരീക്ഷ നടത്തിപ്പിലെ പുകമറയെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, മറുപടി പോലും നൽകാൻ കൂട്ടാകാശാത്തരത് അപഹാസ്യകരമാണ്. പുതിയ നിലവബന്ധം എങ്ങനെ പരിപ്പിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ അജ്ഞതരാണ് പല അധ്യാപകരും. ആദ്യ വർഷം C ലാംഗ്യൂജ് പരിപ്പിക്കാതെ രണ്ടാം വർഷം വിദ്യാർത്ഥികളെ ‘ഡാറ്റാ സ്ടുഡിചേഴ്സ് ലാബ്’ പരിപ്പിച്ചതിലുള്ള തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഈ വർഷം തൊട്ട് C നേരം വർഷം പരിപ്പിച്ച തുടങ്ങി. ബാലിഗമായ ഇത്തരം തെസ്തുകൾ വലിയ പിഡിവാണ്. M.Techന് രണ്ടാം വർഷം മെക്കാനിക്കൽ ചോദ്യപേപ്പിൽ നേരം വർഷത്തെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു KTS അനോധാര്യക്കാണ് മാത്യുകയായി. കേരളത്തിലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് വരുന്ന എൻജിനീയറിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിക്കുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അവസ്ഥയാണിതെന്ന് എറണാകുളം MA കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അശക്കപ്പെടുന്നു.

ഭാവിയുടെ ശില്പികളെ പുസ്തകക പുഴുക്കലാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ TCMലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ഷുഭിതരാണ്. ‘കതിരിന് വള്ളു വെയ്ക്കുന്ന പരിപാടിയാണ് ഇയർബാകൾ’. ഇന്നും KEAMന് മിനിമം പാസ്റ്റാർക്ക് 10 ആണ്. പല നിലവാരത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ എൻജിനീയറിൽ അധ്യമിഷന് യോഗ്യതക്കാണി പിന്നീട് അവർക്ക് സൗഖ്യമെന്ന് ചാൻസ് പോലും യഥാക്രമം നൽകാതെ ആർപ്പാസ്റ്റ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് നീതിയല്ല’.

റ്റൂർട്ടുപ്പ് പോലുള്ള കാര്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന സർവകലാശാല പക്ഷേ ഒരു യൂട്ടി ലീവ് പോലും തരിപ്പ് എന്ന കടുംപിടിത്തം പിടിയ്ക്കുന്നത് എന്നിനാണ് എന്ന മനസിലാക്കുന്നില്ല. സർവകലാശാല തീരുമാനങ്ങൾ അതിന്റെ ഭൂക്കണ്ണിലേയും കൈമാറ്റുന്നു. അതുകൊണ്ട് അനിയാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നത് വെറും പ്രഹസനമായ വെബ്സൈറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നോൾ മാത്രമാണ്. സർവകലാശാല നടത്തിയ രണ്ട് ടെക്-ഫെറ്റുപ്പുകളും പരിക്ഷകൾക്കുടിയിലായിരുന്നു എന്നത് അതിന്റെ നടത്തിപ്പിലെ ഉദ്ദേശശൂലിയിൽ സംശയം ഉണ്ടാകുന്നു.

ജനാധിപത്യപരമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതാണ് KTSവിന്റെ പിഴവ്. വിജ്ഞാനോദ്യാദനം എന്ന പ്രാമിക കർത്തവ്യം മുതൽ പഠനവും പരിക്ഷയും മുല്യനിർണ്ണയവുമെല്ലാം ജനാധിപത്യപരമായി നടത്തപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ഇവയിലെ പക്കാളികൾക്ക് ആളുകൾക്കരമായ ഒരുംവേമായി മാറുകയുള്ളൂ. സിലവബന്ധം നിർണ്ണയം പോലും ആരു നടത്തുന്നു എന്ന അധ്യാപകനും വിദ്യാർത്ഥിയും അറിയാത്ത അവസരം പാലക്കാട് NSS കോളേജ് ഓഫ് എൻജിനീയറിങ്ങിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പറയുന്നു. അക്കാദമിക് തീരുമാനങ്ങൾ കുടിയാലോചനകളും അവസാനം ആണ് ഉണ്ടാകുണ്ട്. മരിച്ചായാൽ വ്യക്തിപരമായ

ഇഷ്വാനിഷ്ടങ്ങളാകും തീരുമാനങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുക. അത് തലമുറകളെ ബാധിക്കും. സർവകലാശാല നിയമങ്ങൾ പൊലീച്ചുതേണ്ടതുണ്ട്.

സർവകലാശാലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളിൽ, ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും വാർത്താചാനലുമായി ബന്ധപ്പെടരുതെന്ന് സർക്കുലർ ഇരകിയത് തികച്ചും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധമാണെന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചുണിക്കാട്ടുന്നു. സർവകലാശാലയുടെ മികച്ച പരിപാടികളും അമർജ്ജോതി പോലുള്ള ചില സ്വകാര്യ-സാമ്പത്തിക കോളേജുകളിൽ ഒരുഞ്ചുന്നത് സർക്കാർ കലാലയങ്ങൾക്കും KTSVIL എൻറ് സുതാര്യതയ്ക്കും തിരിച്ചടിയാണ്. മതിയായ പഠനാവധി പോലും ലഭിക്കാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾ പരിക്ഷയുംതോടെ വരുന്നു. ഇതുവരെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മതിയായ സാക്കര്യങ്ങൾ ഒരുക്കാൻ വിരുദ്ധിലെണ്ണാവുന്ന ജീവനക്കാരാണ് സർവകലാശാലആരുസ്ഥാനത്തുള്ളത്.

IIT നിലവാരത്തിലേക്ക് കേരളത്തിലെ പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഏതുകിട്ടുക എന്ന സൃഷ്ടി ഇള നിലയ്ക്ക് ആണെങ്കിൽ വെറും സൃഷ്ടിയായി തന്നെ അവഗണിക്കും. സ്വകാര്യ കുത്തകകൾക്ക് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇടക്കുമികളും ജീശ്വരൻ (പ്രണോധിമാരും) ഇനിയും ഉണ്ടാകും. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ തന്നെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടിയെല്ലാ സർവകലാശാല പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്? മാനന്തവാടി സർക്കാർ എൻറ് ജിനിയറിങ്സ് കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ചോദിക്കുന്നു.

ഒരു കലോസവമോ, കാധികമേളയോ, വിദ്യാർത്ഥി പ്രാതിനിധിയം ഉറപ്പാക്കാൻ ഒരു സെന്റേറോ ഇല്ലാതെ സർവകലാശാല വെറും തയ്ക്കമാണെന്നത് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പൊതു ആശങ്കയായി മാറികഴിഞ്ഞു. ഇതിൽ സർവകലാശാലയ്ക്ക് തിക്കണ്ട പുശ്പം മാത്രമാണ് മറുപടി. വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇത്തരത്തിൽ വെറും മരപ്പാവകളായി കാണുന്നത് കാടത്തമാണ്. ചങ്ങലയിട്ടു ബന്ധിക്കൽ പുശ്രഥമാക്കാൻ വേണ്ടി ഡ്യൂട്ടി ലീവു പോലും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രായോഗിക അറിവ് സമ്മാനിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ സ്കൂളിസ്കൂളുമുണ്ടുണ്ടെങ്കിലും ചില കുത്തക മുതലാളിമാരെ സഹായിക്കാൻ വഴിവിട്ട് അംഗീകാരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ആശങ്കകളെ അടിച്ചുമർത്തുന്ന സേപ്പാധിപത്യപരമായ നിലപാടാണ് സർവകലാശാല സ്ഥിക്കിക്കുന്നത്. ഇത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സർവകലാശാലയ്ക്കുമീട്ടിൽ

വളർത്തിയത് ശത്രുതയാണ്. പരീക്ഷ നടത്തിപ്പ് സ്വകാര്യ ഏജൻസി വഴി നടത്തിയത് നിമിത്തം കുറച്ചാനുമല്ല എതിർപ്പ് നേരിട്ട്.

സർക്കാരിന്റെ പക്ഷം

ഓ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിഷയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള ജനാധിപത്യ വേദികളുടെ അഭാവം സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി പ്രൊഫ. ശ്രീ രവീന്ദ്രനാഥ് അറിയിച്ചു. KTSVIL പ്രൊഫ. പരമാദമായ ഒരു സർവകലാശാല രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ പിഡിവ് സംബന്ധിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധിയം രേഖാസമിതികളിൽ ഉറപ്പാക്കാനുള്ള നടപടികൾ തീർച്ചയായും സർക്കാർ സ്ഥിക്കിക്കുന്നതാണ്.

അറുന്ദാഡൻ, ഇന്ത്യൻ മാർക്ക് എന്നിവയുടെ കാര്യത്തിൽ ഉദാരമായ സമീപനം വേണമെന്ന നിലപാട് സർക്കാരിനില്ല. എന്നാലും ദേശപ്പെടുത്തുന്നതിനും തെറ്റായ ചില പ്രവണതകൾക്ക് മറ പിടിക്കുന്നതിനും അറുന്ദാഡൻ, ഇന്ത്യൻ മാർക്ക് എന്നിവ ഉപാധികളാക്കുന്നത് എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സ്വാശ്യമേഖലയിൽ നിലവിലുള്ള അനാരോഗ്യപരമായ പ്രവണതകളെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തി തിരുത്തൽ നടപടികൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിന് ജസ്റ്റിസ് കെ.കെ. ദിനേൻറെ അധ്യക്ഷനായുള്ള കമ്മീഷണേറും ഇന്ത്യൻ മാർക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസ്താവനകൾ പരിക്കുന്നതിന് അഭ്യർത്ഥി വൈസ് ചാൻസലർമാരാണ്ടുന്ന ഒരു കമ്മറ്റിയേയും സർക്കാർ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഓ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നു വർദ്ധിച്ച നിരക്കിൽ മീസ് ഇടാക്കുന്നതായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കേക്കാരക്ഷിതാക്കൾക്കേക്കാ പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ രേഖാമുലം സർക്കാരിന് സമർപ്പിച്ചാൽ പരിശോധിച്ച് ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്ഥിക്കിക്കുന്നതാണ്.

④ സർവ്വകലാശാലയുടെ നേരിട്ടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ, ബാഹ്യ ഇടപെടലുകൾ സാധ്യമാകാത്ത രീതിയിൽ പരീക്ഷാ ജോലികൾ നടത്തണമെന്നതാണ് സർക്കാരിന്റെ സമീപനം. പരീക്ഷാ നടത്തിപ്പിന്റെ രഹസ്യ സ്വഭാവം നിലനിർത്തുന്നതിനൊപ്പം സമയബന്ധിതമായി ഫലപ്രവൃത്താപനം നടത്താൻ കഴിയത്തക്ക വിധം വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സാധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പരീക്ഷാവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമാക്കാൻ ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സർക്കാർ ഗ്രന്ഥകരമായി തന്നെ പരിശോധിക്കുന്നതാണ്.

⑤ കലാ-കായികോസ്യവങ്ങളിലും മറ്റു പാദ്യത്ര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം സാങ്കേതിക സർവ്വകലാശാലകൾ കീഴിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരിക്കൂന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും തീർച്ചയായും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. അത് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശം സർവ്വകലാശാലയ്ക്ക് നൽകുന്നതാണ്.

⑥ ഇയർബാകൾ സബ്രദായം പുർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണെന്ന അഭിപ്രായം സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റില്ല. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കടുത്ത ബുധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളുണ്ടാക്കിൽ അവ ഒഴിവാക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥകളിൽ വ്യക്തത വരുത്തുന്നതിനും പ്രവേശനത്തിന് മുമ്പുതന്നെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും സർക്കാർ നിർദ്ദേശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

യുണിവേഴ്സിറ്റി നിലപാട്

① നമ്മളേറെ കാത്തിരുന്നതാണ് കേരളത്തിന്റെ സാങ്കേതിക സർവ്വകലാശാല. കേരളത്തിന്റെ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുല്യം ഉയർത്തണമെന്ന നല്ല ലക്ഷ്യത്തോടെ വന്ന പ്രസ്ഥാനം രണ്ട് വർഷം പിനിട്ടുണ്ടോൾ ഇതര സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായും പുരോഗമനപരമായും എത്രൈക്കു ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു?

എറുവും വലിയ മാറ്റമായി അവകാശപ്പെടുന്നത് ഒരു അക്കാദമിക് കലാംകൾ കൊണ്ട് വരാൻ സാധിച്ചതാണ്. സമയോച്ചിതമായി പരീക്ഷ നടത്താനും റിസർച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും സാധിച്ചു. നടക്കാത്ത എന്നാൽ നടപ്പിലാക്കാൻ അതുഗൂഹിക്കുന്നാരു മാറ്റം പരീക്ഷ എന്ന കർശനപ്പെട്ട ഒഴിവാക്കി കുട്ടികളോട് ക്രിയാത്മകമായി ഓരോനും നിർമ്മിച്ച കൊണ്ടുവരാൻ പറയുന്ന രീതിയാണ്. ഇത് ഇതുവരെ വിജയത്തിലെത്തിയിട്ടില്ല.

② **KTU** വിശ്വേ പരീക്ഷാനടത്തിപ്പ് നിലവിൽ സ്വകാര്യ കസ്റ്റിക്കാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെ കേരള സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള ഐ.ടി വിഭാഗത്തിന് കൈമാറിക്കൂടുട്

സർക്കാരിന്റെ കീഴിൽ അങ്ങനെയോരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കിൽ കൊടുക്കാം. സർക്കാർ പറഞ്ഞ സൊല്പുഷ്ഠൻസ് ആൺ കെൽട്ടോൺ, സി-ടാക് മുതലായവ. നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ഞങ്ങൾ അവർക്ക് കൈമാറിയത് അവർ സ്വകാര്യ കസ്റ്റിക്കാം കൈമാറുന്നു. സ്വന്തമായി ഒരു സോഫ്റ്റ്‌വെയർ നിർമ്മിക്കാൻ ആകാത്തത് മഘാരു സ്ഥാപനം ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മൾ ചെയ്താൽ പരാജയപ്പെടും

Peeru, B6
Anantha Krishnan, U8
Aditya Suresh, U2

Alwin, U4
Ram Ganesh, B6

എന്നുള്ളത്‌കൊണ്ടാണ്.

○ കേരളത്തിൽ IIT നിലവാരത്തിൽ സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടവരുന്നതിനെ പ്രമുമായി സ്ഥാതനം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഭാഗം തന്നെയാണ് ഇയർബാക്സ് വ്യവസ്ഥ എന്ന് കരുതുന്നു. എന്നാൽ പ്രവേശനപരിക്ഷയുടെ യോഗ്യതാമാർക്ക് 10 തന്നെയാണ്. അതായത് വളരെ മോശമായ സാഹചര്യത്തിൽ പാംഗനിലവാരമുള്ള വിദ്യാർഥികൾക്കും എത്തെങ്കിലും കോളേജിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കും. അതെന്നും വിദ്യാർഥികളെ കൂടി കാലിക്കട്ടുടങ്ങെള്ളപ്പോലെ തള്ളികയറ്റി, ശിമമായി പീസ് കൊടുക്കുന്നു. ഒരു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ അവരെ ഇയർബാക്സാക്കാക്കി പിന്നെയും ഒരു വർഷത്തെ പീസ് ഇംഗ്രാക്കുന്നു. ഇയർബാക്സ് പിൻവലിക്കുമോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നില്ല. മരിച്ചു അടിസ്ഥാനമാർക്ക് ഉയർത്താൻ സർക്കാരിനോട് ആവശ്യപ്പെടാമല്ലോ?

ഇയർബാക്സിന് പീസില്ല. പേപ്പർ കീയർ ആയാൽ മതി, ക്ലാസ്സിൽ ഇതിനേക്കും അവസ്ഥയും മാത്രമേ പീസ് ഉള്ളൂ. 10 മാർക്ക് കുട്ടാംഗമാർക്ക് എന്നുള്ളതിനോട് യോജിക്കാനാവില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്തണമെങ്കിൽ കുട്ടാംഗമാർക്ക് ഉയർബാക്സിന് എത്തിരില്ല. പിന്നെ മോശമാണെങ്കിൽ പിച്ചു തന്നെ ഉയർന്ന് വരണ്ണം. അല്ലാത്തപക്ഷം എല്ലാവരെയും പാസ്സ് ആക്കി വിടാമായിരുന്നില്ല. കുട്ടികളുടെയും നാടിന്റെയും തന്നെ നിലവാരം ഉയർത്താനാണ് ഈ ഇയർബാക്സ് സിസ്റ്റം.

○ സർവ്വകലാശാലയിൽ വരെണ്ട യുണിയൻ, സെന്റ്, സിൻഡികേറ്റ് തുടങ്ങിയ പ്രതിനിധി സമിതികൾ വരുന്നതിനെ എത്തിരക്കുന്നേണ്ടും അതിനെന്നാണ് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നതും? അവ വന്നാൽ പാര്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങളായ കല്ലോൽസ്വം, കായികോസ്വം തുടങ്ങിയവ നന്നായി നടത്തുവാനാകും. ഈ വർഷം യുണിയൻ നിലവിൽ വരുമെന്ന് പറയാനാക്കുമോ?

യുണിവേഴ്സിറ്റികൾ വേണ്ട എല്ലാ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റികളും സെനറ്റും വന്നു. വിദ്യാർത്ഥി പങ്കാളിത്തം വരാൻ ഇന്ത്യമൊരു 6 മാസം സമയം ആവശ്യമാണ്. പാര്യേതര പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. കായിക ഇനങ്ങളുടെ സേവാൾ ലൈഞ്ച് മത്സരങ്ങൾ നടന്നു. യുണിവേഴ്സിറ്റി മീറ്റായിട്ട് മാത്രമേ നടക്കാനുള്ളൂ. ആർക്സിന്റെ കാരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. അധികം

നിലപാടുകളിലെ സുതാര്യതയില്ലായും എത്ര മാത്രം മുടിവച്ചാലും ഏച്ചുക്കടലുകൾ വരും കോഘംകടലുകൾ മാത്രമാകും. കടലാസിലെ നിലവാരത്തെ അളക്കാൻ പ്രാപ്തമല്ലെങ്കിലും പ്രവർത്തിയിലെ നിലവാരം അളക്കാൻ ഓരോ പ്രതികരണത്തിനും സാധിച്ചു. പ്രതികരിച്ചുവരോപകർത്തിവച്ചവരോ അനുബാചകരോ പരിവർത്തനങ്ങളോനും പ്രതിക്ഷീകരണില്ലെങ്കിലും വ്യവസ്ഥിതികളോട് പരിയാനുള്ളത് സുവ്യക്തമായി തന്നെ പരിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നു.

താമസിയാതെ തന്നെ അതും നടക്കും.

○ സർവ്വകലാശാല മെഡിക്കൽ പിവ് അനുബദ്ധിക്കാത്തത് എത്തെങ്കാണ്ടാണ്?

അതിനു വേണിയാണെല്ലാ 25% ലിവ് അനുബദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലിവുകൾ ഇതിനുള്ളിൽ നിർത്താൻ ശ്രമിക്കും.

○ നിലവിൽ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിയമനങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ്? പിന്നെവാതിൽ നിയമനം നടക്കുന്നുണ്ടോ? പരിചയസ്വത്തില്ലാത്ത ഉദ്ദോഗസ്ഥരാണുള്ളതെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ട്. എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു?

ഗവണ്മെന്റ് ഇടപെട്ടാണ് നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. പിന്നെവാതിൽ നിയമനം ഇല്ല. ആകെ 10 പേരെ നിയമിച്ചട്ടത് എങ്ങനെയാണ് പിന്നെവാതിൽ നിയമന നടത്തുന്നത്. അസില്ലെങ്കിൽ ധയിക്കുക്കരാൻ നിയമിക്കുന്നത് ദൈപ്പുട്ടേഷനിൽ ആണ്. പരിചയസ്വത്ത് വേണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് പരിചയസ്വന്നരാണ്. അഡിപ്രായങ്ങളും ആക്ഷേപങ്ങളും പലതാണ്.

○ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സർവ്വകലാശാലയുടെ നടപടികളെ പോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയാരു കോളേജ് മാഗസിൻ കവർഡ്ഗ്രാഫി പുറത്തുവരുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താകും സാരിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ?

വിദ്യാർഥികൾ എത്തെങ്കാണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു എന്നില്ല. ഗൃഥനിലവാരം, മെച്ചപ്പെട്ട മാറ്റങ്ങൾ ഇവ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. പിന്നെ ആരോപണങ്ങൾ വളരെ കുറച്ചു ആർക്കാരുടെ മാത്രമാണ് എന്നാണ് അഡിപ്രായം. അതും ഒരാൾക്ക് എത്തിരെയുള്ള ചിലരുടെ സൃഷ്ടി.

നിലപാടുകളിലെ സുതാര്യതയില്ലാത്ത എത്ര മാത്രം മുടിവച്ചാലും ഏച്ചുക്കടലുകൾ വരും കോഘംകടലുകൾ മാത്രമാകും. കടലാസിലെ നിലവാരത്തെ അളക്കാൻ പ്രാപ്തമല്ലെങ്കിലും പ്രവർത്തിയിലെ നിലവാരം അളക്കാൻ ഓരോ പ്രതികരണത്തിനും സാധിച്ചു. പ്രതികരിച്ചുവരോപകർത്തിവച്ചവരോ അനുബാചകരോ പരിവർത്തനങ്ങളോനും പ്രതിക്ഷീകരണില്ലെങ്കിലും വ്യവസ്ഥിതികളോട് പരിയാനുള്ളത് സുവ്യക്തമായി തന്നെ പരിഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നു.

ദുർബിയി!

Adwaith S.
T4 A

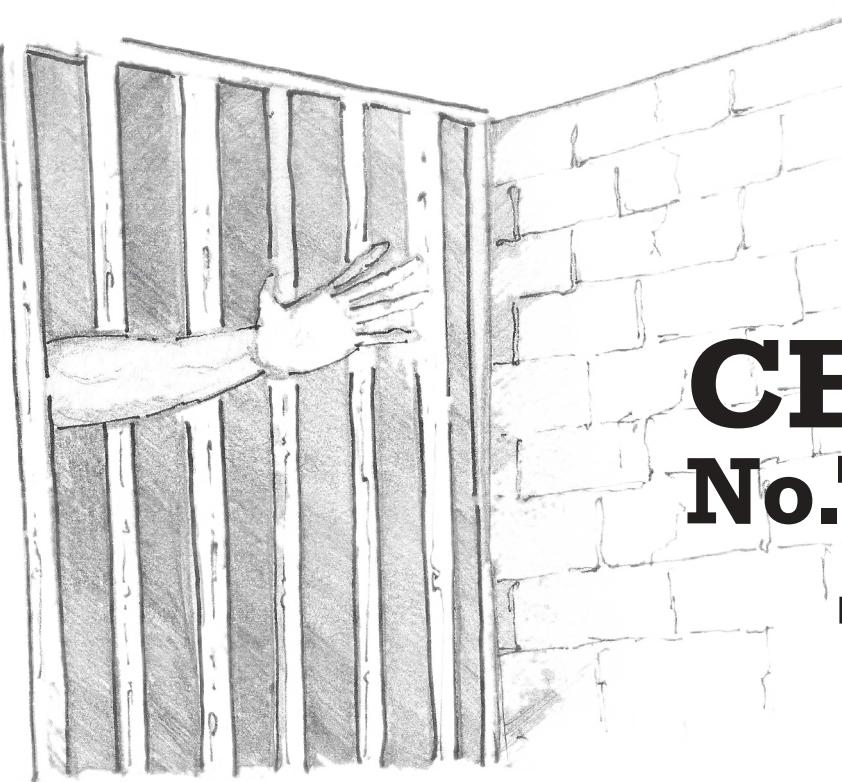

ഒട്ടം ശാന്തമല്ലാ എൻ മനസ്സ്
ജീവിതം പകുതി വച്ച് നിർത്തി പോയ
എൻ്റെ സുഹൃത്തിനെ ഓർത്തു ശാന്തമല്ലാ എൻ മനസ്സ്!
നിന്റെ ഇള തീരുമാനം ഓർത്തു ശാന്തമല്ലാ എൻ മനസ്സ്!
വിധികൾ മുന്നിൽ പകച്ചു നിൽക്കുന്ന
നിന്റെ അച്ചുനെ ഓർത്തു ശാന്തമല്ലാ എൻ മനസ്സ്
നൊന്തു പ്രസവിച്ച അതു അമ്മയുടെ
നിലവിലിയിൽ അസുഖമാണ് എൻ മനസ്സ്!
കരണ്ടു തളർന്ന് കിടക്കുന്ന നിന്റെ
കൂടപ്പിറപ്പിനെ ഓർത്തു ശാന്തമല്ലാ എൻ മനസ്സ്!
നീ ദേക്ക അല്ല പോയത് സുഹൃത്തെ
മുന്ന് പേരുടെ ജീവൻ കുടെ നീ കൊണ്ട് പോയി
ജീവിക്കുന്ന ഒരു ശരിരം മാത്രമേ അവർക്ക് ബാക്കിയുള്ളൂ!
ജീവിക്കുന്ന പിണ്യമാക്കിയ അവരെ മാറ്റിയതിൽ ഉത്തരവാദി നീയാണ് സുഹൃത്തെ!
ഈ ഒരു അമ്മയും ഈ ദുർബിയി അനുഭവിക്കാൻ ഇടവരുത്തരുതെ
ഒരു അച്ചുനും ഇങ്ങനെ പകച്ചു പോകരുതെ ജീവിതത്തിൽ
കനിഞ്ഞു നൽകിയ ജീവൻ ജീവിച്ച തിർക്കാനുള്ളതാണ്,
തനവർ തിരിച്ചെടുക്കുന്ന വരെ!

illustration: LS Gayathri, R6

CELL No.103

ബാംരോ നിമിഷങ്ങൾക്കും മനിക്കുറുകളുടെ അവസ്ഥയും ഉണ്ടെന്നു അഭിപ്രായം നിലനിൽക്കുന്നു. അത് സംഭവിച്ചത് മുന്നിലെ നിലകള്ളാടിയിൽ അഭിപ്രായം മുന്നിലായി തെളിഞ്ഞ രൂപത്തിനു എന്നൊ എവിടെയോ കണ്ണു മറന്ന ആ സ്വന്നത്തിന്റെ ചരായയുണ്ടെന്നു അഭിപ്രായം തോന്തി. സുഷ്യമന്ന നൽകിയ റിഫ്ലോക്സ് ആക്ഷൻ പോലെ അഭിപ്രായി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അഭിപ്രായി ഇടിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്ന ചുമർലെ വിള്ളലുകൾ അല്ലാതെ മറ്റാനും അഭിപ്രായി കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. രാവിലെത്തെ ഉറക്കം ശരിയായില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു ചൊരു ചിരിയോടെ തിരിഞ്ഞെന്നു അഭിപ്രായി പ്രഹരം എൽപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അഭിപ്രായി രൂപം അഭിപ്രായി തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

തോക്കിനു മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നേബാഴും അയാളുടെ മുഖം ധാരതാരു ഭാവ വ്യത്യാസങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലതായി അഭിപ്രായി ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ മരണം മുന്നിൽ കാണുന്നവൻ്തെ മുഖം മരണത്തിനു മുന്നെന്ന തന്നെ ജീവന്നറ്റതാകുന്നതായിരിക്കാം. ഇന്ത്യൻ നിർമ്മിത റിവോൾവർന്റെ കാണിയുടെ ഇടയിൽ ചുണ്ടുവിരൽ പക്കച്ചു നിൽക്കുന്നേബാഴും അരികിൽ അടുക്കളെ വാതിലിനോടു ചേർന്നു നിന്ന അയാളുടെ 7 വയസ്സു പ്രായമുള്ള മകളെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ അഭിപ്രായം കഴിഞ്ഞില്ല. പ്രായത്തിനൊന്ത് പക്കമായിരുന്ന ആ മുഖം അന്നാദ്ദേശാക്കണം ദേവിയും നികുഴിവുമയും അ ഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അഭിപ്രായി ചിന്തകളെ മുൻപുകൊണ്ട് അയാളുടെ ശശ്രൂം ഉയർന്നു. "ആർക്കോ വേണ്ടി ചലിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങൾക്കു നീണ്ട അയുസ്സ് എന്നും മിയ സ്വപ്നം മാത്രമാണ്"

അയാൾ പറഞ്ഞു ചെയ്യു. വകീൽ കൂട്ടേർസ്സിലെ മുന്നാം നസർ വില്ലയിൽ നിന്നും ഉയർന്ന രണ്ട് പെടിക്കെയാച്ചകൾ സമീപവാസികളെ തെല്പാനു ദേപ്പെടുത്തി. കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ച പുരകിലെ മതിൽ ചാടി അഭിപ്രായത്തിനു ഓഫ് ഡ്രൈവിൽ അയിരുന്ന പോലീസുകാരന്റെ മുന്നിൽ അയയ്ക്കുന്ന കൊണ്ടാക്കണം ഇന്നീ ജയിൽ മുറിയിലെ പഞ്ചാൻ നിലകള്ളാടിയുടെ മുന്നിൽ തിരിച്ചറിയാൻ പോലും കഴിയാത്ത ഭാവവുമായി അഭിപ്രായി നിൽക്കേണ്ടി വന്നത്.

പുറത്ത് എന്തൊക്കെയോ പണി എടുത്തുകൊണ്ട് നിന്ന അഭിപ്രായി മുൻകുള്ളിൽ നിന്നും അമ്മയുടെ അഭിപ്രായരു വിളി കേട്ടാണ് അഭിപ്രായത്തിൽ. ലൂക്കിനിമിയ രോഗം അമ്മയെ കിടപ്പിലാക്കിയിട്ട് കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു മുൻയും അടുക്കളും മാത്രമുള്ള ആ ഇരുമുൻി കൈട്ടിട്ടതിൽ രോഗബാതിതയായ അഭിപ്രായം അഭിപ്രായി അമ്മയും അഭിപ്രായം മാത്രമാണുള്ളത്. ഇത്തവണ രോഗം കലശലാതി കൂടുതലാണ്.

ഇങ്ങനെ തുടരെയുള്ള അന്തരിക വേദന അമ്മയെ മാനസികമായും അതിലുപരി ശാരിരികമായും തളർത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു..

മട്ടത്തു. ഇന്ത്യാം ഇതെനിക്കു കാണാൻ വയ്ക്കുന്ന മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. കൊള്ളു പലിശക്കാരെ പോലെ പെപസയ്ക്കാതി മുറിവിളി കൂട്ടുന്ന ആശുപത്രി അധികൃതരേയും, വിളിച്ചിട്ടും വിളി കേൾക്കാത്ത ദൈവത്തെയും ശപിച്ചുകൊണ്ട് അഭിപ്രായി വീട് വിട്ടിരുന്നി. എഴുപതുകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ബംഗാളിൽ

രഹസ്യ മരണം മുനിൽ കാണുന്നവൻ മുഖം മരണത്തിനു മുന്നെ തന്ന ജീവന്റെകുന്നതായിരിക്കാം.

നിന്നൊ മറ്റൊ ഇവിടെക്കു കൂടിയേറി പാർത്ത സേട്ടജിയുടെ ബാധാവാണു ലക്ഷ്യം. അമ്മയുടെ ചികിത്സയ്ക്കായുള്ള പണ്ടത്തിനായി മുൻപൊരിക്കൽ ഇതെ പോലെ സേട്ടജിയുടെ മുൻ വാതിൽ തട്ടിയപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ മുന്നോട്ട് പച്ച ഉപാധിയായിരുന്നു അയാളുടെ മകനെ എത്രോ കേസിൽ ശിക്ഷിച്ചു ജയജ്ഞിയെ കൊല്ലുക എന്നത്. ആയും ദൈവാചനയും കൂടാതെ തന്ന നിരസിച്ചുവെങ്കിലും സാഹചര്യം അവനെ വീണ്ടും ആ പട്ടകുറുന്ന ബാധാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആ രൂപം ഏറെ കുറെ നിശ്വലമായിരുന്നു. ഭാവങ്ങളുടെ അധിപരാമോഭാവ വ്യത്യാസങ്ങളോ ആ മുഖത്ത് അവൻ കണക്കിലും ദേവാംഗം ആകാംശയും അവനെ ആ സ്ഥട്ടിക്കത്തിന്റെ അറിക്കിലേക്കു എത്തിച്ചു.

അവൻ നിശ്വാസം ജയിൽ മുൻകുള്ളിൽ ഒരു ഗർജ്ജനം പോലെ മുഴങ്ങി നിന്നു. അവൻ ക്യാഷ്ഩമണികൾ ചലനമറ്റ ഭോലകം പോലെ കല്ലിൽ നിച്ചരമായി കിടന്നു. മുനിലെ കല്ലാടിയിൽ തെളിഞ്ഞ രൂപം മാത്രം അവൻ കല്ലുകളിൽ പ്രതിശ്വീകുന്നതായി കണക്കു. ആ നാലു മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിൽ നിശ്വൃത കെട്ടിക്കിടന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു തുറക്കുന്ന, ആ ഏഴു കമ്പികളാൽ വലിച്ചു മുറുകിയിരുന്ന വാതിൽ വിടവുകളിലും കടനുവന്ന പ്രാതകകാർജ്ജയിൽ മുൻകുള്ളിൽ തുക്കിയിട്ടിരുന്ന 2009 കലണ്ടറിനെ താഴുകുണ്ടോൾ, അത് ദിനതിയുമായി ഉരുത്ത് ഒരു പ്രത്യേകതാളം പുറപ്പെടുവിച്ചത് അവൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.. കല്ലുകൾ ഇപ്പോഴും ആ രൂപത്തിൽ തന്നെ... മുക്തയിലേക്കു ഇടിഞ്ഞു താഴനു ആ ജയിൽ മുൻ ഉണ്ടൻത് പ്രാതര ക്രഷണം കഴികുവാനുള്ള ജയിൽ സെസാൻ മുഴങ്ങിയപ്പോളാണ്. പഴകം ചെന്ന ആ മഹിൻ പുറപ്പെട്ടവിച്ച സെസാൻ അവന്റെ കാതുകളിൽ മുഴങ്ങി നിൽക്കുവോഴും അവൻ ശ്രദ്ധ തെള്ളു പോലും മാറിയില്ല.

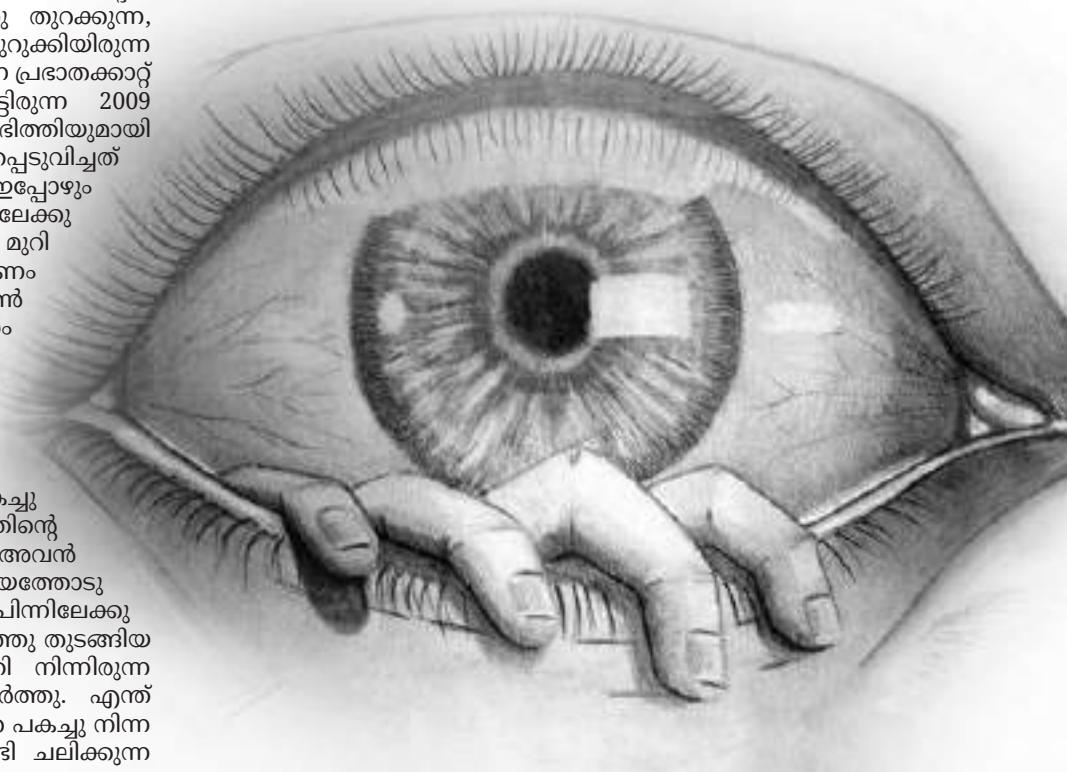
തൊട്ടുതു നിമിഷം അവൻ പക്കച്ചു പിനോട്ടു മാറിയത് ആ രൂപത്തിന്റെ ചലനം കണ്ടതുകൊണ്ടാകണം... അവൻ നിശ്വാസിക്കുവാൻ പോലും മനു ദേതേതാടു കൂടി നോക്കി നിൽക്കുവെ ആ രൂപം പിനിലേക്കു പോയി പുറകിലുണ്ടായിരുന്ന ഇടിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ലൂബിലെ വലതു ഭാഗത്തു ഉന്തി നിന്നിരുന്ന കമ്പിയിൽ സ്വന്നം കഴുത്തു ചേർത്തു. എന്ത് ചെയ്യണമെന്നു പോലും അറിയാതെ പക്കച്ചു നിന്ന അവൻ കേട്ട് "ആർക്കോ വേണ്ടി ചലിക്കുന്ന

യന്ത്രങ്ങൾക്കു നീം ആയുള്ള മിഡ്യാ സ്വപ്നം മാത്രമാണ്" എന്നൊരു അശാരിരിയും കണ്ണത് പോരയിൽ കൂളിച്ചുകിടക്കുന്ന ആ രൂപത്തെയും ആയിരുന്നു.

എന്നതെയും പോലെ പതിവു രാത്രി റിഡിസിനു പോയ ക്യാഷ്ഩൻ പോലീസിനും കൂട്ടാളിയ്ക്കും പതിവു ലാലവത്രേതാടെ സെൽ നും 103നു മുൻപിലും പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.. സെല്ലിലെ ലൂബിന്റെ വലതുഭാഗത്തായി പോരയിൽ കൂളിച്ചു കിടക്കുന്ന ലൂബിന്റെ മുതദേഹം അവർക്കു ശ്രമിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നതായിരുന്നില്ല.

മരണം മുനിൽ കാണുന്നതിനു മുൻപെക്കിലും കല്ലാടിയിൽ തെളിഞ്ഞ ആ സ്വരവ്യത്തിനു വക്കിൽ ക്യാട്ടർലൈഡ് മുനാം നും വില്ലയിൽ താൻ കണട ആ ഏഴു വയസ്സുകാർഡിയുടെ ചൊയ്യ ആയിരുന്നു എന്ന് അവൻ മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാകണം.

പോയ്യേര്ക്കും റിപ്പോർട്ടിൽ
അ ത ഹ റ യ ഓ റ ണ നു
വ്യക്തമായിരുന്നുവെക്കിലും അതിനുള്ള കാരണം
ഒരു അംഗിനെ കളമായി തുടർന്നു!

മുന്തി മുന്നാമത്തിലും ദന്താണ് ദന്നാമത്താണ്

വിശ്വവിഭ്യാതനും സമ്പർക്കംസാകഷരനും
മലയാളി. ഇന്ത്യ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ
സാമ്പത്തിക- സാംസ്കാരിക വളർച്ചയ്ക്ക്
കന്തത സംബന്ധകൾ നൽകുമ്പോഴും,
ഭാരതത്തിന്റെ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയിലെ
വിള്ളലുക്കുണ്ടോട് സദാ മുഖം തിരിച്ചു നിന്നിട്ടുള്ള
വിഴുവകാരി. എക്കാലത്തും പലപ്പോഴും ഇന്ത്യ
മാരി നിന്നിട്ടുള്ള, മാനവികതയുടെ ചീല വേറിട്ട്
യാമാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട് ശരിയായ

വഴിയിൽ നയിച്ച പ്രബുദ്ധ ജനത്.

അപ്പോഴും മലയാളിക്കും കൂഴപ്പമുണ്ട്.
വേണമെങ്കിൽ ഇരട്ടത്താപ്പ് എന്നു
പറയാം. ഒരു തട്ടിലും കാൽവയ്ക്കുന്ന,
അവസരത്തിനോത്ത് കള്ളം മാരി ചവിട്ടുന്ന
പ്രാദേശിക രാജ്യീയപാർട്ടികൾ എന്തുകൊണ്ട്
കേരളത്തിലെലാരുപാടുണ്ടനെ ചോദ്യത്തിന്റെ
ഉത്തരമാണിത്. ഒന്ന്, ആഗോളതലത്തിൽ
അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ നയങ്ങളും

തത്ത്വങ്ങളും ഇരുക്കെയും നീട്ടി മലയാളി സ്രീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും അത് കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നല്ല കാര്യം. പക്ഷേ റണ്ടാമത്തെ നിലപാടാണ് കഴിപ്പം. ഈ നയങ്ങൾ സ്രീകരിച്ച് ഉള്ള കൊള്ളളവോഴും അത് ശരിയായി സ്വന്നം നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കാനുള്ള വിമുഖത. ഉള്ളിൽ കിടന്നു തിള്ളുക്കുന്ന ദുരഡിമാനത്തിന്റെ ലാവ പൊട്ടിയെഞ്ഞുകുന്നോണ്ട് സംഭവിക്കുക.

ഇതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്ന്
കേരളത്തിലെ ഭിന്നലിംഗ സമൂഹം
അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഭിന്നലിംഗ സമൂഹത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എന്നും നിലപകാണ്ട് പുരോഗമനവാദികളാണ് മലയാളികൾ. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റർ പോളിസി രൂപീകരിക്കുന്നതു ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനമായി 2015ൽ കേരളം മുന്നോട്ടു വന്നത്. ഡിസാബിൾ 30ന് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യ ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റർ സ്കൂൾ കൊച്ചിയിൽ ആരംഭിച്ചതും മലയാളത്തിന്റെ വിശാലമനസ്കതയായിട്ടാണ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുന്നത്.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, പത്രങ്ങളിലും സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങളിലും പുസ്തകങ്ങളിലും പുറംമോടിയിലും എത്തണി നിൽക്കുകയാണ് മലയാളിയുടെ സഹവർത്തിത്വം എന്നു പറയുന്നിവരും. പൊതുമധ്യത്തിൽ ലിംഗസമത്വത്തെ പറി ഷോരണ്ണാരം പ്രസംഗിച്ചിട്ട്, വിട്ടുജോലി ചെയ്യാത്ത ഭാര്യയെ കുറഞ്ഞ പറയുന്നിടത്ത് തീരുന്നു നമ്മുടെ ആദർശം. ‘ആണാണെങ്കിൽ...’ എന്നൊരു പ്രയോഗം തന്നെയുണ്ട് പ്രചാരത്തിൽ. ആണെല്ലാക്കിൽ എന്ന പ്രശ്നം? പെണ്ണായാലെന്ന കുറവ്? അധികാരത്തിന്റെയും മേലക്കോയ്യമയുടെയും അടയാളമാണ് ആണെത്തം. എന്തുകൊണ്ടാണ് ‘പെണ്ണത്തും’ നിലവിലില്ലാത്തത്? ഇന്ന് ചാന്ദപുകളിൽ പോലും ചർച്ചകളിൽ വിജിച്ചു പറയുന്നൊരു വാക്കുണ്ട്- മുന്നാംലിംഗം. ഭിന്നലിംഗക്കാരെ സംബോധന ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതിയ വിശേഷണമാണിത്. എന്നാലിതിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകളിലേക്ക് പോകാത്തിട്ടേന്നോള്ളം നമ്മുടെ സമത്വാർത്ഥികളിൽ വിള്ളലുകൾ വിണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കും.

“സുപ്രീംകോടതി പോലും ഞങ്ങളെ തേർഡ് ജെസ്റ്റർ എന്നാണ് വിജിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ മുന്നാംതാണെങ്കിൽ ആദ്യം ആരാണ്? ആണും പെണ്ണും ആണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തും റണ്ടാം സ്ഥാനത്തുമെങ്കിൽ ആണിന്റെയും പെണ്ണിന്റെയും സവിശേഷതകളുള്ള ഞങ്ങളെല്ല

രിഖി റാഡി

ശരിക്കും ഒന്നാം സ്ഥാനത്ത് വരേണ്ടത്?" ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റർ ആക്കിവിറ്റുായ ശ്രീതൻ ശ്രാമിന്റെ ഇപ്പോൾ വിരൽചുണ്ടുന്നത് പൊള്ളുന്ന താമാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കൊണ്ട്.

ഇപ്പോഴും, നമുകൾ ആണും പെണ്ണുമെന്ന റണ്ട് ലിംഗങ്ങളെ മാത്രമേ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നുള്ളതും. നയത്തിന്റെ കാര്യമല്ല, നാം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന കാര്യമാണ് പറയുന്നത്. ലിംഗസമത്വത്തെ സ്ത്രീശാക്രതീകരണത്തിന് തുല്യമായി കാണുന്നതാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ്. സ്ത്രീയും പുരുഷനും മാത്രമല്ല നാല്പത്തിനേംബാളും ജെസ്റ്റുകൾ നിലപിലിലൂണ്ടാണ് പുതിയ കണ്ണടത്തൽ. ലിംഗസമത്വം ഇവർക്കും ബാധകമാണ്.

ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റർ സമൂഹത്തിന് ഇന്നും പകൽവെളിച്ചത്തിൽ സ്വന്ധമായി നടക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല കേരളത്തിൽ പോലും. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ അവർക്ക് നേരിടേണ്ടി വരുന്നത് ശാരീരിക ചുഷണങ്ങളാണെങ്കിൽ, കേരളത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ അതിലും കൂർമ്മായ മാനസികചുഷണങ്ങൾ അവർ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇന്നുമെരാരു ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റിനെ കണക്കാൽ, ടാൻസ്‌ജെസ്റ്റർ ആണെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞതാൽ, സംസാരിക്കാൻ പോലും വിമുഖത കാണിക്കുന്നവരാണ് മലയാളികൾ. വേണ്ട, സംസാരിക്കണം, ആ മുൻമുന്നയുള്ള നോട്ട് അവർക്ക് നേരെ ഏഴുതിരിക്കാനെന്നും തയ്യാറാക്കണം.

ബന്ധുകളിലും തദ്ദേശവസ്ഥാദരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന സംവരണത്തിന് ഭിന്നലിംഗക്കാർക്ക് അവകാശമില്ലെ എന്ന ചോദ്യം ഇടയ്ക്കൽ ഉയർന്നുവന്നിരുന്നു. പക്ഷേ അവർ അങ്ങനെയൊരു ആവശ്യവുമായി പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ നയിച്ചു മുന്നോട്ടു വന്നു

என்னை விடாவதாளைகிற் அதுபோ அதுலான்?
அருளிங் பெற்றும் அருள் நினைவிக்கு என்ன ஸ்யாநயிறும்
என்ன ஸ்யாநயிறுமெக்கிற் அதுளிரெற்றியும் பெற்றிரெற்றியும்
ஸ்விசேஷத்கலூஜை என்னேல்லே ஶரிக்கூம் என்ன ஸ்யாநயத் வரேண்டத்?

கள்ளில். காரளை தேமாள். ஸமூஹத்தினேற் பிரதிகரணங்களில் நினை முடிவேற், தானி லோகத்து மங்கஷ்டாயி ஜீவிக்கேள்ளதைப்போன்ற சொலுமானவருடை முனிலிப்போஸ். அதனுக்குலும்போன்று அவசரங்களும் ஸஂவரணவுமொன்றும் மூலமானவரும். வேற்றிரிக்கெபூடாத்த ஜீவிதமாள். பிரக்டியூட ஸ்வஷிதாள் தானை ஏற்ற முடிவுவருடை திரிசூரிவாள்.

கொழியில் ஸஂவெபித்த...

கேரளத்திலே ஏற்றுவும் பரிச்சுத் தாநாமென் விஶேஷிக்கெபூடுள் கொழியில் போலும் தினலிழ ஸமூஹத்தினின் கைச்சுதில். அந்தர்வேஶியித்தலத்தில் அங்஗ீகரிக்கெபூடு விழுவகரமாய தீருமானமாயிருந்து கொழி மெடோயில் 21 தினலிழகார்க்கூலி ஜோலி நால்கியத். ஶரியாய விழுவத்தினேற் யிரமாய பாதயில் ஸஞ்சிக்கான் ஸர்க்காரும் அயிக்குதறும் தழுவாயபோஸ் கொழியிலே ஜாத அது மாநினேற் ஜூலை உடதிகெடுத்துக்கயாயிருந்துஅது திவாஸ் தனை மெடோ உயர்ச்சியுடை அதுகாரணங்களிலேக்க பானுத்துநிட்டும், பிரவர்த்தனம் தூக்கான் ஏற்ற திக்கும் முந்பே 21 டாந்ஸ்ஜெஞ்சர்ஸ் ஏற்ற கேவலம் 12 அது சுருளுளி. ஆரலீமானிக்கும் கப்டஸாபாதவாரிக்குமாய ஏறு ஸமூஹத்தினேற் கூறுமாய ‘தினகிக்குடாத்தியில் மாநாளத் தீவாரி அவர் ஸ்வயம் பிரித்தது போகுக்கயாயிருந்து

கேவலம் 14000 ரூபயோட்டுத்த ஶன்னை மாதமுதலை அவர் 600 ரூப திவாஸ்வாடக்கய்க்க லோய்ஜ்குலும் தாமஸிக்கேள்கி வருந்து. காரளை மருந்துமல்ல, பிரவூல்வராய மலதாலிக்கர் அவர்க்கூ வீடு வாடகத்தக்க கொடுக்கான் மாநினேற்கெபூடில், டாந்ஸ்ஜெஞ்சர் அதுளை ஒருக்காரணத்தால். இதாள் விவேசனம். இது அத்தெதிலாள் நம்மினால் இருத்தத்தைப்பூக்காராகுந்தது. மங்கஷும் மங்கஷுநென திரிசூரித்துநிடத்தாள் ஸாபோவர்த்தினேற் பூக்காலம் அதாங்கெபூடும். ஏற்காலிவிர விரித்தும் முந்பே அது புஷ்பத்தினென நூல்தியெளித்திரிக்கெபூடும்.

அவுஜனத்தைப்பூலை நோடுங்களாள் மருவாரு காரளை. மெடோ அதாடுத்தேதாட காளாள்

வந் ஜநககுடும் டாந்ஸ்ஜெஞ்சர்க்கெலோக் அயித்தும் கல்லிசூ மாளினில்காநுங்கு விழுதக்காடி. குரிசூபேரெக்கிலும் மக்கை அவரை காளுந்தித்த நினை மாடினிர்த்தி. எனு ஸஂஸாரிக்கானோ புளவித்திக்கானோ, ஏது ஸாயாரை நோடுமெரித்துவானோ கூடுக்கிறிலூ மிகவரும். அவர்க்கூ நினைக்கு அவுடுதாபபுரிவமாய நோடுமலு வேள்க்கு. மரேதொரு மங்கஷுமாநுவீக்கெபூன் ஸ்வாத்திரம் அவர்க்கூ அவகாசபெட்டதாள்.

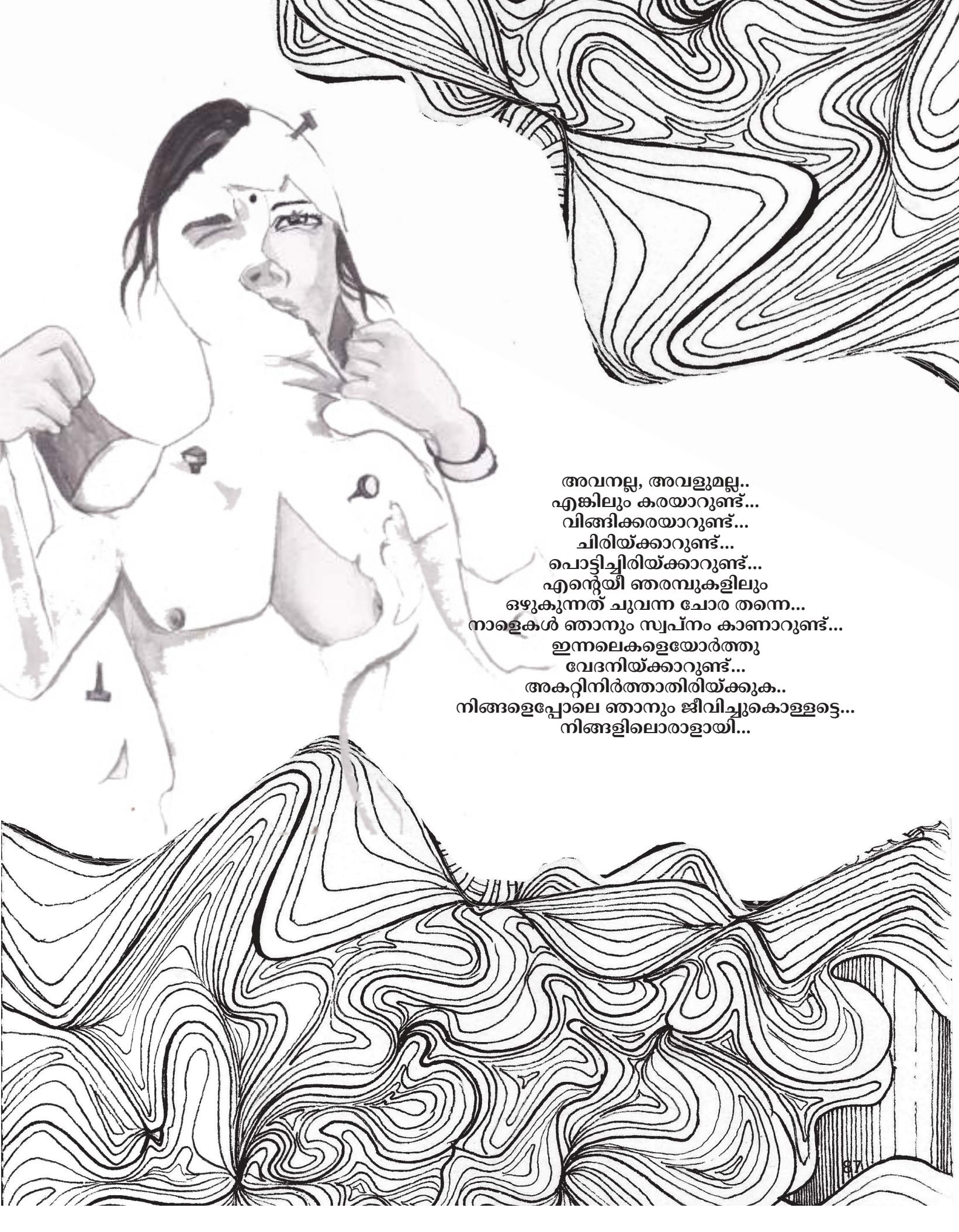
உதொக்கை நமுக்களியான். ஏகிலும் காளுவோஸ் அல்லைக்கித் தீவுவீக்கெபூனோ முவா திரிக்கான் அதன் தாங்பரு. கப்டஸாபாத்தினேற் நிஷ்டுமாய ஒளியுக்கர் அவர்க்கெபூனேர பிரயோகிக்கெபூனோ ஏறு யமாத்தமும் நா மாநினில்லாக்கேள்ளதுங்கள். இன் கேரளத்தில் 25,000த் தாந் டாந்ஸ்ஜெஞ்சர்க்குள்கு. இத் ஸர்க்கார் கள்க்கான். புரித்தியியாத, அளியிக்கான் அதுஹாரிக்காதத ஏதுதை பேர் இனியுமுங்கள். அதிகாரத்தும், நம்முடையைக்கை கூடும்பண்ணிலோ ஸப்யண்ணிலோ ஸ்வாத்திரண்ணிலோ தினலிழக்காராய ஏரால்கிலுமுமுங்காகுமென்காள். ஶரியாள், இனவர்க்கூ நயபரமாய அங்஗ீகாரணங்களுங்கள். பகை தாநை தாந் டாந்ஸ்ஜெஞ்சர்கள் ஏற்கான் தூந்துபாருவோஸ், ஸ்வதா ஜநத தாநை ரூபஸ்மாயி தஜ்திப்புரியுமென வாஸ்தவம் காரளை அவர் மாநமவுல்பீக்கெபூனு

சில பெருத்துநிலூக்குள்கள். ஶீதஶ் ஶராமினெயும் ஸுருதையும் கஞ்சிகியெயும் போலை விழுவகாரிக்குள்கள். கொழி மெடோயிலை ராஜாஜினியை போலை மாநினுதல்லாநு போயவருங்கள். அவரை ஸமாஸுபிபிக்கான், வேள்க்கூ நால்கான், கைபிடிசூயர்த்தான், மருவானு வேள்க, கூருவாஜிக்கூ கொடுக்கெபூன் அது நோடு கொடுக்காதிருந்தால் மதி. நினைக்கூ ஸஂஸாரிக்கான் வருவோஸ் அதுஶ்வருமோ காதுக்கமோ தோநாதத ரிதியில் மாப்பி பாதையால் மதி .

பினை ஏறு காரும். இனியெனை பாதையை வெஷ் நாலை இல் விவங்கம் மாநுகயிலூ ஏற்கானாரு காரளைவஶாலும் பாயான் கஷியிலூ. மலதாலிக்குலைப்போன் மாநினுபீடுமூலம் கீமாள். பிரிக்கூட்டுமூலம், மலதாலுத்தில்.

Anantha Krishnan
U8

അവന്മ്പ്, അവളുമ്പ്..
എക്കില്ലും കരയാറുണ്ട്...
വിങ്ങികരയാറുണ്ട്...
പിരിയക്കാറുണ്ട്...
പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കാറുണ്ട്...
എൻ്റെ തെരംപുകളില്ലും
ഒഴുകുന്നത് ചുവന്ന ചോര തന്നെ...
നാളേകൾ ഞാനും സ്വപ്നം കാണാറുണ്ട്...
ഇന്നലെകളെയോർത്തു
വേദനിയ്ക്കാറുണ്ട്...
അക്രിനിർത്താതിരിയ്ക്കുക...
നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും ജീവിച്ചുകൊള്ളരു...
നിങ്ങളിലൊരാളായി...

When I Became V...

On September 10, 2016 we packed our bagpacks and set off for the expedition in our lives. This is our I.V and this is our story. To survive and climb each problem we face and discover our new horizons, yes the trip had the sole meaning of standing together as a "one big family". One emotion. P5.

We gave a shout-out to the I.V Coordinators, Shefin n Sreenath KT and then hoorayed to the whole of Production as the train left the platform. Being inside the train for almost 2 days till we reached Agra was never a drag! Every minute of it was a funny mess. P5 duh! What else would you expect?

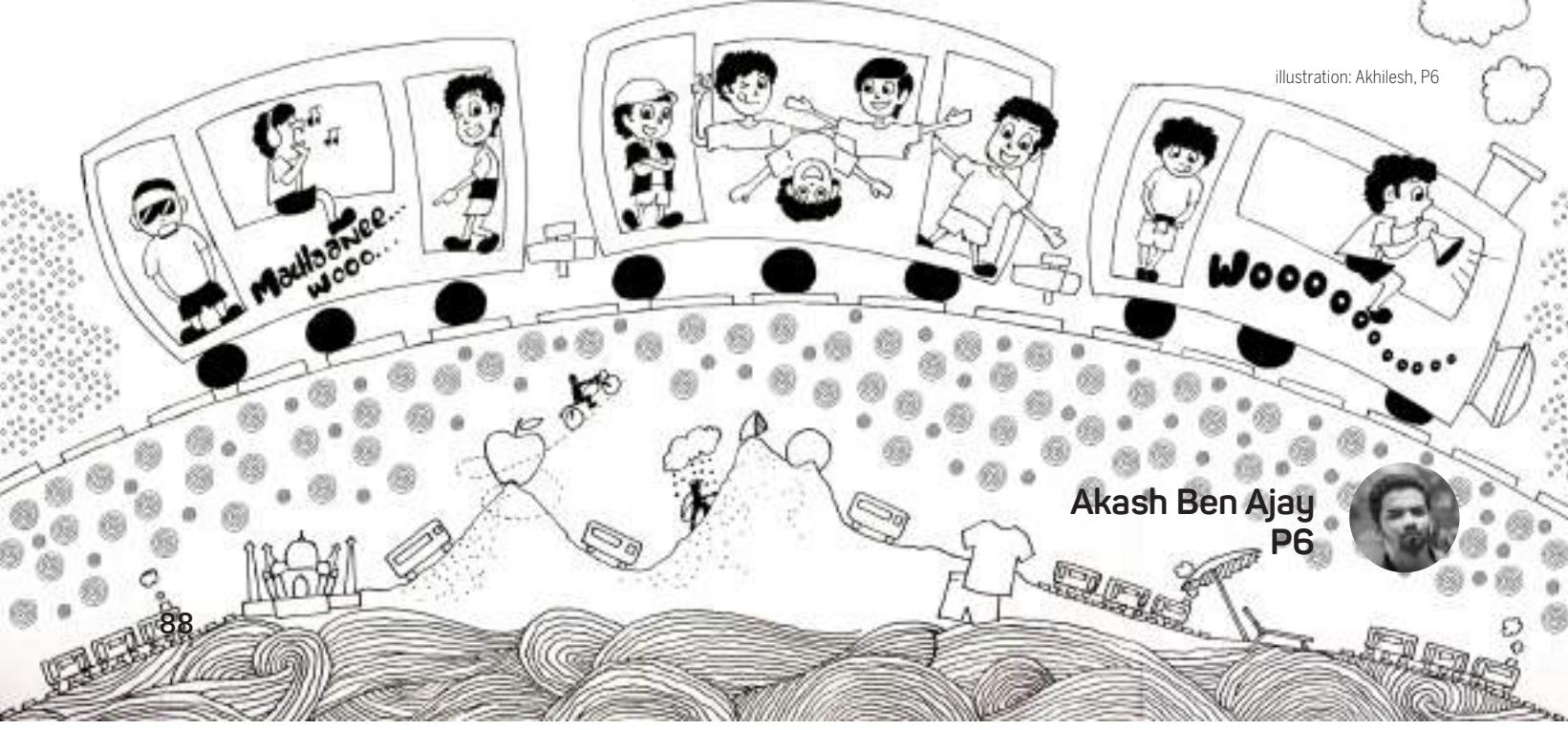
We literally made the bogey into a big 'disco deewana' at night, a food counter which served biscuits, chai and kadis every 2 to 3 hours, a dumb charades corner and a 'Sa Re Ga Ma Pa' stage. We also became friends with 2 lady foreigners inside our bogey, whom we taught Malayalam and spent time singing songs. As we reached Vijayavada, the next big thing was playing possum with the hijaras. But there was always some hero that would

give them money and release us.

And on the third day, we reached Agra around noon. The bus driver picked us from the station, and took us to the hotel we stayed. After slight refreshments and having lunch, we went to see Agra Fort. Then we went to Taj Mahal, where the whole P5 and our staff advisor Ameena miss and family gathered in front of Taj to take one of those instant photographs. It was a souvenir to be kept forever. We watched the Taj as it shined under the setting sun. Wah Taj! By 6:30 we departed from there and went to our hotel. Some of us bought the famous *Agra Petta*, and replicas of Taj.

One whole floor of the hotel was booked by us and hence no one came to restrict our fun time. Each room had a 4 member squad. My room was accommodated with my close friends Avinash, Bharath and Nithin. Everyone hardly slept. Kichu, Valsan, Sreekuttan and all went on knocking the doors and "kidnapped" each person who attended the door and took them to their room and gave some of their friendly pounding. Almost all the rooms were filled up with "The Hangover" moments. At

illustration: Akhilesh, P6

Akash Ben Ajay
P6

night, I rather wanted to sleep on the floor on the thick and cozy bedspread. The king sized bed was already allocated with the other three.

We packed up early in the morning and vacated our room before 6 and we got into the bus which departed to New Delhi. As our friend Akshay's dad worked at JCB HQ at Delhi, we went there. Once we reached there, we saw our friend Akshay (a.k.a *delli*) and his dad were waiting for us. We had a class on different types of products and solutions they offered, we took a tour on the whole production and assembly line of equipments. It was cool and informative. Then at noon, we had lunch from their mess. The meals were healthy. By around 3, we assembled on the front grounds of the HQ and took a group photo and then we got in our bus to our next destination, Manali!

It was a fun bus ride on the way. Sreekuttan setup the Mic system inside the bus, and then the party started! Sreekuttan and Aneesh hosted a *chali* story session, where they told funny stories of *Thallu*, Kichu, Padmesh (a.k.a Pappu) and our boxing sensation Michael aashan (a.k.a *Aashan/Malu/Muhammad Ali*). Later, Aneesh sang his favourites *Azhalinte Aazhangalil* and *Sree Raagamo*, which was spot on! Then he sang a few of his "*thaatu paatu*" Then Aneesh hosted a dance-off between our own dancing stars, Pappu and Avinash. Yeah! Inside our bus and right in the aisle! That was freaking awesome coz at a certain moment Pappu summoned his inner Prabhu Deva and did a somersault to win the title!!! And the periodic counter jokes or *chali* by Gopi and Suraj livened up the fun a bit more. After 9, the driver turned off the lights and played his Punjabi songs dated back to 1000 B.C! They had a funny tune and were intolerable for us. But since our tiredness and sleep overpowered our senses, we let him play the songs and have his own *Balle Balle!* Moments.

By morning, we reached Manali. We left from the hotel after a bit of refreshment and breakfast, for trekking the Jogini Falls. It had a gradual steepness and wasn't hard to climb. When we climbed over half way, we met and became friends with a new person. Man's best friend! Dog! Sreekuttan christened him as 'Kaiser'. So then we tagged along Kaiser and led our way to the waterfall. The water was ice cold and made our body and bones freeze. Taking a bath in the water was an instant brain freeze. Along the way down, we raided one of the

apple orchards and ate fresh and juicy apples! I had to part ways with Kaiser by giving him a hug at the end of trekking.

We went to mall road for shopping and to buy souvenirs in the evening. The next day, while the rest left for "Bullet" bike trips, my friends and I went to Hadimba temple. Peace.

We held a campfire and sang songs at night. The next day we left to Rohtang Pass. To be honest, we were unlucky. There was no snow where it should be normally seen. Disappointed in our giant multi-coloured snow jackets, we came back. The next day we left to Dharamsala. Those who went for camping had a mouth full of adventurous stories on how they survived the rain and -3°C temperature at night. There they bore witness to the beautiful 'Moon Rise'.

After all this, we packed up and vacated the hotel the next day and went to New Delhi.

There we saw Qutub Minar, and then went in the Delhi Metro and roamed around the underground Paalika Bazaar, shopping clothes, bags, and other things for our families. Around 2:45 pm, we all gathered at the New Delhi railway station and waited for our "Goa Express". We reached Madgoa railway station by early morning and got in the bus to the hotel we booked. Since the rest of our days were leisure time, each did what they liked to. There was our own 'Production Party' at night, "The Hangover Part 2". On the third day, we went to Aguada fort and St. Francis Xavier's 'Bom Jesus' church where his relics were kept preserved. By 6 in the evening, we packed up and left Goa and reached back at the Madgoa Railway station.

After a one night journey, the train finally reached TVC around 6 pm. And from there we all bid each other goodbye with a big warm heart! Those few final moments of our I.V gave me an epitome of happiness and tears of joy. Alas! It was the end of our I.V!

To my whole Production family, I dedicate this short travelogue as a heartfelt gift from me to all of you. Its only because of the limits of a magazine article, I had to cut short a lots of events and lots of mentions. My thoughts and love was present in all of you while I wrote this. In fact, consider this to be a teaser of our adventure story. If God allows, I would write a book in which I would mention all of my precious friends and all of our stories in the near future.

നീ ഫിഡൻ കാറ്റ് ആ കൊച്ചുപ്പുരയുടെ
രൂപാളി ജനാപക്കലെ കൊടീയടയക്കാൻ
അനും മിനിരൂനില്ല. ഉള്ളിൽ
കുതുന്നപ്പുകളിൽ ദൈവ തേൻ ഇല്ലപ്പിച്ച്
കമയും സ്വപ്നം കണ്ണുകളുകയായിരുന്ന
മനു ക്രൈസ്തവന്നു.

മലബാവരുവിൽ ഏതൊരു
അയൽപ്പുക്കത്തിൽ നിന്നും രണ്ട് നാഴിക
മാറി കോടമൺസിന്റെ മറ പാടി, മഴയുടെ
നിറം പുശി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആ
കുരയിൽ മനുവും അവൻ 'അപ്പുമേ'
എന്നു വിളിക്കുന്ന കിളവിത്തള്ളയുമാണ്
അനേതവാസം. മനുവിന്റെ ഉത്തരവത്തെപ്പറ്റിയും
വേരിനെപ്പറ്റിയും ഗാമബാസികളിൽ അധികം
പേരുകൂടും അറിവില്ലായിരുന്നു. കിന്നരിലെ
ഗ്രാമത്തിൽ മാത്രമല്ല അറിക്കെ ചുമ്മിക്കെ
പട്ടണങ്ങളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കേളി
കേടു എഞ്ചിനീയർക്കയായിരുന്നു മനുവിന്റെ
അമ്മയെന്ന് ലോകം വിളിക്കുന്ന ജീവൻ.
മുലകുടി മാറ്റുന്നതിനു മല്ലെന്ന തന്നെ
അവനെ ഉപേകഷിച്ച് ആ ജീവൻ മറ്റു
സുവഖ്യാസയിടങ്ങൾ തെടിപ്പോയിരുന്നു.
പിനെ അവൻ വളർന്നതും ലോകം കണ്ണതും
ഇവിടെ ഇന്ന് കിളവിത്തള്ളയുടെ ചുടിൽ
പന്നേയാലെ മെത്തെ കുത്തുകുടിലിൽ
കിടന്നാൻ.

ഭാഷാകിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ
രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട കാലത്ത് അന്നത്തെ മദ്രാസ്,
ഇപ്പോൾത്തെ തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും തന്റെ
ഭർത്താവിനൊപ്പം കിന്നരിലെയിലേയും
കുടിയേറിപ്പാർത്തതായിരുന്നു ഇപ്പൊയപ്പെട്ട്
കിളവിത്തള്ള വർഷങ്ങളുടെ നീരെഴുകിലെ
ഇടയ്ക്കപ്പെട്ടാണോ കിണർക്കുത്തിയായിരുന്ന
അവരുടെ ഭർത്താവിനെ പ്രകൃതി മല്ലിനാൽ
പുതച്ച നാടുകടത്തി. രൂപ്പെട്ട കാലങ്ങൾ

എല്ലി എല്ലി മുന്നിലേയ്ക്കുപോയ
അവർക്ക് മനുവിനെ ഹൈബർ സായിപ്പിന്റെ
തെയിലംതോട്ടത്തിലെ ചായ്പും നിന്നും
കിട്ടിയത് ദൈവാനുഗഹം തന്നെയായി
അനുഭവപ്പെട്ടു.

"നാശം പിടിയ്ക്കാൻ.. ഈ മുടിനെത കാറ്റ്
ആക്കയുള്ള ഈ കുരയും പൊളിക്കുമല്ലോ.."
പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് കിളവിത്തള്ള
കുരയ്ക്ക് പുതേതയ്ക്ക്
എത്തിനോക്കി. അടക്കപ്പത്ത് അരി
തിളച്ചുപൊങ്കുന്നാണെങ്കിരുന്നു. കരി നിറിത്തെ,
ചോറ് വച്ചുണ്ടാകുന്ന പുര ഉരുട്ടിനെപ്പോലും
തെല്പാന് ദേഹപ്പെടുത്തി നിരഞ്ഞതുനിന്നു
കുടുമ്പും ജനകൾ പിടിവില്ലെട കടന്നുവന്ന
നന്നതെ ഉച്ചവെയിൽ ബട്ടത്തിൽ പുക,
അടക്കിൽ നിന്നും പുകഞ്ഞ് പുറത്തുചൂടിയ
ഭൂതത്തെപ്പോലെ നിലകൊണ്ടു.

കിന്നരിലെമലയുടെ കാലാവസ്ഥ
എന്തുകൊണ്ടും സവിശേഷപ്പെട്ടതായിരുന്നു.
മലയോരങ്ങളിലെ മല്ലിന്റെ നന്നവ്
വിട്ടുകളയാൻ പ്രക്കൃതി തയ്യാറായിരുന്നില്ല.
ഉള്ളംകാൽ വച്ച് മല്ലിൽ ചവിട്ടുന്ന എത്താരു
പ്രാണം കിന്നരിലെമലയും ഭൂമിയുമായി
രൂപ നന്നതെ ബന്ധം അനുഭവപ്പെട്ടുപോന്നു.
കൊടുവേണ്ടുകളിൽ പോലും ആ നന്നവ് ഇന്ന്
മല്ലിനെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല എന്നു കിണ്ടിത്തള്ള
ഉൾപ്പെടയുള്ള വൃഖജനം ചായുമായിരുന്നു.
ജതുക്കലാജശൾ ഏത് വലിഞ്ഞിണ്ടതാലും
പൊട്ടുനെന്ന മാത്രാലും ആര്ത്തച്ചയിലെ
മുന്നു ദിനരാത്രങ്ങൾ മഴയ്ക്കായി
മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചരിത്രമായിരുന്നു
കിന്നരിലെമലയ്ക്ക് പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്.
മാനം കീറി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കെത്തുന്ന
കിഡൻകാറ്റിനെ മലയിലേയും താഴ്
വാരത്തെയും അനേതവാസികൾക്ക്
പരിപിതമായിരുന്നു സഹ്യിന്റെ ഭാഗമായി
നിലകൊണ്ടുപോന്ന കിന്നരിലെമലയുടെ

ക്രാസ്റ്റലോൺ

ഹർശങ്ങളിൽ കൂടി കിഴക്കൻ കാട് താഴാരത്നയ്ക്ക് അലച്ചുപ്പയുന്നത് ചിലപ്പോൾ ദിവസങ്ങൾ തന്നെ നീണ്ടുനിൽക്കാറുണ്ട്. തന്ത്രചുരുക്കത്തിൽ കിന്നരിമലയുടെ കാലവസ്ഥ നിർബന്ധത്തിൽ ഈ കൊട്ടക്കാറ്റിനു വലുതിൽ കൂറയാത്ത ഒരു പക്ഷും, കാലാവസ്ഥയിൽ മാത്രമല്ല ചില ജീവിതങ്ങളിലും.

തേയുരമുറിയ സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നും മനുവിന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നത് അരികെ കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ അലകളും താളുകൾ മിരിയക്കപ്പെട്ട പുസ്തകത്തിലേയാണ്. കാറ്റിന്റെ പ്രഭാവം കൂദാശന്തനുസരിച്ച് താളുകളുടെ പാച്ചിൽ ശ്രീക്കപ്പെട്ടു, ഒരുവിൽ ആ പാച്ചിൽ മകനായി കരുതിയ, വെള്ളായിപ്പുരു ചോറുപൊതി കടൽകാക്കുകൾ കൊതിപിച്ചതോടൊന്നുണ്ടി.

താഴവാരത്തെ രാഖവേട്ടന്റെ പിടികകളിൽ ഓം കിന്നരിമല വായനശാലയായി പ്രവർത്തിച്ചുപ്പോന്നിരുന്നു. അവിടെ നിന്നുമാണ് മനുവിനു പുസ്തകങ്ങളൊടുക്കുന്ന പ്രണയം തുടങ്ങുന്നത്. ആച്ചുകളിൽ എത്തിപ്പിന്നു തന്നെ രണ്ടോ മൂന്നോ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുതിർക്കുക എന്നത് അവന്നൊരു ഹരമായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങളിലെ വാക്കുകളുടെ സൗകുമാര്യം അവനു തീർത്തുകൊടുത്തത് പുകളൊല്ലും പുസ്തകളാലും നിബിധമായ ഒരു ബോധമനസ്സിനെയായിരുന്നു.

"ഓ മനുവേ, പോതുപ്പോലെ കിടക്കാതെ എഴുന്നേൽക്കും, കാറ്റ് മലയിരിങ്ങി തുടങ്ങി, ചെല്ല് പോയി കിട്ടുന്നത് പെറുകിയെടുത്തോണ്ട് വാ.."

പിന്നാധ്യാത്മക എഴിത്തിലിൽ നിന്നും കിഴവിത്തജ്ഞയുടെ സ്വരം കിഴക്കൻകാറ്റിന്റെ അലകൾക്കുപോലും പ്രതിയുന്നു.

മനസ്സിലുംമനസ്സാട്ടാണെങ്കിലും ആ മുടക്കെന്ന് കട്ടിലിന്നിൽ നിന്നും കാപിടിച്ച ഒരു തോർത്തുമെടുത്ത് മനു കാറ്റിനൊപ്പം മലയിരിക്കി. "മോനേ സുക്ഷിക്കേണേ, സായിപ്പിന്റെ ആർക്കാർ

**തേയുരമുറിയ സ്വപ്നത്തിൽ
നിന്നും മനവിന്റെ കണകൾ
തുന്നത് അരികെ കിഴക്കൻ
കാറ്റിന്റെ അലകളാൽ
താഴുകൾ മരിയുപെട്ട
പുസ്തകത്തിലേയുണ്ട്.**

കണാൽ ജീവനെന്നുകൂലും.

കിളവിത്തജ്ഞ വിണ്ണും വിളിച്ചുപുറത്തു. കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ ശർജനത്തിൽ കിഴവിത്തജ്ഞയുടെ ഒരു മനുവിന്റെ കാതെത്തു മുന്നേ കെട്ടങ്ങിയിരുന്നു. മലരഞ്ചുവിലെ ഹർബർ സായിപ്പിന്റെ തേയിലത്തോടമായിരുന്നു അവൻറു ലക്ഷ്യം. തേയിലത്തോടത്തിന്റെ വടക്കേ മുലയിലായി നാലുംഗികിലേയക്കും ശ്രവം നീട്ടി പൊതിനിന്നിരുന്ന കിളവൻ കശുവിനാവിന്റെ അരികിലേയക്ക് അവൻ നടന്നുത്തു നന്നവെറിയ, ആർത്രതയേറിയ കിന്നരിമലയിലെ മണ്ണിലും വായുവിലും ഒരു വിസ്മയമായി ആ ഉഷ്ണംബരി നിലനിന്നുപ്പോന്നു. ചിലപ്പോഴാക്കെ ആരോരും സഹായിക്കാനില്ലാത്ത ഒരു ബാലക്കുയും അവനെ എടുത്തുവളർത്തിയ കിളവിത്തജ്ഞയുടെയും ജീവിതാതിജീവന്തതിനു വേണ്ടി മലദേവന്മാർ സ്വാംിച്ച ഒരു പിടിവള്ളിയുടെ മുവച്ചായ ആ ഒറ്റമരം അണിഞ്ഞതു. കാരണം, കിഴക്കൻ കാറ്റ് ദൈവരും വീഴ്ത്തുനാ കശുവണ്ടി പെറുകി, തൊട്ടട്ടത്ത പട്ടണങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റ് കിട്ടുന്ന തുച്ഛരമായ പണ്ടത്തിന്റെ ബലത്തിലായിരുന്നു ആ രണ്ടു ജീവനുകൾ കഴിഞ്ഞുപ്പോന്നിരുന്നത്. അടിസ്ഥാന ജീവിതാവസ്ഥങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ബാക്കി മിച്ചം വരുന്ന തുച്ഛരമായ തുക മാസമാസമുള്ള വായനശാല അടവിനു തികയുമായിരുന്നില്ല.

illustration: LS Gayathri, R6

വായനഗംഗാലെ മേൽനോട്ടക്കാരൻ കണ്ണാറൻ നായരുടെ കാൽ കഴുകിയാൽ കിട്ടുന്ന നേനാരണ്ണാ രൂപീകരേം മനുവിനു അടങ്ങാത്ത വെളുപ്പിണായിരുന്നുവെകിലും അവൻ നിസ്താരായനായിരുന്നു.

"നിൽക്കേടു.. കള്ള തെമ്മാടി.. നിസ്ത തന്ത്രം വകയാണോടാ ഈ പെരേഡം..."

സായിപ്പിന്റെ തോട്ടം തൊഴിലാളികളുടെ ഒച്ച അവൻ കാതകുകളിൽ പ്രകസനം സൃഷ്ടിച്ചു.

അവൻ അൽ ഒപ്പും പ്രതിക്ഷീച്ചതായിരുന്നില്ല. മുഗക്കൈശ്ശുപ്പ് നിരുച്ച് തീയിൽ പണിതെടുത്ത സായിപ്പിന്റെ മദ്രാസ്യൻ തോക്കിനെന്നപ്പറ്റി കേരീട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാകണം കഷണനേരം കൊണ്ട് തേയിലതോട്ടത്തിന്റെ ഓരോ പറ്റി ചെടികളുടെ മറവിലും അവനു ഓടാൻ കഴിഞ്ഞത്.

ആരഹാക്കരയോ പിന്നിലുണ്ടെന്ന ബോധം മലഞ്ഞവരുവിലെ കരിവാറയിടുക്കുകളേയും നിള്ള ചതുപ്പുകളേയും മരികടനു പായാൻ അവനു പ്രേരകഗ്രഹത്തിയായി. പ്രായത്തിന്റെ അനുവേ പാരമ്പര്യവും കാതികാധ്യാനവും ബാല്യത്തിന്റെ പ്രസർപ്പിനും കാതികാല്യസത്തിനൊപ്പവും വരിപ്പുപ്പോ. അതുകൊണ്ടു തന്ന മനുവിനെ പിടിയ്ക്കുക എന്നത് തോട്ടംതൊഴിലാളികൾക്ക് നിസ്താരമായ ഒരു കാര്യമായി തോന്തിക്കാണില്ല.

ദുരം ഒരുപാട് പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനു തിരിഞ്ഞെന്നാക്കി. ദേശ്യം ആരുമല്ല, അവൻ മനസ്സിൽ പിരുപിരുത്തു. എവിടെയെക്കന്നില്ലാതെ ഓടിയ ഓട്ടമാണ്, ഇതിപ്പോൾ താഴ്വാരവും കഴിഞ്ഞെന്ന ഓടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രാവശ്യം നികർന്നിന്റെ പോക്കെൽിൽ ചുരുഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുറ പിടിച്ച തോർത്ത് തെപ്പാനു ആശുപിച്ചിരുന്നു വീഡ്സ് മുട്ടിക്കുന്ന ശ്വാസവും അറപ്പ് അനുവേച്ചിക്കുന്ന ഒക്ലും ഈ പ്രാവശ്യത്തേയ്ക്ക് ഇല്ലാതെന്ന തോന്തിക്കൊണ്ട്.

കിതപ്പ് മാറാതെ അവൻ ചുറ്റും ഓന്നു പരതിനോക്കി. അവൻ ഏകാന്തനാണവിടെ, ചുറ്റും നിശ്ചഭൂതയുടെ നിരച്ചായം വാരിപ്പുശിരം താഴ്വാരക്കാഴ്ചകൾ മാത്രം. എങ്കും നിരിഞ്ഞെ മുക്കത ചതുപ്പുകളെപ്പോലെ കിഴക്കൻകാറിന്റെ

ഗർജ്ജനതെയും വ്രണപ്പെടുത്തി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അന്നാദ്ദുമായി അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു ഇള ലോകത്ത് അവൻ ഒരു അനാമനാണെന്ന്.

അവൻ കൃദിയിലേയ്ക്ക് നടന്നു. മലകൾക്ക് പിന്നിലായി ഉരുണ്ടുകൂടിയ കരിമേഖലകൾ മഴയുടെ വരവിനെ രഹസ്യമായി വിജിച്ചോതി. കോടമമത്തിനെ പിന്നപ്പറ്റി അവ ഒരു കർണ്ണിഥായി അനു കിന്നതിലെയിൽ പതിഞ്ഞുകിടന്നു. നിശ്ചഭൂതയുടെ മുഖചരായയണിഞ്ഞ അന്തർക്കണ്ടം ഇരുട്ടിൽ നിന്നും ഇരുട്ടിലേയ്ക്ക് ഇടിഞ്ഞു താഴപ്പെട്ടു. കാത്യം എന്തെന്നറിയാതെ കിന്നതിലെയാസികൾ വിട്ടുകൾക്കളുണ്ട് അടച്ചുകിടന്നു. മനു കിഴവിത്തള്ളയുടെ കൃദിയിലേയ്ക്കെടുവോൾ മേഘങ്ങൾ മഴയായി താഴേയ്ക്ക് പെയ്തിരിഞ്ഞി. ചിന്തകളാൽ കലങ്ങിമരിയപ്പെട്ടിരുന്ന ആ മനസ്സു ശരിരവും തണ്ണേ മേൽ പതിച്ച മഴതുള്ളികളുടെ കള്ളിരിനെ തിരിച്ചുറിയാനും ഷൂപ്പിയടക്കവാനും മറന്നു നന്നാക്കുണ്ടെങ്കിൽ വരും ദിനങ്ങളിൽ താനും അപൂർണ്ണയും അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന പട്ടണിയേയും ആരിസ്ത്രേതയും കുറിച്ചോർത്തുകൊണ്ട്, പനയോല മേഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ആ കൃദിയുടെ പടിയാകുന്ന പലകക്കഷണത്തിൽ ചവച്ചുവോൾ മുറ്റത്ത് തള്ളം കെട്ടി കിടന്ന ഒരു കോപ്പ ചെളി വെള്ളത്തിൽ മുൻപെപ്പോണോ താൻ ഉണ്ടാക്കിയ കടലാസു തോന്തി മുങ്ഞിത്താഴ്ന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന് മനു തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

Sai Sankar
M8

**64th National Award
Winner - Best Actress**

മിനാമിനുങ്ങിൻ പൊന്തവെട്ട്

mത്യസിക്കായ ഓനിനേയും എത്തു ശക്തി വിചാരിച്ചാലും എക്കാലത്തേക്കും മറച്ചുവയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് പറയും. 2005 തുണി സിനിമ ജീവിതം ആരംഭിച്ചിട്ടും മലയാളക്കരയിൽ ഈ നടിയുടെ പേര് ഉറക്കവീളിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങിയത് 2017 കാലാല്പദ്ധതിലാണ്. 2010 തുണി "യക്ഷികമ്പകളും നാടുവർത്തമാനവും" എന്ന നാടകത്തിലും 2017 തുണി "ബോംബൈ ടെലിഫോൺ" എന്ന നാടകത്തിലും ക്രൈ സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ അവാർഡും 2017 തുണി മികച്ച നടിക്കുള്ള ദേശിയ അവാർഡും നേടിയ സുരഖി ലക്ഷ്മിയോടൊപ്പം.

● മിനാമിനുങ്ങിൻ ലഭിച്ച ഈ അംഗീകാരം അതിലെ അഭിനയത്തിന്റെ മികവിനെക്കാൾ കോഴിക്കോടൻ ഭാഷ മാത്രം സംസാരിക്കാനിയുന്ന പാതയും മാത്രമല്ല, അഭിനയ സാധ്യതയും കാമ്പമുള്ള പുതുക്കമാപാത്രങ്ങളും ചെയ്യാൻ കൈൽപ്പുള്ള സുരഖി ലക്ഷ്മി എന്നാരു നടിയുണ്ട് എന്ന വിളിച്ചു പറയല്ലോ?

അങ്ങനെ ഒരു നടിയുണ്ടനോള്ള വിളിച്ചു പറയലാണോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഈ സിനിമ ചെയ്യുന്നോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു അവാർഡ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. പകുച എം 80

മുസയിലെ പാതയു മാത്രമല്ല മറ്റു ഫ്രോഫേൽ ഉള്ള കമാപാത്രത്തെ ചെയ്യാൻ പറ്റുമെന്ന് എന്ന തന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, ഇനി ആരെക്കിലും ഇത് മാത്രമേ ചെയ്യാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഇതാ ഇങ്ങനെ ഒരു സിനിമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്ന് കാണിക്കുകയുമാണ് . ഇത് ഒരു വിളിച്ചു പറയലായൊന്നും കാണണം .

● "ഒരു പെൺ ദൃശ്യക്ക് രണ്ട് വട്ടം കാണുമ്പോൾ പൊട്ടുന്ന തന്റെ" അങ്ങനെയുള്ളവരെ മിന്നാമിനുണ്ടിലെ സുരഖിയുടെ കമാപാത്രം ശക്തമായി നേരിടുന്നു. ശരിക്കുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോൾ രോഗികളോട് എന്ന് ചികിത്സാരിതിയായിരിക്കും പ്രയോഗിക്കുക?

ഒരു രോഗത്തിന് തന്നെ പലതരത്തിലുള്ള ചികിത്സയുണ്ട്. ആയുർവേദമുണ്ട് അലോപ്പതി ഉണ്ട്. പലരും പലതരത്തിലുള്ള ചികിത്സാരിതികളും പരിക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ ഏറ്റവും വല്യ ഉദാഹരണമാണ് ഇപ്പോൾ സ്വാമികൾ സംഭവിച്ചത്. അങ്ങനെ ഒരു അവസരത്തിൽ തൊൻ എന്ന് ചെയ്യും എന്ന് ചോദിച്ചാൽ നമ്മൾ അവസരോചിതമായി ഇടപെടണം. ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിലാണെങ്കിൽ ഒരു തരവും മരിച്ച് ദൃശ്യക്കാണെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരവും. പിന്നെ ഇത്തരത്തിലുള്ള കുട്ടവാളികളെ വെച്ച് സംരക്ഷിക്കാതെ ഉടന്തി ശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കുക. കാരണം അതിന്റെ ചുട്ടും ചുത്തും അടങ്കിയ

ശേഷം ഒരു ശിക്ഷ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടു കാരുമില്ല. ഇത്തരത്തിലുള്ളവരെ ജനങ്ങൾക്ക് വിട്ടു കൊടുക്കുക. അവരുടെ രോഷത്തിൽ അവർ എന്തും ചെയ്യേണ്ടു. വേണുമെങ്കിൽ കൊന്നും കളയട്ട.

● കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതും വെറുക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യം?

കേരളത്തിൽ ജനിച്ചതും വളർന്നതുമൊക്കെ ഏറ്റവും വല്യ കാര്യമായി മറ്റിടങ്ങളിൽ പോകുമ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട്. പിന്നെ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കുറേ കാരുങ്ങളുമുണ്ട്, അത് സ്വാഭാവികമാണ്.

● വലിയ തുക പ്രതിഫലം തന്ന് കൊണ്ട് സിനിമയിൽ ഒരു അവസരം, അഡിനയസാധ്യത അങ്ങെയെറുമുള്ള വെല്ലുവിളിയായ നാടകത്തിൽ ഒരു കമാപാത്രം, ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴന്നിറങ്ങാൻ പാകത്തിന് മിനിസ്ക്രീനിൽ ഒരു രോൾ. ഇവ മുന്നും ഒരുമിച്ച് വന്നാൽ ഏത് ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുക്കു? എന്താണതിന് കാരണം?

വലിയ തുക പ്രതിഫലം കിട്ടുന്ന സിനിമയിലെ രോൾ തൊൻ ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ . നാടകത്തിലെ കമാപാത്രത്തെ എപ്പോൾ വേണുമെങ്കിലും അവതരിപ്പിക്കാമല്ലോ . സിനിമയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന വലിയ തുകകൊണ്ട് മറ്റാരവസരത്തിൽ നാടകത്തിലെ അതു കമാപാത്രത്തെ അതിലും മികച്ച രിതിയിൽ

അവതരിപ്പിക്കും. പിന്ന സീറിയലിലെ ആക്മാപാത്രത്തെ എന്തായാലും ആ സമയം ചെയ്യില്ല, കാരണം സീറിയൽ ഒരു വലിയ പ്രക്രിയയാണ്. 2 - 3 വർഷം അതിനായി മാറ്റിനിർത്തണം. അതിനാൽ വലിയ തുക പ്രതിഫലം വാങ്ങി സിനിമ ചെയ്തതിനു ശേഷം നാടകം ചെയ്യും .

● സിനിമയിലെ ‘type casting’ന്

എന്തായിരിക്കും കാരണങ്ങൾ? പെട്ടെന്നുള്ള പൊളിച്ചെഴുത്ത് ജനം സ്വീകരിക്കുമോ എന്നുള്ള സംഖ്യായകൾ പേടിയാണോ അതോ ഇവൻ/ഇവളുടെ പടമാക്കേ ആരുകാണും എന്ന ജനങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങാണോ? ഇതിൽ ഏതായിരിക്കണം ആദ്യം മാറേണ്ടത്?

പൊതുവെ ഡയറക്ടർമാരുടെ പേടിയാണ്. ഇങ്ങനെ ഉള്ളാറു കമാപാത്രത്തിൽ നിന്നും ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്ത് ചെയ്യണ്ട എന്നൊരു തോന്തൽ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു എഴുപ്പവഴി. ഞാൻ പാത്തുനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന സമയത്തു ഇങ്ങനെ ഒരു കമാപാത്രം വന്നാൽ ആ അതിനു പറ്റിയ രഹസ്യങ്കൾ എന്ന് പറഞ്ഞു type cast ചെയ്യിപ്പിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതിനെല്ലാം എതിരായി ചിന്തിക്കുന്ന ഡയറക്ടർമാരും പൊധ്യസർമ്മാരും ഉണ്ട്. അതിനു ഉത്തമ ഉദാഹരണം ആണെല്ലാ അക്കമാലി ഡയറീസ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചു ഇത്തരത്തിലുള്ള ഇമേജുകളൊന്നും പ്രശ്നമല്ല. പിന്ന നേണ്ടാരു തിരക്കുമെ ഉള്ളതുകൊണ്ടും കഴിവുള്ള ഒരു

ഡയറക്ടർ ആയതുകൊണ്ടും അതോന്നും ഒരു പ്രശ്നമാക്കാതെ സിനിമ ഒരു വിജയമായി. പിന്ന ഡയറക്ടർമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഇത്തരത്തിലുള്ള മാറ്റം എന്ന പോലുള്ള അഭിനേതാക്കൾക്ക് ഒരു വലിയ പ്രചോദനമാണ്.

● വസന്തത്തിന്റെ കനൽ വഴികൾ എന്ന സിനിമയിലെ അനുഭവങ്ങൾ പകുവയ്ക്കാമോ?

വസന്തത്തിന്റെ കനൽ വഴികൾ എന്ന സിനിമയിൽ അഭിനയിച്ചുത് കൊണ്ട് നേണ്ട് കൊഞ്ഞാനും മെതിക്കാനും കുറ കെട്ടാനും ഒക്കെ പഠിച്ചു. അതോടു വള്ളാത്ത അനുഭവമായിരുന്നു. രാവിലെ ഏഴുമണി മുതൽ സന്ധ്യ വരെ പാടത്ത്. അങ്ങനെ 2 ദിവസം കൊണ്ട് കുറത്ത് കരുവാളിച്ചു ഒരു പരുവമായി. പിന്ന കൊല്ലുത്തെ ഒരുപാട് സാധാരണകാരയിലുള്ള ആജ്ഞകൾ ആ സിനിമയിൽ വർക്ക് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഒക്കെ കുടുംബം വർക്ക് ചെയ്യാൻ പറ്റി. പിന്ന ഇതുപോലെരു ചരിത്രപരമായ സിനിമയുടെ ഭാഗമാകാൻ പറ്റി. ഇതാക്കെ ആണ് അതിൽ നിന്നുമുള്ള എക്സ്പ്രസിന്റെ.

● ദേശീയ അവാർഡ് കിട്ടിയിട്ട് നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും അർഹിക്കുന്ന പരിഗണന കിട്ടിയോ? (ചേച്ചിക്ക് അവാർഡ് കിട്ടുന്നതു വാങ്ങുന്നതുമായ ചിത്രങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ പ്രമുഖമായ ഒരു മാധ്യമങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല)

ഞാൻ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു. പൊതുവെ ഇങ്ങനെ

രു അവാർഡ് വാങ്ങുമ്പോൾ അത് വാങ്ങുന്ന ഫോട്ടോ ആൺ പുറത്തു കൊടുക്കുക. പക്ഷേ താനു സോനം കപുറുമുള്ള ഫോട്ടോ ആൺ കൊടുത്തിരുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ പേജിലാണ് അവാർഡ് വാങ്ങുന്ന ഫോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഓഫീസിൽ അവാർഡ് താൻ എന്നതായും വാങ്ങുമെന്ന് അറിയാവുന്നത് കൊണ്ട് സെൽഫി കൊടുത്തതായിരിക്കാം, അബ്ദുക്കിൽ മാർക്കറ്റിങ്ചിന്റെ ഭാഗമായി കൊടുത്തതായിരിക്കാം, പിനെ പരിഗണന തന്നോ ഇല്ലയോ എന്നൊന്നും അറിയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള പരിഗണന പിടിച്ചുവാങ്ങണം എന്നല്ലോ. നമ്മൾ ചെയ്യാനുള്ളത് നമ്മൾ ചെയ്യുക, മറ്റാനും ബാധകമല്ല.

○ ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ചിലപ്പോഴാക്കുന്ന നമ്മൾ ബോർഡ് ആണെന്ന് ഭാവിക്കണം അങ്ങനെ അബ്ദുക്കിൽ കൂടി. ചേച്ചിക്കിപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരു അനുഭവം?

ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോടു എങ്ങനെയാണോ അതുപോലെ തന്നെയാണ് താൻ എല്ലാരോടും. പിനെ പരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമയത്ത് ദ്രോഡകൾ ധാരാചെയ്യേണ്ട അവസരങ്ങളിലും മറ്റും താൻ വലിയ ഒരു പൊട്ടും ജുഖുയും ആരോടും മിഞ്ചാതെ ഭാവത്തിൽ ഒക്കെ നിൽക്കും, കാര്യം നമ്മെല്ലാതു ബുദ്ധിജീവി ആണെന്നു കാണിക്കാൻ. അപ്പോൾ ആളുകൾ ഇടപെടാനും മടികാണിച്ചിരുന്നു എന്നാൽ ഇതൊന്നും ഇത്തരത്തിലുള്ള അതിക്രമങ്ങൾക്ക് ഒരു തടസ്സമാക്കണം എന്നില്ല, പക്ഷേ ഒരു പരിധി വരെ നമ്മുടെ തന്നെ ആത്മവിശ്വാസത്തിനു ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

○ കോഴിക്കോടു നിന്മകുനി എന്നാരു സാധാരണ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും വന്ന്, ലോകസുന്ദരപ്പട്ടം നേടിയിട്ടുള്ള ഐശ്വര്യ റായിയെ വരു മലർത്തിയടിച്ച സുരഖി പക്ഷമി കലാകേരളത്തിന് ഒരു പ്രചോദനം തന്നെയാണ്. വരുന്ന തലമുറയ്ക്ക് മലബാർ മജുവിന്റെ സന്ദേശം?

മലബാർ മജുവിന്റെ സുരഖി ലക്ഷ്മിക്കാൻ പറയാനുള്ളത്. നമ്മൾ ജനിച്ച സ്ഥലമോ, ഇപ്പോൾ എന്നെ സംബന്ധിച്ചു കോഴിക്കോടു നിന്മകുനി എന്ന ഗ്രാമമോ ഒന്നും നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഒരു തടസ്സമാവുകയില്ല, അതിനു പ്രയതിക്കാൻ ഒരു മനസ്യം എങ്കിൽ പറ്റും. നമ്മൾ വെറുതെ ഒരു ജോലി ചെയ്യുന്നതും അതിൽ സമർപ്പിച്ചു ജോലി ചെയ്യുന്നതും രണ്ടും രണ്ടാണ്. സമർപ്പണം പരിത്യാഗമാണ്, പരിത്യജിക്കലാണ്. അങ്ങനെ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു നമ്മൾ ഒരു കാര്യം ചെയ്താൽ നമ്മുടെ നേടിയെടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇത്

11

ഒരു രോഗത്തിന് തന്ന പലതരത്തിലുള്ള ചികിത്സയുണ്ട്. ആയുർവേദമുണ്ട് അലോപ്പതി ഉണ്ട്. പലരും പലതരത്തിലുള്ള ചികിത്സാരിതികളും പരിക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ് ഇപ്പോൾ സ്വാമികൾ സംഭവിച്ചത്.

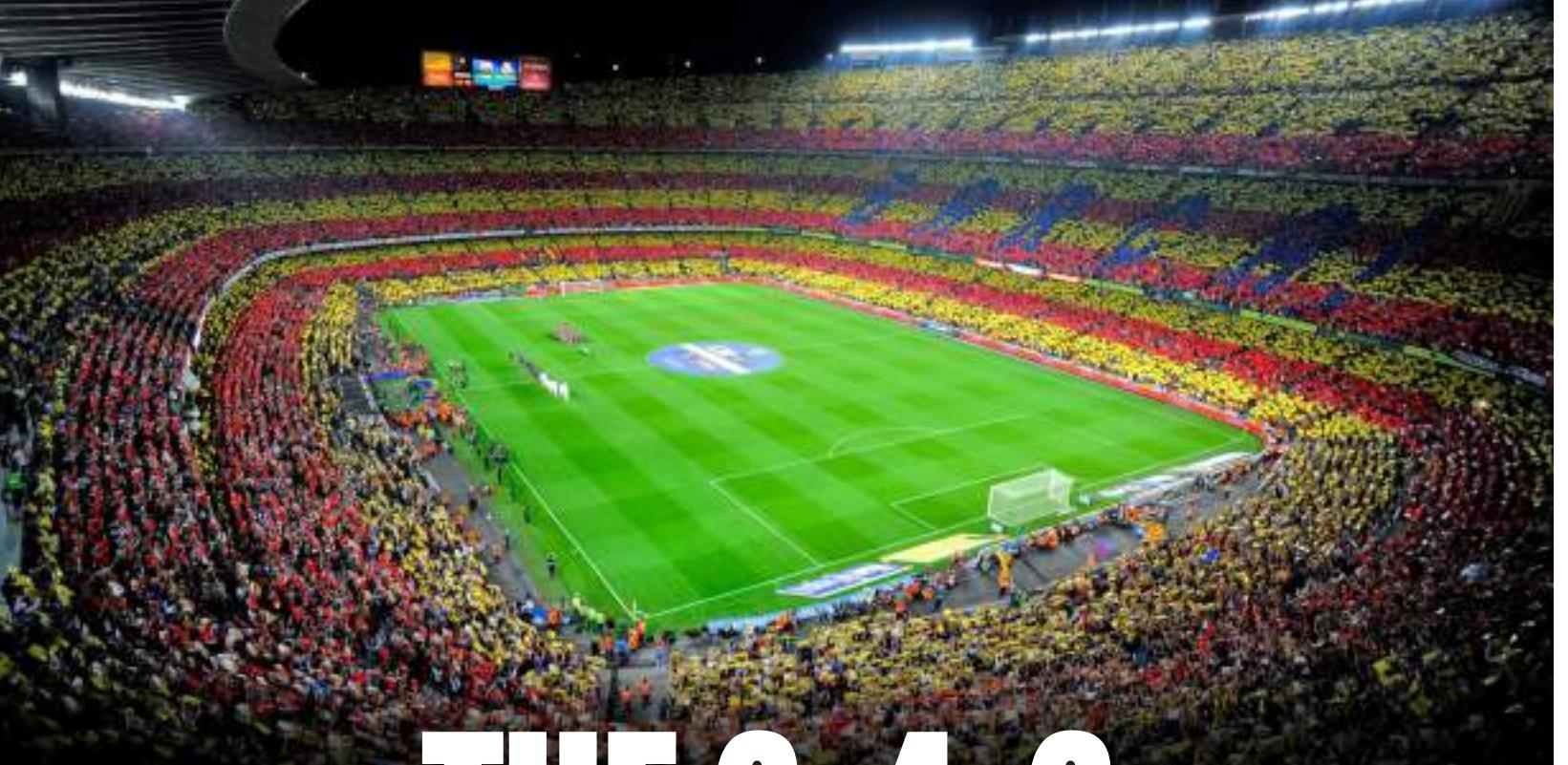
11

**Peelu, B6
Sreekuttan, P6
Clinoy Cleetus, B6
Sohan, T6 B**

Alwin, U4

THE 3-4-3

A CASE STUDY

24th September, 2016, Emirates Stadium, Holloway, London. 188th meeting between Chelsea FC and Arsenal FC. Fierce London derby in the offing.

41 minutes played in the first half and Arsenal lead 3-0. Goals from Alexis Sanchez, Theo Walcott and Mesut Özil have completely blown away the men in blue in the most unlikely of scenarios. Chelsea FC end the half on the back foot after being thoroughly dominated by their rivals in red. Chants of "Ooh to... Ooh to be... Ooh to be a... Gooner", reverberating around the stadium.

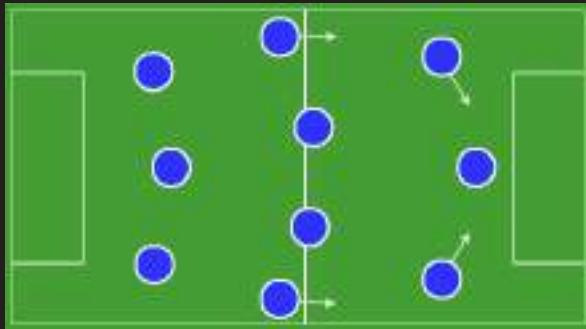
Chelsea return to the pitch unchanged. 54 minutes played and on comes a CHANGE for Chelsea. THE CHANGE. The CHANGE that marked a revolution in the present day English Football. Fàbregas is replaced by Marcos Alonso, Chelsea's new summer signing, and with that Chelsea switch from a 4-1-4-1 to a 3-4-3. Chelsea manager Antonio Conte finally makes the switch to his most revered formation. The effects are almost immediately evident. Chelsea

begin to enjoy more of the ball. Players begin to find pockets of space and play moves out wide with great ease. Chelsea finally manage to ask some questions of the Arsenal defence and get a shot on target.

The game ends 3-0 to Arsenal, but it proved to be something of great significance for Chelsea. Antonio Conte, who had never lost two games running in any league prior to this match since 2009, would go on to win 13 out of the next 13. The joint longest winning streak in English Football history. 17 goals were scored before Arsenal in 8 matches and 61 after that in 27 matches. 6 goals were conceded before Arsenal in 8 matches and only 15 since in 27 matches played. There was just one clean sheet before Arsenal and 15 since then. Stats speak volumes. The system is chic and effective.

So what changed? Let's look at the 3-4-3 in light of Chelsea and Conte and try to analyse why and how this system is so effective in the modern game.

In its truest sense, the 3-4-3 is a holistic approach. Player roles are much broader. Presence of wing-

backs is the most salient feature of this system. Defenders who are comfortable on the ball and have an eye for a good pass, wingbacks who run tirelessly and have a good sense of positioning, midfielders who drop in deep to cover and move up high to pressure and striker who is quick, strong, passes well and holds up play are the ideal requirements for an effective 3-4-3 and these combination of skill-sets is almost extensively exclusive to this system. Conte's buys over the summer were tailor-made for the 3-4-3 to say the least.

1) Marcos Alonso : The left back, signed from ACF Fiorentina, for 24 million pounds did not disappoint. Having started his career with Real Madrid, he went onto play for Sunderland and Bolton amassing valuable Premier League experience. He then spent 2 years at Fiorentina in Italy, the "Mecca" of defenders. Alonso is almost a perfect fit with his tireless legs, good pace, technical ability on the ball and a sublime left foot.

2) Ngolo Kante : Perhaps the best the world has seen after Makélélé at his position. The little French man, standing 5'7" tall, has been voted the PFA Player of the Year for 2017. Kante had sparked the interest of many leading clubs with his performances in Leicester's title winning season. He has simply been Chelsea's best signing along with Eden Hazard and César Azpilicueta in the past 5 years. Fitted with an inexhaustive engine, excellent ability to read the game, impeccable sense of positioning and quick feet, Kante slots in perfectly in the Chelsea cog. Kante's interceptions have triggered countless Chelsea counter attacks, many resulting in goal scoring opportunities.

3) David Luiz : The mercurial character of Luiz, lovingly called "Geezer", was sold to PSG, almost 3 years ago, for a record breaking fee of 50 million pounds. There were some serious apprehensions about his defensive abilities at Chelsea and

What the 3-4-3 does so efficiently is facilitate large number of combinations in the wide areas.

Conte was given a lot of stick by the fans and pundits for bringing him back to the club. They did not see what Conte saw. A ball playing CB with ability to spray the ball up the field or either side, similar to what Bonucci did at Conte's Juventus. Geezer has impressed all with many stellar performances and has been a rock at the back. Luiz has been one of the first names on the teamsheet since his signing.

Now let's see what the 3-4-3 offers and why teams have found it so difficult to break it down. One of the failures of the 4-3-3 is that wide movements of midfield players left the centre of the pitch largely unoccupied creating difficulty in connecting attacks from the wide areas and leaving the back four to advance and cover up the space. This causes disruptions in the defensive organization, leading to defensive frailties.

What the 3-4-3 does so efficiently is facilitate large number of combinations in the wide areas. A wing-back with the ball can go up to the winger, back to one of the sidebacks or infield to the midfielder. The diamond structure is easily established in the wide areas. Diamonds, needless to say are a defender's nightmare, simply because it offers too many options to the attacking side for the defenders to cover them all. With the 3-4-3, the diamond is not fashioned, but is more of a given. Tireless running of wingbacks is quintessential to the system. With Moses and Alonso, there is a large density of blue shirts almost everywhere on the pitch. Thus a few movement patterns worked on in the training ground can wreak havoc in the opposition defence.

Movements infield can be worked out through the CB or either SBs, or through the nearby midfielder. If the opposition go for intense man oriented pressure, like in the case of Manchester City, Fabregas is used to switch play to wings where either of the wingbacks is in acres of space.

The quickest and easiest way to attack a goal is

down the middle of the pitch. Two midfielders attacking through the middle of the pitch draws in opposition wingbacks. This creates space and time for wingers to make runs and pick out the right cross or pass. Also this space prompts the wingbacks to join in, effectively creating a 7 man attack, which is overwhelming for any opposition. Also, wingbacks joining in attack imply there are shorter distances between any three players which ultimately lead to better combinations.

Hazard is one of the key players that have benefited greatly under the 3-4-3. After tussles with Mourinho off the pitch regarding Hazard's work rate and tracking back, greater attacking freedom on the wings is what he needed. And freedom is what he got. He is free to cut inside or go outside as both movements draws defenders out of position, creating pockets for the wingbacks to run into. Also wingers need not be afraid to desolate wings and cut in to the middle, because wingbacks can cover the empty spaces left behind. This feature offers great stability and confidence to the team and players to play their natural game.

When defending, instances of counter attacks have been nipped in the bud by the likes of Azpilicueta and Matić who move up to the edge of the box. This can be effectively performed as there are 2 CBs behind to deal with any mishaps. Also when the team needs to be defensive, they can switch to a 5-4-1 formation easily. Here, there are enough men in the box to snuff out any potential danger from crosses and more men around the penalty area to stop opposition from getting shots away. More men in the box gives confidence to the defenders to go forward and get the ball, as there is cover and room for error.

Costa is an excellent striker. His hold up play is

wonderful. He turns instinctively to create space for a tight shot. He has a natural disposition towards occupying poaching positions to gobble up any opportunities that come his way. He finishes ruthlessly. Above all, what makes him stand apart is his desire. His hunger. He can press and chase the defenders for the ball all day long and not get disappointed. Such incessant pressing forces the ball back or results in a long punt up field. Either scenario increases the chances of midfielders retrieving possession.

Thus the 3-4-3 has a lot of advantages in attack and defence. But as seen, Tottenham cracked the key to solving the 3-4-3 puzzle, or rather found a chink in the Chelsea armour. They used Dele Alli as a 'striker behind a striker', Harry Kane. The chink was Azpilicueta's height. Kane made early runs in between defenders which occupied Luiz and Cahill. A late run by Alli meant he was one on one with Azpilicueta in an aerial battle. Both battles were won by Alli, owing to his superior height, and two goals were scored. Going forward, Wanyama and Dembélé, two big burly men, imposed their physique on the Chelsea midfield, thus cutting the danger off at its source.

In conclusion, the 3-4-3 has made one helluva statement in the English Premier League. Chelsea being the team implementing it, have faced little to no resistance and have coasted their way to the top of the table. 3-4-3 looks like the next big thing and might be here to stay a while. With results like these, who is to say otherwise ?

Aravind R.
M6

A HEAD FULL OF DREAMS

For those who don't know, Coldplay is a British rock band who released their 7th studio album 'A Head Full of Dreams' on 2015 and debuted live in India, at MMRDA grounds, Mumbai on Nov 19, 2016.

Coldplay for me is a major part of life since it helped me to get along the good and worst moments of my life. And the fact that it's been only 3 years since I got to know them, I've heard all of their songs (even the rarest and unreleased ones), I've become a hardcore fan. In fact they are the ones who inspired me to write and sing my own songs. And it was one of my dreams that I wanted to see them play live right before my eyes and yes it came true! By the constant tweets and fb updates and signing petitions as a global citizen, I won 2 tickets for the Global Citizen festival.

This is my musical diary where I'll tell you my view on each song I came through. Global Citizen festival was a jackpot concert. I got to see AR Rahman, Shankar Ehsaan Loy, Arjit Singh, Farhan Akhtar and a lot of other Indian singers and then Demi Lovato, The Vamps, Jay Z, and finally Coldplay!

Coldplay's act started around 9pm. They played a total of 22 songs of which the first one was obviously, 'A Head Full of Dreams'. If you ever feel down and broken, you just gotta 'leave your broken windows open' and let the light enter, for you'll get a head full of dreams. Never hide your scars. That's what this song taught me. The next one was the all time classic 'Yellow', where Chris Martin sings about his unrequited love. I remember hearing this track on the way to Mumbai on train at night, and saw those shining stars in the sky which complemented the song. "Look at the stars, Look how they shine for you". And then I sang,

"Oh yeah your skin and bones, Turn into something beautiful. You know, you know I love you so, You know I love you so!"

And then there was the song to which the crowd got their spirits pumped up and jumped in unison. "*Every Teardrop Is a Waterfall*"! This song would make you believe in yourself and to never give up with the words, '*So you can hurt, hurt me bad. But still I'll raise the flag*'.

Question of science and progress can't speak louder than my heart! Nobody said it was easy to love, why not we go back to the start? Yes, the next was the song built around a piano ballad '*The Scientist*'. It's about a story of a man confessing his love, "*Come up to meet you, tell you I'm sorry. You don't know how lovely you are!*" As Jonny's guitar kicks in halfway of the song, you'd get the chills. Believe me, it's a simple yet powerful song to be not missed.

When nothing goes right and you're on the way down, don't forget that God gave you style and gave you grace, so just put a smile upon your face and accept that if there's a fall, there's always a rise in life. Embrace your life. '*God put a smile upon your face*' would tell you that. '*Paradise*' is about a girl who loses her expectations of the world, and starts dreaming of a Paradise, where she could live her life the way she wants. But girl, all I want to say is that never let go of your dreams and live your life the way you want to. No matter how much the people and the world would try to crush your dreams, you must know that the power to create the paradise you dream of; lies within you.

The next 2 songs on the set list were '*Always in my head*' and '*Magic*'. Okay, let me tell you something. Around 3 years back I came across Coldplay's 6th album, '*Ghost Stories*', and that's when my love for them started. I like to recommend this album to all of those who are in love as well as those who are heartbroken and depressed. I want to say that this album means a lot to me personally and also conveys many messages. If you'd sit with me for a day, I could talk all about its story and how this album affected

me. Oh and bass lovers and bass players, you must hear the smooth and simple bass lines that adds the emotional magic to the whole album!

But a single piece of advice: NEVER STOP LISTENING TO THIS ALBUM HALFWAY. If you do, you might end up being more broken. It's like that Paulo Coelho's '*Veronica Decides to Die*' book. If you stop reading after the first few pages, it is suicidal. Don't get the wrong idea, now that's not how it works. From '*Always in my head*' to the last track, 'O' is a journey where the angelic voices takes you from the birth of love, and then making you accept everything that happened whatever, good or bad, and then finally delivering you the message of hope. There is a secret angelic herald in the end that delivers the message "*Don't Ever Let Go*"! And that's it. Trust me if you are broken, then this album is a must hear, It will help you recover.

Then, '*Don't panic*' - "*Coz we live in a beautiful world*"!, and '*In my place*'- those two old time classic's acoustic were played as per fan requests. "*Life is a drink and Love's a drug*" - '*Hymn for the Weekend*' with its exuberant tune made me happy as ever! Then the revolutionary '*Viva la Vida*' with its timpani and church bell beats pumped up the crowd with inspiration. Then, the classic piano ballad of '*Clocks*' makes you sing "*Nothing else compares to you!*" and then '*Adventure of a Lifetime*' that would make you feel alive again! The youthful '*Charlie Brown*' followed by '*Midnight*' would make me jump from the ground along the lasers! They also played a cover of David Bowie's '*Heroes*'. "*I, I will be king; And you, you will be queen, Yea we could be heroes, just for one day!*". I was almost on the verge of crying.

'*Fix You*' where the last part of the song where the guitar riff loops with the cymbals crashing and then the church organ that accompanies the lyrics '*And I'll try to fix you*' that finishes the song would leave you with goose bumps and tears.

LIFE IS A DRINK AND LOVE'S A DRUG.

Then the last part of the song '*Everglow*', where Chris sings. "*So if you love someone, you should let them know, Oh the light that you left me will Everglow*" had the perfect timing. The proud moments of being an Indian were when Chris Martin sang '*Maa Tujhe Salaam*' with a guest performance of AR Rahman and then singing the first few lines of '*Channa Mereya*' in his English accent! It was cool! '*A Sky Full of Stars*' came in next with its EDM beats and the confetti shower, a song again from my favourite '*Ghost Stories*'. For me, "*Cause you're a sky cause you're a sky full of stars, I want to die in your arms*".

"Fixing up a car to drive in it again, when you're in pain, when you think you've had enough don't ever give up, don't ever give up!"

-'*Up&Up*' where the song ends with the theme, to never give up on what you believe.

The 3 words, "*Believe in Love*" were sung along the sound of crashing cymbals, guitars, and a piano ballad! And thus they signed off with the fireworks. And thus my dream came true. Never give up on your dreams, believe in them, believe in love and believe in miracles.

Oh and here's a bonus from me that I slightly adapted from Giacomo Puccini's '*O mio babbino caro*':

"O mio babbino caro O mia cara madre

Voglio andare alle montagne

a comperar l'anello!

Sì, sì, ci voglio andare

Perché il mio amore, oh mio amore

Io fare, Io fare!"

Akash Ben Ajay
P6

Snippets

The orange tint from the evening sun splicing through the near dark sky appeared like Van Gogh's Starry night, as we lay on the golden grasslands of Kabani. She felt like the most secure living soul in my embrace and I felt like the mightiest. She looked up at me, my heart skipped a beat and I stood there captivated as if by some wild flower. As the wind blew past my shabby hair, a gentle push and as if it were written on some age old prophecy our shivering lips met for the first time. I managed to tuck in her fallen strand of hair behind her right ear and whispered...

Wake up you moron its already late, my scumbag roommate woke me up. The girl, starry night, the kiss, the misplaced strand of hair, everything all of a sudden sucked into a black hole. His deafening sound kept on resonating across the dorm hall.

The hall could accommodate fifteen but everyone else found a job and left, this was the cheapest accommodation me and my jobless roomie could afford.

Zenith Sanjayan
T8 B

The girl, starry night, the kiss, the misplaced strand of hair, everything all of a sudden sucked into a black hole.

As I try to finish off my morning business, I notice the black moss invading the dirty blue toilet floor joints like some crude oil spread on the ocean, my eyes are stuck on the pale blue eyed interviewer guy dressed in his three piece on a hot summer day, I thought we were living in the twenty first century but people like him exist.

Confident look, firm hand shake and a wide smile ,I did everything right except for the sarcastic smirk on my face. Why should we hire you son? Because I'm in need of a bloody job you moron, I'm not your son. I slapped him right across his face, caught him by the collar and slammed him against the desk. Excuse me; his voice echoed in my ear, I was still there fixed on the chair, sweating like a pig, staring at his face.

I ate my budget brunch and took the ride back on a metro pondering over how I screwed up my umpteenth interview ever since I got to the electronic city, I dozed off and when I woke up the compartment was empty except for an uncle and aunty on one of the corner seats. He was like a mad dog exploring a golf course, I sat there in shock, as the last station approached they walked past me took the exit and parted ways. I felt pity for the society we live in.

As I walked past the roadside vendors selling chat and panipuri, I took a parcel for my roomie who is a stingy idiot and would never spend an extra penny on food.

The door was not locked, I walked in but he was not there. I kept the chat on his writing table, as I took my eyes off the table I noticed a shabby note on it. "I believe it's the end of the road for me, do not look

for me , be strong. God bless you my dear brother"; I knew what he meant, I did not look for him.

I tried hard to sleep but his vacant bed left an air of uncertainty which I couldn't handle. I shut my eyes in despair. He stood there facing the stormy sea, is he mad?. I walked towards him and extended my hand, before I could reach him he disappeared with the wind. I was left gazing at a huge tide crashing towards me. I gasped for some air, this place would drive me crazy , in fact I couldn't trust me with my own life here in this pothole.

I always wanted to go back, I cried.

Kabani was waiting for me, for I am her son. My childhood was on her bosom, the dampened soil kept me rooted. She had everything for my need and for my sons and daughters. It started to rain, the water droplets crashed against my pale face creating craters of revelation. I was going back to my roots, I don't know what has changed since I left, but I know for sure Kabani will keep me company.

The rain couldn't stop us, I could feel her heavy breath behind my neck, I held her closer. As our souls embraced I felt the dark secrets of the cosmos unlock. ●

My *Mindscape*

Annapurna SM
T6 A

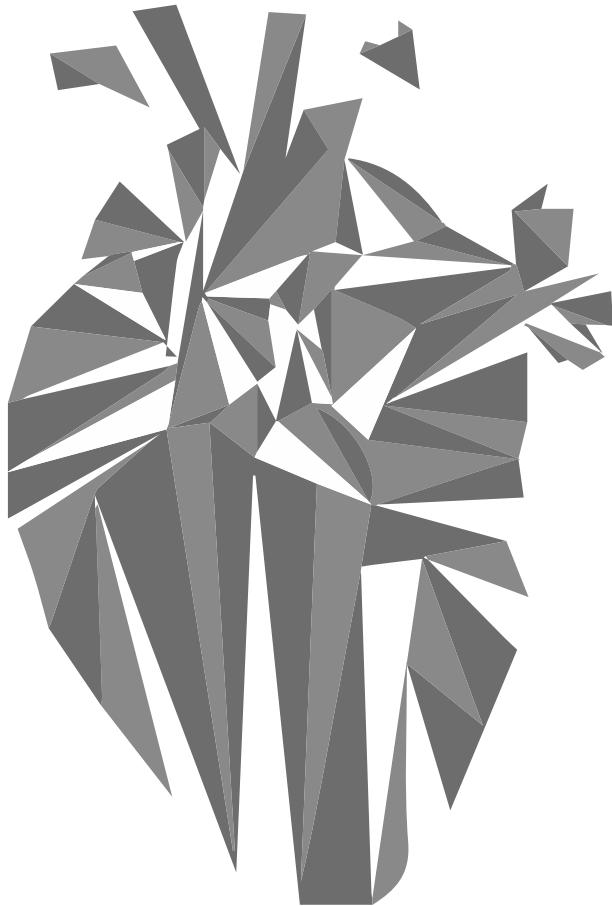

I walked through the woods
With an erratic speed
With me were my two companions
My shadow and the moon

And then comes the question
who is more faithful I thought
Shadow showed up only when there came light
But moon did give me company the whole night
Shadow accompanied me the whole day
When moon didn't even turn to me
Shadow preserved me from within itself
When moon changed itself every night.

And then out of nowhere came the realisation
I am being accompanied always
It's me who fails to observe.
And then came the question
Who is the deceiver
My eyes or my mind
And then those deceiving eyes of mine
lured me with the sight of
the twilight kissing the moon
thereby enticing my deceiving mind..

EYE OF ELITE

We all live by the desperate desire to live a perfect life. The conventions and apprehensions made by our society have pulled down our conscience to develop self restricted ideas on the idea of perfection. The craving for perfection has stayed intact to our life and we choose to be surrounded by perfect animate and inanimate when we ourselves are the perfect examples of imperfections. Every basis of discrimination and social dividends has been the consequence of such ideas and perceptions about perfection. Caste, creed, gender, race, religion all have evolved from a so called concept of being 'perfect' or superior.

Christie John Jacob
B8

I don't know if there's anyone who could explain how it felt.

walked behind him. Mr. Terence was so fast and asked 'Mr. Terence could you please slow down'. He turned back and gave me a look with a little smile, his eyebrows were gentle. I thought his grin mocked the weak and slow me panting. He waited and we moved on to his lab.

The lab was rather his world where he had all his work and all his little awards and souvenirs in one side and all the equipment and accessories in the other side. All the awards he gained for improved integrated farming and research was speaking out of glory in his shelf. I noticed a group picture which had my aunt Torrie and sure it was their college group picture.

'Mr. Terence I couldn't identify you in this picture, could you help me identify you' I asked. He pointed at one of the most beautiful girls in the picture. It looked so like him but I got confused and asked him again 'Is this your sister or girlfriend?

'That's me boy...'

For a moment I fumbled and stumbled. I was totally puzzled.

'Mam... So sorry but I couldn't...' she stopped me.

'Why suddenly mam... I am not any mam' she replied 'I am an intersex' she said. I don't know if there's anyone who could explain how it felt but I was blank. I wanted to leave that place. But she continued, 'Torrie didn't sent you here to know me and speak to me but also to know that life is beyond what your eyes capture; your ears receive and your mind decides.'

I was dumbstruck and the shadows of silence struck as she looked deep to my eyes and that moment helped me to regain my wisdom.

Terence Hudson says 'I live by the truth now'. One of the most peculiar features of Terence Hudson was his moustache; it was just as beautiful as the one ice wizard had in the *Clash Royale* game. He was 40 then and he had a strong love towards research. Being the first day I was nervous, Terence looked like a weird man and my aunt asked me to keep all my concepts and beliefs aside as I go to work with him and promised me that this would be a life changing experience. He wasn't as rough and rude in his behavior similar to the manly moustache he had. He treated me like my aunt caring and got me tea and snacks to eat. He asked 'You afraid of me?' in his bit sharper voice. I was rather puzzled to be asked from such a sweet person if I am afraid of him.

I had been waiting for quite a long time for meeting an expert who had this sort of passion towards life. Terence took a few books and asked if I wanted stuff from the book or from the soil. 'I don't like to sit and read like that and aunt told me that I will have a real life experience here' - I replied. Terence just walked out to his little lab integrated farm. I felt funny seeing Terence walk as it was rather so girlish. He reminded me of Miggie; Miguel was my classmate who walked like a girl, we all made fun of him but now he is a man, stronger than many of the bullies then. But I held my laughter now and

I slowly looked away from her to the standard slide of amoeba on her microscope and she continued...

'Now I see the fear'

'I haven't seen anything like you before' I replied.

She laughed and said 'the fear that arose in you because of ignorance, because of an unjustifiable decorum that was built within your mind. Do you feel we are inferior to you and we don't deserve a place amongst you?'

I denied hesitantly. I said ' You are a prime in your regime. You are an incomparable genius in botany. I admire you.'

The fear in me couldn't hide the half hearted mentality of my statement.

'See the amoeba. I believe it's the complete creature. We may call it prokaryotic and all but amoeba can take any shape, reproduce independently, spontaneously. Microbes are fascinating. Isn't it a hypocrisy that the vulnerable human species consider themselves to be superior to the tiny elite who are beyond every creature here? '

I was speechless and numb.

All of a sudden I asked her 'Why do you keep a moustache?'

'That's my reality, the reality I ran away for years thinking it's a taboo for me to grow a beard but it's cool and I feel unique.'

'You like being a man?' I was curious to know that.

'I am neither a man nor a woman. I like being unique, being myself. But I am lucky enough to get educated being in my false identity and that has made me what I am but I will stand for the letters that we have been arrested under. The letters that people label us for being orphaned from birth, to abandon us in life, to take our rights away from us and

to leave us to death in grief and loneliness. We do not need sympathy and separation but rather need empathy and love. Love that very few like Torrie gave out of empathy and out of the truth. I don't need admiration I need love, consideration and equality' she gave me this bold statement.

Days before we criticised the transgenders for being mentally ill. May be aunt Torrie wanted to make me aware that the LGBTQIA that we speak of as diseased, disoriented and ill aren't ill but ill treated rather.

Lesbians, gays, bisexuals, transgenders queers, intersex and asexual. They too are with us, as the part and pact of our little society. Intersex and asexuals have genetical and morphological reasons, the transgenders have contradicting gender identity due to unidentifiable reasons, the gays and lesbians have contradicting sexual orientation. We push them down to the lower stratum of society. Rather than giving them freedom to choose their gender and sexual orientation, we peek into their life to snatch the wand of liberty from them and to restrict them to rendezvous they can't survive within. It's time we accept them not as a weaker class But rather as one among us. For the unaccepted genders and people, We need parents who accept their child, friends who treat them equal and love them, siblings who care for them, partners who accept them, a companion for their life and a society who takes them as one among them. Terence hudson is my best teacher and wisdom is the identity. The physical existence of Terence hudson will fade away as the body merges to the land but the legacy of terence stays with people who will fight for their freedom by being the frontrunner in our society.

paisa dedho bhai!

The bangles clinked as they clapped their way through. "Chickney chal paise nikal", one of them demanded out of my fellow passengers! I saw everyone pull out a ten rupee note as I pulled out my own. They blessed everyone and walked past us. This is my distinct memory of my last encounter with the so called 'hijras' popularly known as eunuchs. I was travelling in the Kerala express from Trivandrum to Delhi.

After sometime, I got up to take a stroll, get some fresh air. As I walked up to the door I saw boxes piled up at the end of the compartment and some porters who seemed to be discussing something. I also saw two of the hijras who were demanding money from me a couple of minutes back. They had a bundle of notes, a huge one. They should seriously find some other means of living I thought.

After counting all the money, the younger one of the two, who seemed to be in her early twenties and who looked very fragile and lifeless told

Not the anti smoking or national yoga day awareness. Awareness that comes from inside the soul.

the elder one that she was tired and needed to sleep. The elder one who looked like in her mid twenties with a lot of love extended her legs for the younger one to sleep, she pat the younger one's head with motherly affection as the younger one crawled in the very little space near the other door.

The workers started to converse with the hijra who was awake. They were making some kind of a deal with her. "Ek rat ka kitna? ", one of them asked pointing to the younger one. Very softly the deal was sealed by the elder one as though she didn't want to wake the younger one. Where did all the love and care go now I thought. I couldn't take no more and disturbed I went back to my seat. I started to ruminate.

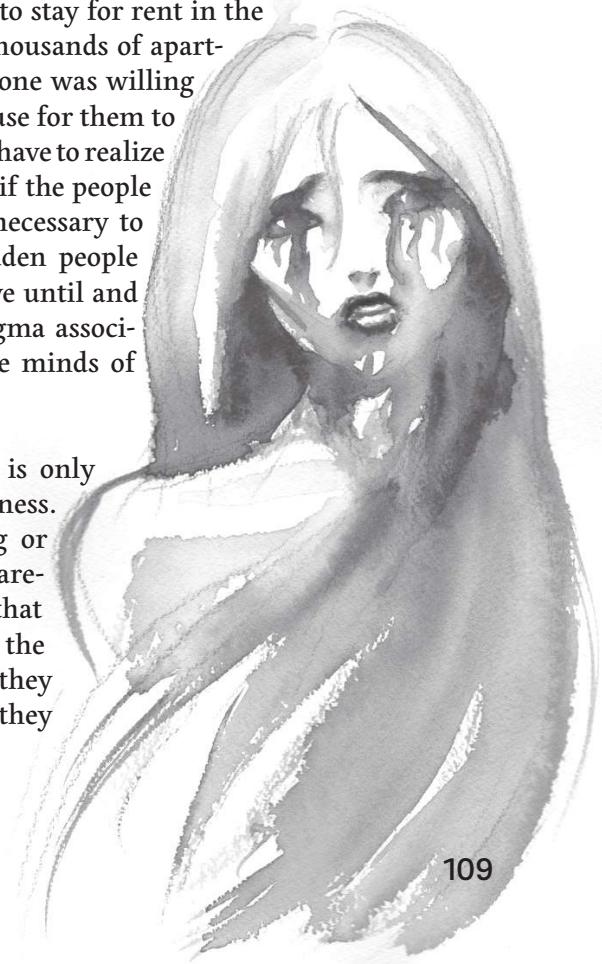
With specific reference to the Indian society, the transgender community lives on the periphery of even the marginalized community. They face crisis of gender identity recognition. The same snowballs into associated legal issues in terms of same sex marriages, sex change, inheritance, child adoption, etc. Because of the continuous discrimination, they do not even receive formal education and even if the parents want them to be educated, the schools remain reluctant to admit them. Devoid of any skills or education, consequently they do not get job opportunities. Furthermore, as many government forms recognize only the two genders, Male and Female, has prevented them from benefitting from many schemes, which are otherwise available to other marginalized communities.

As gender variant people are also ridiculed by society, for being different, they are more vulnerable to face violence and abuse. Lack of protection from the police translates into them being easy targets for money extortions and sex work. Their issues spiral over the health sector as well since many practitioners do not have adequate knowledge about health issues

of sexual minorities, which makes them face barriers while accessing public healthcare. For instance, some of the discrimination reported by the transgender community is as follows: registering them and admitting them in male wards; verbal harassment; denial of medical treatment, etc.

The most saddening part is even when state governments in our country try to take steps to better their situation, the society makes things hard for them. A recent example of this occurred when the government of Kerala led by Honble. CM Pinarayi Vijayan, set an example for the rest of the state by employing transgenders in the newly opened kochi metro. However, a few months later almost half of these workers quit their jobs as they were unable to find a place to stay for rent in the city. In a city where thousands of apartments are vacant, no one was willing to provide a rental house for them to stay. The one thing we have to realize from this is that even if the people in power do what is necessary to bring these downtrodden people up, it won't be effective until and unless the general stigma associated with them in the minds of our society changes.

And for that there is only one way. Awareness. Not the anti smoking or national yoga day awareness. Awareness that comes from inside the soul. Awareness that they are also humans. And they also have rights.

കുട്ടി മേഖല സംബന്ധം

കുട്ടി..കുട്ടി..കുട്ടി.. കുട്ടി..

ഇപ്പോൾ ഒരു യാത്രയിലാണ്. സമാധാനം തേടിയുള്ള യാത്ര. കാസിനെയും സുനിയെയും പോലെ തവാൺഡിലേക്കാനുമല്ല അടുത്തുള്ള ഒരു കടൽ തീരം വരെ . കാരണം , വളരെ പ്രതിക്ഷയോടെ അടുത്തിരെ എഴുതിയ ഒരു പരിക്ഷയുടെ ഫലം വന്നപോൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും അപ്പുറമായിരുന്നു തോൽവി . അതു ദുർബല ഹ്യാത്യനാനുമല്ലെങ്കിലും തോൽവികളും കളിയാകല്ലുകളും എന്ന തളർത്തിയിരുന്നു . പിന്നെ ഇതൊന്നുമല്ല പ്രധാന കാരണം . ഇപ്പോൾ വേറെ പണിയൊന്നുമല്ല, മൊബൈലിൽ ചാർജ്ജ് ഉണ്ട് വണിയിൽ 100 രൂപകൾ പെടോളും കിടക്കുന്നു പിന്നെ പ്രായം ഇടത്തായതു കൊണ്ട് "അമെമ്മ ഇപ്പും വരാം" എന്ന് പറഞ്ഞു ഇരഞ്ഞിപ്പോകാനുള്ള ദെയറവും . കുട്ടി..കുട്ടി.. കുട്ടി.. വണി പോകുന്നു

നല്ല ദാഹി

തീരമെത്തി. വണി സെസിഡി ഞാൻ ഇരഞ്ഞി . നല്ലാഹം. അടുത്ത് തന്നെ ഒരു കട, അത്യാവശ്യം തിരക്കുണ്ട് . അഭ്യന്തരം ഒരു ബോൺഡി വെള്ളത്തിന് ഉത്തരവിട്ടു . പറഞ്ഞു തീർന്നില്ല ഒരു ദ്രാസ് മുന്നിലേക്ക് നീണ്ടു വന്നു . എടുത്തു കുട്ടിച്ചുപ്പാളാണ് **NO....** എനവിളി കടയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും കേട്ട് , അത് മറ്റാരാൾക്കുള്ളതായിരുന്നു. തോൽവി മറക്കാൻ വന്നയെനിക്ക് പിനെം തോൽവി . "എന്റെ ഭാഗത്തും തെറ്റുണ്ട് ഞാൻ

ചോദിക്കണമായിരുന്നു " , ദുഃഖം മാറ്റാൻ കടപ്പുറത്തു വന്നിട്ട് പകായത്തിനു തല്ലുകൊള്ളേണ്ട അവസ്ഥയായില്ലോ എന്ന് പേടിച്ചു പുള്ളിയോട് 4 ദിവസമായി വെള്ളം കുടിച്ചിട്ട് എന്ന ഭാവത്തിൽ ദയനിയമായി മാപ്പു പറഞ്ഞു . അഭിനയത്തിന്റെ മികവ് കൊണ്ടാണോ എന്നേ പുള്ളിക്കാരൻ സാരമില്ല ഞാൻ രണ്ടാമത് കുടിച്ചുകൊള്ളാം , കണ്ണിട്ട് നിങ്ങളാണ് എന്നെന്നും അവശ്യകരാൻ എന്ന് പറഞ്ഞു ചുമലിൽ തട്ടി , നല്ല ബലിഷ്ഠമായ കരങ്ങൾ . തല്ലുന്നതിനു മുമ്പുള്ള തലോടലാണോ എന്ന് ഉറപ്പില്ലാത്ത കൊണ്ട് ഞാൻ പിന്നയും സോറി പറഞ്ഞു എത്രയും വേഗം അഡിട്ടും മാറി . അടുത്ത കടയിൽ നിന്നും 10 രൂപക്കാടുത്തു ഒരു **center fresh** വാങ്ങി ബാക്കി ചില്ലറയ്ക്കു ഒരു സിററ്റും എടുത്തു തീരം ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. നടത്തമല്ലായിരുന്നു ഓട്ടം

തീരദർശനം

സിംഗിളായ എനിക്ക് നല്ല കണി കാണിച്ചു കൊണ്ടാണ് തീരദർശനം തുടങ്ങിയത് . പിന്നെ എനിക്ക് തന്നെ നാനാം വന്ന് ഞാൻ മാറിയിരുന്നു . കടൽത്തിരിത്തിനു ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട് . വെകുന്നേരങ്ങളിൽ കുട്ടികളുമായി കളിയ്ക്കാൻ വരുന്ന വിചുകാർ , സൊറപറയാൻ വരുന്ന കമിതാക്കൾ , കുട്ടി നിക്കുമിട്ട് നടക്കാനിരിക്കുന്ന അമ്മാവൻ ഭോഗ് പിന്നെ എന്ന പോലെ വെറുതെ വരുന്നവർ, ഇവരെക്കെ ചെയ്യുന്നത് തിരയുടെ ബാക്കിന്റെയിൽ വായ പൊളിച്ചിരുന്ന് കാണുന്നോൾ നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം മറക്കും. അങ്ങനെ ഇരുന്നപ്പോളാണ്

പുറകിലായി ഒരു വലിയ രൂപം . നോക്കുമ്പോൾ ആ ബലിപ്പംകരങ്ങളുടെ ഉടമ. പുള്ളി ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ ചെരുപ്പും എന്ന നോക്കി , തൊൻ ചിത്രക്കുന്നത് പോലെ എന്നേ തിരിച്ചു കാണിച്ചു . സാധനനും ഏകദേശം തിരുമാനമായി.

മന്ത്രതുടക്കം

ചെരുപ്പുരിയത് ഇരിക്കാനായിരുന്നു. ഇടകലിട്ടുക്കു തൊൻ പുള്ളിരെ ഇടക്കള്ളിട്ടു നോക്കിക്കാണിരുന്നു . കുറച്ചു നേരത്തെ മുകതയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠം തൊൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി . മറുപടി പറയുന്നതിൽ പുള്ളിക്കാരനും ആവേശം കൂടി . ശർക്കും വെള്ളം കുടിച്ചിട്ട് 4 ദിവസമായോ എന്ന് എന്നോട് ചോദിച്ചു. തൊൻ എന്നും മിണ്ടിയില്ല. പിന്നെയും സംസാരം നീണ്ടു. പെട്ടും വീട്ടിൽ പോകാൻ ഫൂൾ ഇല്ലാതെനാണ് തൊൻ പുള്ളിടെ കാര്യങ്ങളും തിരക്കി . ഒരു വിജയത് എവിടെയെന്നും പ്രകടമായിരുന്നു, അത് കൊണ്ട് തന്നെ അടുർ ശോപാലക്കൂഷംനും സാറിന്റെ മഹ്റാരു തിരക്കമെയാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചതും .

കമ തുടരും ....

ഉംഗം തെറ്റിയില്ല . സംഭവം ട്രാജഡിയാണ് . പിന്നെ നമുക്കളുള്ളതിനേക്കാൾ കുടുതൽ ദ്രാവം മഹ്റാരുവാൻ് ഉണ്ടാനിയുംപോൾ ആണല്ലോ നമുക്കുരു ആശ്വാസം . ഭായി ഒരു ജയിൽ ശിക്ഷകശിഖിതു ഇരിക്കുവാ . സുന്നതമായി ഒരു കടയുണ്ടായിരുന്നു . ഒരു കൊലപാതകക്രമം. അതും സുന്നതാം അമ്മാവന്റെ മോനെ (cousin) . അവിടെ കമ തുടരുകയാണ് .

കിഴക്കു ചക്രവാളസീമയിൽ ചുവന്ന സുര്യൻ ഉണ്ടായും, ഒരു പഴയ നായർ തന്നീട് . അക്കിൻ മരിച്ചു കുറച്ചു ദിവസങ്ങളെ ആയിട്ടുള്ള , എല്ലാവരും അതിനെന്ന് ദ്രാവത്തിലാണ് . സുത്തിന്റെ കാര്യവും പറഞ്ഞു വരുന്ന അമ്മാവനും മകനും. വിട്ടു തരിശ്ശേന്ന വാശിയിൽ നമ്മുടെ അഭ്യന്തരേ ചേടും കടക്ക . എന്ന് പറഞ്ഞു രണ്ടു പറഞ്ഞു ചേടുന്നുവാക്ക് കേട്ട് അനിയന്ത്രചെക്കന്റെ കയ്യിൽ നിന്നൊരു മണംതെറ്റരും . ഇതിനു പ്രതികാരം വിടുമെന്ന് പറഞ്ഞു അമ്മാവൻ , കാര്യങ്ങൾ എന്ന് തണ്ടുക്കാൻ ഇവർ എന്ന് മാറി നിന്നു. പക്ഷേ നടക്കില്ല ദൈർ ജയിലിൽ പോയെ പറ്റു എന്നുമ്പിതിയായി . മുത്ത ചേടുന്നേൻ അച്ചിൻ മരിച്ചു ഒഴിവിനുള്ള ജോലിയിൽ കയറാൻ നോക്കിയിരിക്കുന്നു . അനിയന്നാനേൽ പറിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. വേറെ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലാതെനാണ് നമ്മുടെ ഭായി ജയിലിൽ പോകുന്നു . പുള്ളിരെ വീട്ടിൽ ആർക്കും അതു താല്പര്യമില്ല , ഒരു മണംനു കമാപാത്രത്തെ പോലെയാണ് കാണുന്നത്.

കേസ് നടത്താനും കടങ്ങൾ വീടാനും വീട് തിരികെ പിടിക്കാനും അഭ്യന്തരേ കട തന്നെ വിറ്റു. 4 വർഷം ജയിൽ വാസം . കാലം എല്ലാ ബാർമ്മകളെയും മറച്ചു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരങ്ങൾ പുള്ളിരെയും ജേതാവിനെ പോലെ സ്ഥിക്കിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചതിന്തും ഒരുവിൽ ജയിൽ മോചിതനായി വീട്ടിൽ

നമ്മക്കളുടെതിനേക്കാൾ കുടുതൽ ദ്രാവം മഹറാത്തവൻ ഉണ്ടാനിയുംപോൾ ആണല്ലോ നമ്മക്കൊരു ആശാസം.

വന്നപ്പോൾ അവിടെ ആർക്കും പുള്ളിരെ താല്പര്യമില്ല. പ്രധാന പ്രശ്നം ഇനിയാണ് . അഭ്യന്തരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു നോക്കി വെച്ചിരുന്ന പെണ്ണിനെ ഇപ്പോൾ അനിയൻ വിവാഹം. ആലോച്ചക്കുന്നു. മച്ചാൻ പിന്നെയും എന്നും മിണ്ടിയില്ല. കാണാൻ നന്നേ തടിച്ചു ശുണ്ടക്കളെ പോലെ ഉള്ള അതും ജയിലിൽ കിടന്നിട്ടുള്ള ഒരാൾ വീട്ടിൽ നിന്നുക്കുന്നത് കൊണ്ട് വീടുകാർക്കും ഒരു നാണക്കേട്. അങ്ങനെ അഭ്യന്തരും എന്നേ പോലെ വീട് വീട് ഇരണ്ടി വന്നിരിക്കുവാ , എന്നേ പോലെയല്ല തൊൻ വിശക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചു പോകും

അവസാന തിര.

തമാശയായിട്ടാണ് പറഞ്ഞതെതക്കില്ലും ഇതയെയാക്കേ കേടുപ്പോൾ എനിക്കും സങ്കടം വന്നു. മഹ്റാരാജുടെ ആവേശത്തിന് നഷ്ടപെട്ട സുത്തും വീടും തിരികെ പിടിച്ചിട്ടും ചെയ്തകുറവും ഏറ്റുവാങ്ങിയിട്ടും സന്നേഹിച്ച പെണ്ണിനെ നഷ്ടമായിട്ടും വീട്ടിൽ ഇതയും അവഗണന നേരിട്ടിട്ടും ഒരിക്കൽ പോലും അദ്ദേഹം അവരെ ആരെയും കുറുപ്പുടുത്തിയില്ല . ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ചിട്ടും എന്നുമാകാൻ പറ്റാതെപോയ പുള്ളിയുടെ മുനിൽ ഇതയും പ്രധാനമുഖ്യമായ പോതി എഴുതിയിട്ട് , വിജയം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് പറഞ്ഞു വിഷമിക്കാൻ പോലും തൊൻ യോഗ്യനില്ലെന്നു തോന്നി. കടൽ തീരത്തെ കാഴ്ചകൾ കണ്ണു മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ വന്ന എനിക്കെ അദ്ദേഹം വലിയ ഒരു പ്രചോദനമായിരുന്നു. നേരം വെക്കുന്നു . യാത്രയാകാൻ സമയമാകുന്നു . ഇനി കാണാൻ കഴിയുമോനും അറിയില്ല , തങ്ങൾ എഴുന്നേറും , അനാവശ്യമായ ഇമോഷണൽ ധ്യാനകൾക്കും ആശ്വാസപ്പുടുത്തലിലുകൾക്കും മുതിർന്നില്ല . ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ വന്നപോലെ അഭ്യന്തരും നടന്നു നീങ്ങി. അപ്പോളാണ് തൊൻ അനോറത്തെത്തു, ഇതയും നേരം സംസാരിച്ചിട്ടും പേര് ചോദിച്ചില്ല .

തിരികെത്തു നോക്കുമ്പോൾ തീരത്തെ മണൽത്തെരികളിൽ നിന്നും വെളിച്ചുവും ഒരു മഹാരാജ്യസദസ്യം ഉയർന്നു വരുന്നു , ബലിപ്പംമായ ആ കരങ്ങളിൽ ഒരു ഗദയുമായി സർവാദരണവിഭൂഷിതനായി നിന്നുക്കുന്ന അദ്ദേഹം മിശ്രയുടെ തുവ് എന്നുയർത്തി , ഒരു ചെറു മനഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു

ഭീമൻ.....ഭീമസേനൻ.....

പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കർമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല, തോറു നിൽക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ ജയിക്കണമെന്നും ജയിച്ചു നിൽക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നും ഭീമൻ കാട്ടിത്തന്ന.

രണ്ടാമതെത്ത് ഉള്ളം

തെടുലിൽ നിന്നു കണ്ണ്
തുറക്കുമ്പോൾ, കട്ടിലിൽ
കൈക്കലർക്കൊഡിയിൽ
ചില പേജുകളുടെ
മടക്കാടെ ഇന്നലെ
വെളുക്കുവോളം ഇരുന്നു
വായിച്ച് **MT** യുടെ 'രണ്ടാമുഴം'
. ഇതുയും നേരം എന്നോക്
സംസാരിച്ചുത്.... ബക്കനെ,
ഹിഡിംബനെ, ജരാസന്ധനെ
, കീചകനെ, ശ്രദ്ധത്തെന്തെ
കൊന്നെനെ, പരാക്രമിയായ
ദുരോധനെനെ വിഴ്ത്തിയ
മഹാബലനായ ഭീമസേനനോ.??

സ്വപ്നമാണെങ്കിലും
വിശ്വസിക്കാവുന്നതിലും
അപ്പുറമായിരുന്നു . എന്നിട്ടും
ഞാൻ ആലോച്ചിച്ചു ഭീമൻ
എന്നോക് പറഞ്ഞ കമ
എന്നായിരുന്നുവെന് .
ചിന്തിച്ചുപ്പോൾ മനസിലായി
, ഒരു നായർ തിരബാട്ടിലെ
സ്വത്തിരെന്തു കമയല്ലായിരുന്നു
അത് "ഭാരതം മഹാഭാരതം" .
അപ്പുൾ പാണ്യു മരണപെട്ടതിന്റെ
ഭാഗമായി അമ്മാവനും
സന്തതികളുമായ കൗരവർ
പിടിച്ചടക്കിയ രാജ്യവും, ജേഷംൻ
യുധിഷ്ഠിരെന്തു ചുതിനോടുള്ള
ആവേശം കാരണം നഷ്ടപെട്
സന്പത്തു മാനവും, ദ്രോപദി
സദസിൽ ദ്രോപതിക്കായി ഭീമൻ
നടത്തിയ അഭ്യാസവും, സുന്നം
ജീവൻ പണ്യംവെച്ചു ദുരോധനെനെ
ദ്രോപ നേരിട്ട്, മഹാഭാരത
യുദ്ധത്തിൽ മുൻപിൽ നിന്നും നയിച്ച്
" യുദ്ധം നേടുന്നവൻ സിംഹാസനം
" എന്ന വ്യവസ്ഥ മാറ്റിവെച്ചു ' മന
മഹാരാജൻ ' എന്ന് സ്വയം ഇളിഞ്ഞൊയി
, ധർമ്മപുത്രർക്ക് തന്നെ രാജ്യം തിരികെ
നൽകിയ കമ.

ഭീമൻ എന്നത് ഒരിക്കലും
രു വ്യക്തിയായിരുന്നില്ല , ഒരു
വ്യക്തിത്വമാണ് . അതിനാലാവണ്ണം 21
നൃംഖാണ്ടിലെ ഒരു സാധാരണക്കാരനിലും

അങ്ങേപ്പെട്ടെന്ന കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്
. ഭീമൻ എന്നു പാണ്യവർക്ക്
രായുധമായിരുന്നു , ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ
എടുത്തപ്പോൾ മാറ്റിവെക്കാനും
ബേണ്ടാത്തപ്പോൾ മാറ്റിവെക്കാനും
വിധിക്കപ്പെട്ടവൻ. ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു
കർമ്മങ്ങൾക്കും , കുടുന്ന ഏതൊരു
ബന്ധങ്ങൾക്കും തന്നിക്കു നഷ്ടമില്ലാത്ത
തരംതില്ലോള വിലയിട്ടുന്ന ഒരു സമൃദ്ധത്തിൽ
, 100 രൂപയുടെ നമ്പത്ത് 150 രൂപയുടെ
പണ്ണിസ്തീ കൊടുക്കുന്നവരുള്ള ഈ
നാട്ടിൽ , വരികൾ നിന്നാൽ രണ്ടാമനാക്കുമോ
എന്ന പേടിക്കൊണ്ടു അന്നാദാനങ്ങൾക്കു
പോലും മത്സരബുദ്ധിയോടെ ഓടുന
രു ജനതയുള്ള ഈ നൃംഖാണ്ടിൽ ഭീമൻ
എന്ന സ്വാക്ഷിക്കുന്നുള്ള പ്രാധാന്യം വളരെ
വലുതാണ് .

പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കർമങ്ങൾ
ചെയ്യാൻ മാത്രമല്ല , തോറു നിൽക്കുന്നവൻ
എങ്ങനെ ജയിക്കണമെന്നും
ജയിച്ചു നിൽക്കുന്നവൻ എങ്ങനെ
പെരുമാറണമെന്നും ഭീമൻ
കാട്ടിത്തന്നു . ഭീമനെന്നതു ഈ
നൃംഖാണ്ടിന്റെ ആവശ്യമാണ് .
കൃഷ്ണനെതെപ്പായനും വില്ലാളിവിരൻ
അംജുനനും ഉത്തമ
പുരുഷക്കേസർ രാമനുമോക്കയാകാം
ചരിത്രം നേടിയതെങ്കിലും എന്നും
സാധാരണക്കാരൻ മനസുനേടിയതു
ഭീമനും , മരണം ഉപ്പുവരുത്തിയിട്ടും തന്റെ
വകിലിന് വിലകല്ലിച്ചു കവചക്കുണ്ടാണ്
നൽകിയ കർണ്ണനും , മദ്രാസവരെന്തു
ഭാരക്കായി സ്വന്നം വാലുക്കത്തിച്ചു
മുന്നാമതൊരുവരെന്തു രാജ്യം ചുട്ടുംചു
ഹനുമാനുമോക്കയാണ് .

ഓരോ കമാപാത്രവും ഓരോ
കാഴ്ചപ്പെടുകളാണ് ഇതിഹാസങ്ങളെ
പുജാമുറിയുടെ അകത്തള്ളത്തിൽ നിന്നും
നിലവിളക്കിരെന്തു അരംബ വെളിച്ചതു നിന്നും
മതഞ്ഞളുടെ കെട്ടപാടുകളിൽ നിന്നും ഭേദിച്ച്
വായനയുടെയും തിരിച്ചിറിവിരെന്തുയും മതസന്ന
ഹ്യതത്തിരെന്തുയും വിശാലമായ മേശപ്പുരാജാ
ശില്പക്കു സ്വീകരിക്കണം.

**Sreekuttan
P6**

Whisper -or- Shout?

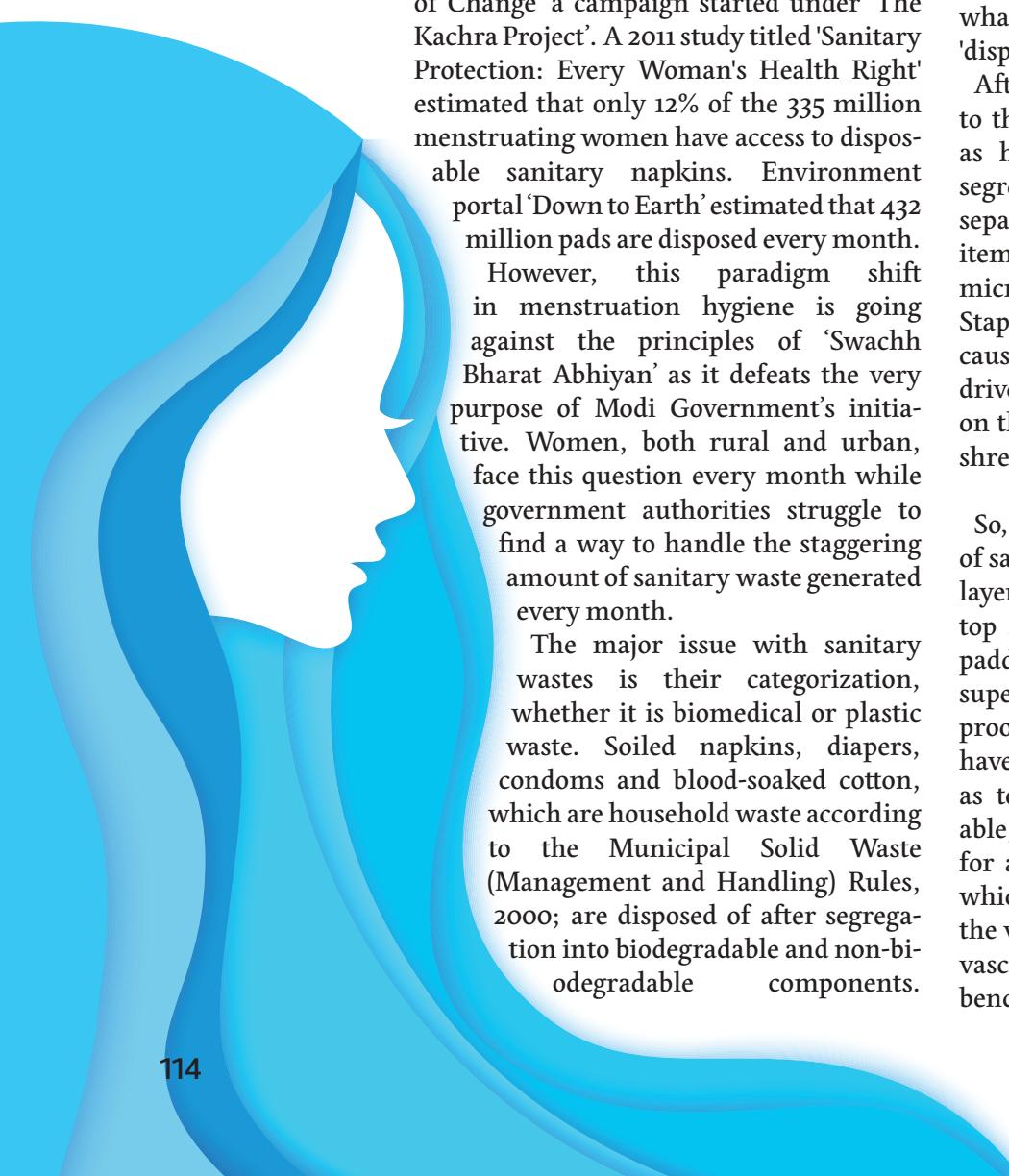

Mahesh Joseph Koickal
B8

My sincere apologies (to that one person) for not headlining this article -'ckc'; as I had promised earlier. I didn't do so because the content of this article would be displeasing to many and I never want these three letters of my life to be spoiled by this soiled work. Well, thank God that this is published. I'm grateful to the editorial board as well. Please turn the pages if you are moral to the extreme heights. I don't want to contaminate the ideas of such sacred people. The fearless can be persistent.

Men are lucky to live in this world. Sounds chauvinistic...right? I don't agree wholly, but still, we don't get pregnant! Okay...let's not argue. It's not the thread. I just want to point out that the theme of this essay is strictly from my perspectival horizons. I did a few consultations for which, the genuineness is still uncertain. I believe that all men are aware of the reproductive cycle of a mature woman. Well, you have to!

It is not a very rare sight to witness something like this - you walk on the road and spot several used sanitary napkins scattered all around. The immediate reaction you tend to have is one of disgust and anger. On the other hand, this anger extends to embarrassment when you are a lady accompanied by a gentleman. So I'm not going deep in to explaining what a sanitary napkin is or the history of origin

Ever-growing menstrual waste has become a menace not only for women but for the whole society.

and the etymology. But the lack of concern for sanitary waste management in our country is reflected in the fact that there are no reliable statistics available on the subject. Due to the lack of segregation of waste in India, there is hardly any documentation on this. An average woman throws away about 150kg of mostly non-biodegradable absorbents every year- according to 'Period of Change' a campaign started under 'The Kachra Project'. A 2011 study titled 'Sanitary Protection: Every Woman's Health Right' estimated that only 12% of the 335 million menstruating women have access to disposable sanitary napkins. Environment portal 'Down to Earth' estimated that 432 million pads are disposed every month.

However, this paradigm shift in menstruation hygiene is going against the principles of 'Swachh Bharat Abhiyan' as it defeats the very purpose of Modi Government's initiative. Women, both rural and urban, face this question every month while government authorities struggle to find a way to handle the staggering amount of sanitary waste generated every month.

The major issue with sanitary wastes is their categorization, whether it is biomedical or plastic waste. Soiled napkins, diapers, condoms and blood-soaked cotton, which are household waste according to the Municipal Solid Waste (Management and Handling) Rules, 2000; are disposed of after segregation into biodegradable and non-biodegradable components.

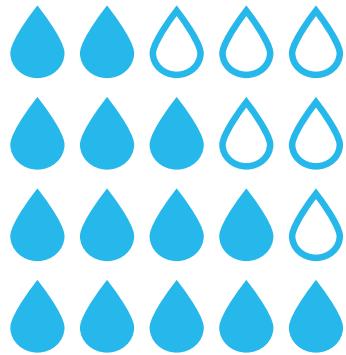
However, the Bio-Medical Waste (Management and Handling) Rules, 1998 says that items contaminated with blood and body fluids, including cotton, soiled plaster casts, lines and bedding, etc. are bio-medical wastes and should be incinerated, autoclaved or microwaved to destroy pathogens.

The ever-growing menstrual waste has become a menace not only for women but for the whole society, especially to the section employed as manual scavengers. It's occasionally inconvenient. But what is more inconvenient is disposing soiled sanitary napkins. While some women wrap it in plastic or paper and throw it along with domestic garbage, some flush them down or throw them into water bodies. But what happens to the napkins after they are disposed of? Ever thought of it?

After the soiled napkins are handed over to the garbage collector, they are collected as household wastes by them and later segregated, often manually. Waste pickers separate out soiled napkins from recyclable items by hand, exposing themselves to micro-organisms like E. coli, Salmonella, Staphylococcus, HIV and pathogens that cause hepatitis and tetanus. The waste is driven out of the city and buried in a landfill on the outskirts of a city. At times they are shredded before being buried.

So, what's the big deal? Almost 90 percent of sanitary napkins are plastic. The thin top layer on napkins, known as the dri-weave top sheet, is made of polypropylene. The padding is mostly wood pulp mixed with super absorbent polymers and the leak-proof layer is made from polythene. They have negative consequences to health as well as to environment. Since non-biodegradable, the soiled napkins stay in the landfills for about 800 years. The toxic chemicals, which on prolonged usage, get absorbed by the vaginal walls, as the skin here is highly vascular with a tendency for greater absorbency.

Only 12% of the menstruating women in India have access to disposable sanitary napkins.

Our government's interim solution to this issue is 'incineration'. WHO says that incineration of sanitary wastes should be done at very high temperature. In India, it is difficult to handle such high temperatures and there is no provision for monitoring the emissions from the incinerator.

Most rural women bury the menstrual waste in a pit; many would wash the used pad and then bury the same in a pit. It was discovered that girls using pads in school carry them home and they would bury them or dispose them alongside ponds. A few burn the soiled napkins. Now, the burning of used pads is prevalent in rural areas than in urban areas as women take care of the final disposal of pads; whereas in urban areas, women forget about the consequences of disposal after they have thrown it in the dustbin.

Many institutions and schools have initiated the use of incinerators and feminine hygiene bins for proper disposal of napkins. These incinerators are a sigh of relief for the school going girls and working women

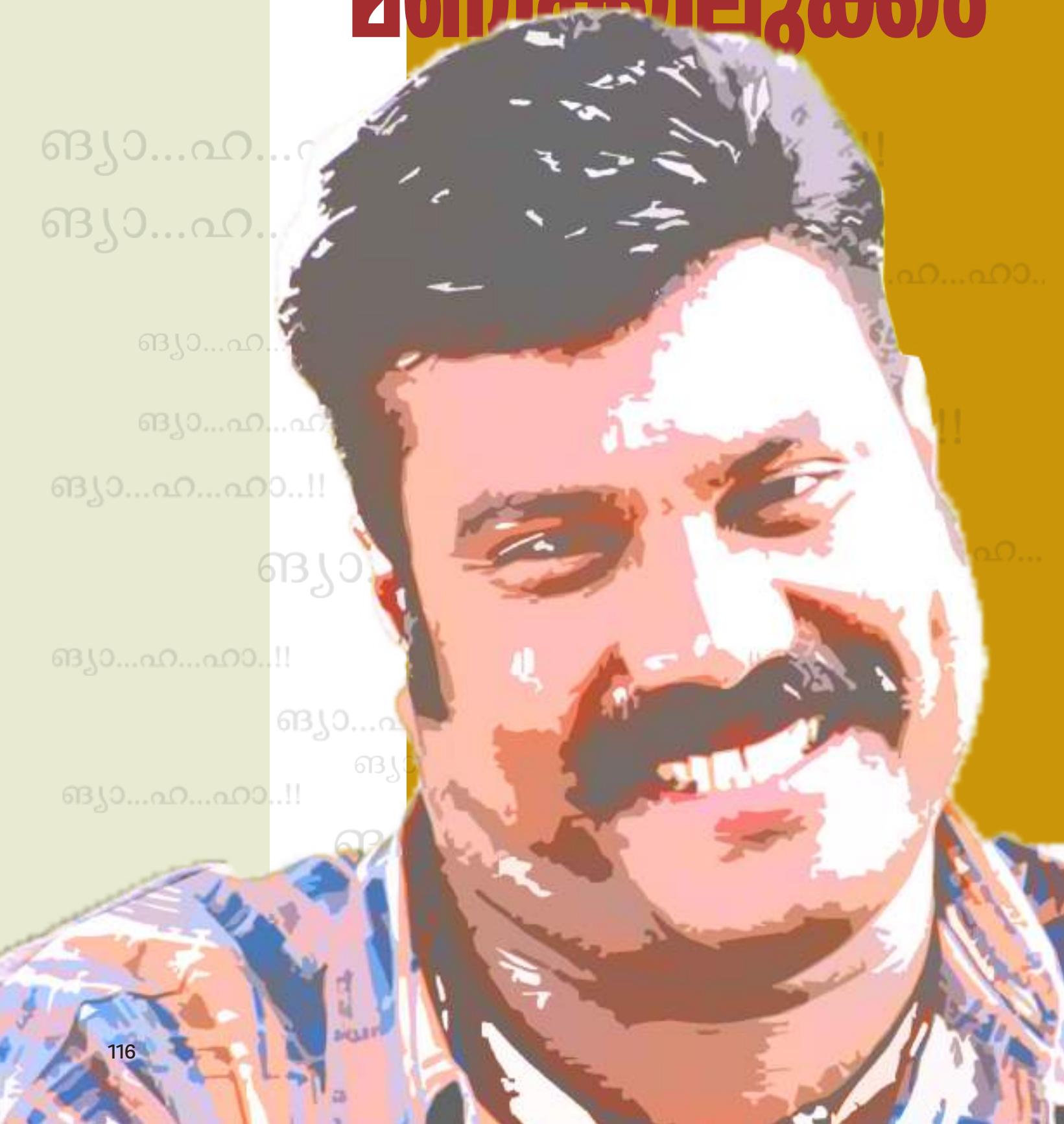
The initiatives to break the shackles of menstruation related myths and stigmas have led to an increase in sanitary napkin usage. Many manufacturers and NGOs are selling and distributing new products at economical prices. A few activists and small scale enterprises have found an alternate in reusable cotton sanitary napkins and menstrual cups. Reusable cloth napkins produced by Delhi-based NGO 'Goonj' are low-cost and a relief for rural women who don't have access to sanitary napkins. Since they are reusable, the amount of waste generated is reduced considerably. However, this is not a permanent solution. The manufacturers also must take the responsibility and strive to find a biodegradable sanitary solution.

It is not that we don't have the courage to speak up and fight for rights, but we consider it a shame or a matter of embarrassment. Things lie latent and hence they are never pulled to the mainstream. Nouns like Condom, Menstruation, etc. are forbidden from the hypocritical society we live in. Once, in my S4, I had attended an NSS camp at LBS Institute of Technology for Women, on Gender Sensitization. A lady resource person compared the purpose of a sanitary napkin and an abdominal cup (AP Pad) used by batsmen in cricket. The packet of napkin has to be kept hidden in the wardrobe or drawer and shouldn't be in the vicinage of others; whereas the cup may be found lying on the living room and stays unnoticed. Why this sort of a discrepancy?

I don't intend to intrude the privacy of any individual. But having a concern for the surroundings and environment as a social animal is what I'm talking about (also admiring the equality). One reason for not choosing President Trump's Brass or the Surgical Strike was that, much have been read and discussed on them. But have you ever spotted a taboo subject being printed or read, before? Now you have! Hearty congratulations. As in a campaign says: "ee chintha anu mattendatu", be outspoken like Mr. Eapachen and never hesitate to be straight from the shoulder. My rights and duties stand for not affecting the environment and not polluting the surrounding areas. Last and most certainly not the least, my intentions and purposes stand for respecting every woman and her body.

This is yet another collaboration of some weird nonsense of this analyst (after the harlots!) You may take it that way. Thank you for reading; and I'm ending this, with my three letters of life - ckc.

വിരിയുടെ മണിക്കൂലങ്ങൾ

"നേര യച്ചാലും
ജീവപരിത്രം

മനസ്സിനുമായുകില്ല

ഈ ചാലക്കുടിക്കാരൻ ചാലക്കുടി നാട്
വിരുദ്ധങ്ങും പ്രോക്ഷകതയില്ല "

എ...ഹാ...ഹാ....

പ്രിയമുള്ള കലാസ്നേഹികളെ ഇൽ
ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ കലാഭവൻ മണി
.....! ഈ സംഭാഷണം കാതുകളിൽ
നിന്നും മഞ്ഞിഞ്ഞിട്ടും ഒരാൺക് പിനിട്ടു.
മലയാളത്തിന്റെ സ്വന്ത മണിച്ചേടൻ....!

ചിരിയുടെ മണിക്കിലുക്കമെ....!

ചിരിപ്പിച്ചു, കരയിപ്പിച്ചു, തെറ്റിച്ചു, മൃദയങ്ങൾ
കീഴക്കി ഓട്ടവിൽ ആ ചിരി മാഞ്ഞു കളീരായി,
എന്നിട്ടും ഇന്നും തുടരുകയാണ് ആ നിലയ്ക്കാത്ത
നാം ....!

'രംഗബോധിലും കോമാളി' എന പദം
അനുർത്ഥമാക്കുവിധിം മരണം സിനിമ ലോകത്തു
ശാപം പോലെ പിന്തുടരുകയാണ്. നാവുകളിൽ
മാഞ്ഞുപോയ നാടൻപാടിന്റെ മാനു തന്നെ
പുനർന്നിപ്പിച്ചു ജനപ്രീതിയുടെ കൊടുമുട്ടിയിലേക്കു
കയറിയ നാം.

സംശയാന സ്കൂൾ കലാത്താവത്തിൽ മോബോ
ആക്ടിന് ഔന്നാം സ്ഥാനം നേടി കലാരംഗത്തെക്ക്
പ്രേക്ഷകരിയ മണി, കലാഭവനിലും വളർന്നു
വെള്ളിത്തിരിയിലെ താരസിഹാസനത്തിലേക്കു
ശക്തിപ്പെട്ട മണി, അഭിനയിച്ച സിനിമകളിൽ
എല്ലാം തന്റെതായ തിലകക്കവറി ചാർത്തി.
ഓട്ടോ ദൈവവിംഗ് സ്റ്റീൽനിന്റും മിമിക്രി
വേദികളിലേയ്ക്കും അവിടെ നിന്നും സിനിമയുടെ
വെള്ളിഭേദിച്ചതിലേയ്ക്കുമുള്ള മണിയുടെ
യാത്ര ഒരു കലാകാരന്റെ ആത്മസമർദ്ദത്തിന്റെതു
കുടിയായിരുന്നു. 1995ൽ 'അക്കഷര' ചിത്രത്തിൽ
ഓട്ടോ ദൈവവായി തന്നെ അരങ്ങേറം കുറിച്ചു.
കമാപാത്രത്തിന്റെ പുർണ്ണതയ്ക്ക് വേണ്ടി എല്ലാം
മരുന്നു ക്യാമറക്കു മുമ്പിൽ ആടിത്തിരിക്കുമ്പോൾ മണിയുടെ
അപ്രമാധിക്യം മനസ്സിലാക്കാൻ സംശയകൾ
വിനിയറ വേണ്ടി വന്നു. 'ഹാസനിയും ലക്ഷ്മിയും
പിനെന്താനും' എന ചിത്രത്തിൽ 'രാമുഖായി' ജീവിച്ചു
മണി ഓടിക്കയറിയത് മലയാള സിനിമയിൽ പകരം
വെയ്ക്കാനില്ലാത്ത നടക്കാരുടെ പട്ടികയിൽ. രാമു എന
കമാപാത്രത്തിന് ലഭിച്ചതാക്കട്ട ദേശിയ, സംസ്ഥാന
ചലച്ചിത്ര അഭാർദ്ദ ജുറിയുടെ പ്രത്യേക പരാമർശം.
തുടർന്ന് മണിയില്ലാലോകത്തെത്തിയത് മറ്റാർക്കും
ആടിപ്പിളിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു പിടി കമാപാത്രങ്ങൾ.
കരിമാടിക്കുട്ടിനിലെ കുടുമായും, ഭാർക്കളും തിരിയിലെ
അപൂർണ്ണി യായും, അനന്തരഭദ്രത്തിലെ ചെന്നനായും,
ആമേനിലെ ലുഡിപ്പാപ്പനായും മണിയുടെ കഴുത്
സുരക്ഷിതമായി ചില അന്നവരു കമാപാത്രങ്ങൾ.

നായകനായും, സഹാനന്ദനായും, പ്രതിനായകനായും
നിന്നിരിക്കുമ്പോൾ നിന്നും കളഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ നിന്നും
ഒരു കലാഭവനം കൊണ്ടുപാടും ചെയ്ത്
പ്രേക്ഷകരെ ഹാസ്യപ്രദരാക്കുന്നതു ആന്തരിച്ചു. കല്പാഞ്ച
സൗഖ്യസ്ഥിക്കാൻ, മനസ്സിലെ മാനസിലെ മാനസിലെ

ഓട്ടോ ദൈവവിംഗ് സീറ്റിൽ നിന്നും മിമിക്രി വേദി യിലേക്ക്, അവിടെ നിന്നും സിനിമയുടെ വെള്ളിവെള്ളി ചുത്തേക്കുള്ള മണിയുടെ യാത്ര...

ഇൻ ബൈഡേം,
പ്രണയനിലാവ്,
ജയിംസ്
ബോണെക്
,ക്രൈസ്തവൻ,
വൺ മാൻ
ഷോ, ബാംബു
ബോയ്സ്,
വെട്ടം തുടങ്ങിയ
എല്ലാമറ
കമാപാത്രങ്ങൾ

ചിരിയുടെ മണിക്കിലുക്കമൊതി മാറി. മലയാളത്തിന്റെ
പാട്ടകാരനും, നടന്നുമായിരുന്ന സമയത്ത് മറ്റൊക്കെ
രംഗത്തും മണിയെ ആവശ്യമായിവന്നു. വികിം
നായകനായ 'ജേമൻഡിൽ' ഹാസ്യ ചുവര്യുള്ള വില്ലൻ
വേഷം മണിയെയെ തമിഴ് പ്രേക്ഷകരുമായി കൂടുതൽ
അടുപ്പിച്ചു. കലാഭവൻ മണിയെന്ന നടന്നേടാപ്പം
തന്നെ മണിയെന്ന പാട്ടകാരനും മലയാളികൾക്ക്
ആശ്വാസമായിമാറി. താരതിശകൾ മണിയുടെ
നാടൻ പാട്ടകൾ കൊണ്ട് സമ്പ്രേഷണമായി. പാട്ടകൾ
പാട്ടുനോഴും അനുഭവങ്ങൾ പകുവയ്ക്കുന്നോഴും
വന പഴി മിനിപ്പു, മിച്ചു സ്വന്തം കഷ്ണപൂര്വം,
സന്തോഷങ്ങളും നാടൻപാട്ടകളാകി കോർത്തിണകൾ
മണി ജനമനസ്കളിൽ കോളിപ്പകൾ സ്വഷ്ടിച്ചു.

മിനാമിന്യേജും മിന്യും മിന്യേജേ.....

ചാലക്കുടി ചതുക്കു പോകുന്നോൾ

ഉസ്വായി കുചാണ്ടി

ഓട്ടപ്പാരു

പകുവമുഴുവൻ പണിയെന്തുത്തു

ആ പരരു ഈ പരത

അങ്ങനെ 'trade mark' ചിരിയോടെ മണി
ആശ്വാസങ്ങളുടെ നടക്കംതുണ്ടായിമാറി. മണിക്കൾ
എന്നും ആശ്വാസങ്ങളായിരുന്നു. മണിച്ചേടൻ
വിടവാങ്ങലിന് ഔന്നാവർഷത്തിലും ഇന്ത്യാ
ഉത്തരം കിട്ടാതെ ചോദ്യങ്ങൾ ഒരുപാട് ബാക്കി.
ചാലക്കുടിയുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു ആശ്വാസങ്ങൾക്കും
ആരവങ്ങളുമുള്ള ആവേശങ്ങളുമുള്ള,
അവിടുത്തുകാരുടെ ഉള്ളിൽ മണി ഇപ്പോഴും
ജീവിക്കുന്നു.

പാടി തീരാതെ പാട്ടകളുമായി ആടിത്തിരാത്ത
ചുവക്കളുമായി ഭാവ നിർഭരിക്കു
കമാപാത്രങ്ങളുമായി ഈ ചാലക്കുടിക്കാരൻ ചങ്ങാതി
എവിടെയും പോയി മരഞ്ഞിട്ടില്ല. ചില ജീവിതങ്ങൾ
അങ്ങനെയാണ് മരണത്തിനു പോലും അവരെ
തോൽപ്പിക്കാനാക്കില്ല, അവരുടെ ചിരി അങ്ങനെ
എന്നും ഇവിടെ മുഴങ്ങി നിൽക്കും.

എ...ഹാ...ഹാ.....

Ananthu V Nair
P8

ഇന്ത്രാവിൻ ധാരുവേണ്ട

കു ലാകാലങ്ങളായുള്ള മാനവസംസ്കാരത്തിന്റെ ഉത്തിർപ്പിനും, വളർച്ചകും, അപദയത്തിനും സാക്ഷിയായി, ഹാർപ്പിയും മെസപ്രൈറ്റോമിയയും പോലുള്ള സംസ്കാരങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിനു കാവലാളായി അനേകാളം ഇന്നോളം നിലയ്ക്കാത്ത നീരുറവകളായി, മാനവസംസ്കാരത്തിനും പരിശാമത്തിനും സാക്ഷിയായവരാണ് ഭൂമിയിലെ നദികളെല്ലാം. തലങ്ങും വിലങ്ങുമായി കൂത്തിരെയാഴുകി ഓരോ പുൽനാമ്പിനും ജീവൻ നൽകി കേരളത്തിന്റെ ജീവനാധിയായി വർത്തിക്കുന്ന ഓരോ പുൽയും നമ്മുടെ കേരളിയരുടെ സുകാരു അഹാകാരങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിന്റെ തശ്യപൂട്ട് ഏതോ താളുകളിൽ, നാം അമ്മയായി കരുതി ആരാധിച്ചു പോരുന്ന നദികളോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനും മാറിമറിഞ്ഞതു. പ്രാചീന കേരളത്തിന്റെ സമ്പന്ന സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന മാമാക്കത്തിനും സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിരുന്ന ഭാരതപ്പുഴയും, കവിവാക്യം പോലെ കേവലം മന്ത്രക്ഷുബ്ധരമായിരുമാണി. അനിയന്ത്രിത ഭൗമജല ചൃഷ്ടണവും, അശാസ്ത്രീയമായ നാണ്യ വിളകളുടെ കൃഷിയും, അനാവശ്യമായ ജലസംരക്ഷണികളുടെ നിർമ്മാണങ്ങളും ചേരന്ന് ഓരോ നദികളെയും ഇണ്ടിന്റെ കൊല്ലുകയാണ്. വന്നും വന്നജീവികൾക്കെന്നും അന്നവും അന്നേയും ആരാഡ്

**കേരളത്തിലെ ഓരോ
അണക്കെട്ടുകൾക്കും
പറയാനണഡാക്കം,
കടിയിറക്കലിന്റെ,
വന്നമീകരണത്തിന്റെ,
സാധാരണക്കാരനെ
ത്യാഗത്തിന്റെ രോധിരം
കമകൾ.**

. ആന, കടുവ, പുള്ളിപ്പുലി, സിംഹവാലൻകുരങ്ങ്, തുടങ്ങിയ ഒന്നവധി പക്ഷി മൃഗാധികർക്കു അദ്ദേഹായി വർത്തിക്കുന്ന കാട്. സഹസ്രാനുവിലെ വാഴച്ചാൽ വനമേഖലകളിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരുപ്പേക്ഷജ കാട്ടപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദം സമ്മാനിച്ചു ഉയരംകുടിയ മരക്കാബുകളിൽ ഇരിക്കുന്ന വള്ളത്തെ വലിയ കൊക്കും, നീംഞ് വാലുമുള്ള ഒരു ജീവിരെ ചിലപ്പോൾ എങ്ങിലും കാണാൻ കഴിയും. പ്രത്യേക മശക്കാടുകളിൽ മാത്രം കാണാൻ കുള്ളത്തിന്റെ സ്വന്തം മലമുഖി വേഴാവൽ. കാക്ക വേഴാവൽ, കോഴി വേഴാവൽ തുടങ്ങിയ ഒന്നവധി വിഭാഗം വേഴാവലുകൾ ഇവിടെ കാണാം. കേരള ഗവൺമെന്റ് മുന്നോട്ടു വെക്കുന്ന 163 MW ഒരു ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതി, അതിരുപ്പള്ളിയിൽ യാമാർമ്മം ആകുകയാണെങ്കിൽ അത് ഇതു പക്ഷികളുടെ കുടി നാശത്തിനായിരിക്കും വഴിയൊരുക്കുന്ന കേരള കഴിവെന്നതാൽ ശ്രീലക്ഷ്മിലും ഇന്ത്യാനേഷ്യിലും, മറ്റു ചില ദ്വീപുകളിലും മാത്രമാണ് ഇവയെ കാണാൻ കഴിയുക എന്നത് നാശത്തിന്റെ ഫീക്രതെ വെളിവാക്കുന്നു.

ആനമുടിയിൽ നിന്നുണ്ടാക്കി 145km ഓളം തീരത്തെ ഓരോ പുൽനാമ്പിനെന്നും നന്നച്ചാണ് ചാലക്കുടിപ്പുഴ അറബിക്കടലിൽ പതിക്കുന്നത്. തൃശൂർ ജില്ലയിൽ വാഴച്ചാൽ ഫോറീസ്സ് ഡിവിഷൻലിലാണ് കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വൈള്ളംചാടമായ അതിരുപ്പള്ളി തലയുൽക്കരത്തി നില്ക്കുന്നത്. 163 MW വൈദ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഴിയുന്ന ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതിയാണ് അതിരുപ്പള്ളിയിൽ കേരള ഗവൺമെന്റ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. പദ്ധതികാരി 23M ഉയരത്തിൽ ഡാം നിർമ്മിക്കുന്നു 8 മില്ലിൺ ക്രൂഡിക് മീറ്റർ ഓളം വെള്ളം ശേഖരിക്കേണ്ടതുമായി വരും. ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതി യാമാർമ്മമാകുന്നതോടുകൂടി 138 ഹെക്ടറോളം ഇടത്തുന്ന മശക്കാടുകളാണ് വെള്ളം മുടി നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നത്. കാട് പക്ഷി മൃഗാധികർക്കെന്ന പോലെ തന്നെ അതിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനും അദ്ദേഹാണ്. പതിനേന്നേണ്ണം അടിവാസി സെറിൽമെസ്റ്റുകളാണ് വാഴച്ചാൽ മേഖലയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമായി കാണുന്നത്. അണക്കെട്ടിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടെ മുങ്ങിപ്പോകുന്ന പ്രദേശത്താണ് പകുതിയിലധികം ആടിവാസി സെറിൽമെസ്റ്റുകൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇടയിലെ തന്നെ പഴക്കം ചെന്ന ആടിവാസി മേഖലയിലെ സിംഹഭാഗം സാധാരണക്കാരും കാടിനു ആഗ്രഹിച്ചു കഴിയുന്ന കാടിന്റെ മകളാണ്.തടി ഓടികയുള്ള കാടിന്റെ വിവേകശ്രീ ശേഖരിച്ചു ഉപജീവനം നടത്തുകയെന്നത് കോടതിയാൽ കല്പിച്ചു നൽകപ്പെട്ട സാധാരണക്കാരൻ്റെ അവകാശമാണ്. വാഴച്ചാൽ വനമേഖലയിലെ ഏകദേശം 40,000 ഹെക്ടർ സമ്പദത്തിന്റെ അവകാശമാണ്, കാലാകാലങ്ങളായി കാടിനെ ആഗ്രഹിച്ചു കഴിയുന്ന ജനത്തുകൾ കോടതിയാൽ നൽകപ്പെട്ടത്. നിയമപ്രകാരം കാടിന്റെ സാമൂഹികമായ അവകാശികൾ കാട്ടിലെ തന്നെ ശോത്രവിഭാഗക്കാരാണ്, അതിൽ പ്രകാരം അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നിരുളിക്കിൽ ഒരു പദ്ധതി തടയാനുള്ള അവകാശം അവർത്തി നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഇല്ലാതെ അംഗീകാരം ഇല്ലാതെ എങ്ങനെയാണ്സാമൂഹികമായും സാംസ്കാരികമായും ഒരു ജനവിഭാഗത്തെ മുഴുവനായി പരിച്ചുനട്ടുന്ന പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാനുകൂടി!

21 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് 1996ൽ ആണ് അതിരുപ്പള്ളി ജലവൈദ്യുതി പദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിലും 1998ൽ കേരള വന്ന പരിസ്ഥിതി വകുപ്പിന്റെ അംഗീകാരവും ലഭിച്ചു. എന്നാൽ അനുന്നതോട് ഇന്നോളം മുന്നു തവണ പദ്ധതികാരി അംഗീകാരം കൊടുക്കുകയും, ഹെക്ടറുകൾ അത് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു പെരും വിചാരണ നടത്തപ്പെട്ടില്ല എന്ന കാരണം

ചുണ്ടി കാട്ടി പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകൾ നൽകുന്ന ഹരജിയിലാണ് ഇക്കാലഘട്ടത്തോം അംഗീകാരം റെറ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ടത്. 2017ൽ പണി ആരാൺചേർച്ച് 2022ൽ പണിപൂർത്തിയാക്കിയാൽ തന്നെ 6500MW വൈദ്യുതി ആവശ്യമുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ 2.5% വൈദ്യുതി മാത്രമാണ് അതിരപ്പള്ളിയിൽ നിന്ന് ലഭ്യമാവുക.

പശ്ചിമാദ്ദ് മലനിരകളിലെ പരിസ്ഥിതി
ആധാരപരമായാളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും സുഖ്യപ്രായമായവ, മാധ്യമാധ്യമായിൽ സമിതിയുടെയും കസ്തുരിരംഗൻ സമിതിയുടെയും ആയിരുന്നു അവയിൽ തന്നെ കാടിന്റെയും കാടരുടെയും മനസ്സുടെതാട്ടുള്ള ആധാരപരമാന്മായിരുന്നു ശാഖായിൽ സമിതിയുടെയും. പരിസ്ഥിതി സ്ഥാപ്യമാർപ്പണം കണക്ക് തുടക്കത്തിലെ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകി. ആദ്ദീവാസി സെറ്റിൽമെസ്റ്റുകളുടെ അപചയാ മാത്രമല്ല, പരിസ്ഥിക്കാനാകാത്ത വിധം പരിസ്ഥിതിക്കും ജീവജാലങ്ങൾക്കും മുൻവേദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും പദ്ധതിയെന്ന് അദ്ദേഹം ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇനിയൊരു ഡാമിന്കു സംബന്ധിക്കാനുള്ള ഒഴുക്കും ചാലക്കുടിപ്പുള്ളിൽ ശേഷിക്കുന്നില്ലെന്നും പുഞ്ചയുടെ നിലനിൽക്കും തന്നെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതും ആണ്ടനടപടിയെന്നും കസ്തുരിരംഗൻ സമിതിയും മുന്നിറയിപ്പുന്നതും. ഇതിനെയെല്ലാം അവസാനിപ്പു നിർദ്ദേശവുമായി മുന്നോട്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ കാടിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി തലമുറകൾ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു ജനതയുടെ മാറ്റപിളർക്കുന്ന നടപടിയായിരിക്കും അത്.

കേരളത്തിലെ ഓരോ അംഗീകാരപ്പെട്ട പരിസ്ഥിതിക്കും, കുടിയിറിക്കലിന്റെ, വന്നനശികരണത്തിന്റെ, സാധാരണകാരണം തൃശ്ശൂരത്തിലെ ഒരായിരം കമകൾ. ഇടുക്കിഡിഡാമിന്റെ നിർമ്മാണ കാലത്ത് ഒഴുക്കത്താൽ മുടപട്ട കുടിയേറ്റ ഗ്രാമമാണ് വൈരമണി. ഡാമിന്റെ നിർമ്മാണവേളയിൽ ആ ഗ്രാമത്തെ പുറംനായും കുടിയേരാഴ്ചപ്പെട്ടു. ഇന്നും ഡാമിന്റെ ജലനിരപ്പ് താഴേണ്ടാർ വൈരമണിയുടെ കലഭിത്തികൾ ഒരു കൊച്ചു മൊട്ടക്കുന്നിന്റെ മുകളിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. ഭൂപടത്തിൽ അവഗ്രഹിക്കാത്ത ഇന്നും ഓർമ്മകൾ നീരാട്ടിനിരുത്തുന്ന ഒരിടം. അസ്തിത്വം മാത്രത്തുപോയി ഒട്ടനവധി ‘വൈരമണി’ ഗ്രാമങ്ങളുമുണ്ടായാണ് അവിന്നെന്നതുപരമായ നമ്പുരം കാടൻ ശോത്രവിഭാഗം. വൈദ്യുതി ഉത്പാദനത്തിന് ഒട്ടനവധി സാധ്യതകൾ ഉള്ള ഇക്കാലത്തിന്മാലിന്നുമുക്

തമകില്ലും, തീർത്തും പ്രാക്കുതമായ ജലവൈദ്യുതി എന ആശയം നാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടവയാണ്. കയ്യേറുവും, മാലിന്യവും നിന്നെന്തു വീർപ്പുമുട്ടുനു നമ്പുരം നദികൾക്കുംജലസാരേണി എന്നൊരു ഭാരംകുട താങ്ങാനാകില്ല. ജലസേചനവും, ശുശ്വരവിത്രണവും, വൈദ്യുതി ഉത്പാദനവും സാധ്യമാക്കുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ മാത്രം വരൾച്ചയ്ക്കുംകാരണമാകുന്നത് അശാസ്ത്രീയമായ അംഗീകാരപ്പെട്ടുകൾ തന്നെയാണ്. വേന്നൽകാലത്തും തീരത്തെ നനച്ച് ഒഴുകേണ്ട നമ്പുരം നദികളുടെ ഇന്നത്തെ ഇള ദുരവസ്ഥയ്ക്കും കാരണം മറ്റാന്നല്ല. ഇന്നൊരു ജനമുന്നേറ്റം ഉണ്ടാകാതെ പദ്ധതി നടത്തപ്പെട്ടാൽ നാജൈ ആതിരപ്പള്ളിയിൽ വരണ്ടണങ്ങിയ ഒരു കരിക്കൽ കുബാരം മാത്രമാകും അവഗ്രഹിക്കുക, അതിനെ ഒന്ന് നനയ്ക്കാൻ പോലുമെന്നും നിർച്ചാൽ ഉണ്ടാകില്ല.

സർ, കാട്ടോപ്പുഴയും, മല്ലൂവില്ലും, ശ്വാസവായയും, കുടിനിരുമാണ് എല്ലാത്തിലും വലുത്. കരണക്ക് ഉല്പാദനമല്ല.

പാനിക്കുളം, തുണികടവ്, പെറുവാറിപ്പള്ളം, അപ്പർഷോളയാർ, ലോവർഷോളയാർ, പൊറിങ്ങൽ കുത്ത് ഇങ്ങനെ 6 അംഗീകാരപ്പെട്ടുകൾ ചാലക്കുടിപ്പുള്ളിലും ആതിന്റെ കൈവരികളിലുമ്മായുണ്ട്. ഓരോയിടത്തുനിന്നും ആ മകൾ കുടിയിറിക്കപ്പെട്ടു കുടിയിറിക്കപ്പെട്ടു ദുവിൽ എത്തിയതാണ് വാഴച്ചാലിൽ ഇനിയെല്ലാ ഇണിക്കാടുകാൻ ഇടമല്ല. “ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട വന്മുഖിയിൽ നിന്നെന്നെങ്ങളുടെ അനുമതിയില്ലാതെ മരം മുറിക്കാൻ ആരാന്നിങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തന്നത്?” എന ആ മകളുടെ ചോദ്യം, ഇവിടെ നിന്നും കുടിയിറിങ്ങാൻ എങ്ങൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ആവരുടെ അവകാശപ്പെട്ടവനമായി കാണണം, കണ്ണതീരു. വൈദ്യുതി ഉല്പാദനത്തിന് എറ്റ സാധ്യത കലിപ്പിച്ചുള്ള ഇക്കാലത്ത് കാടിന്റെ മകളെ നിങ്ങൾ ആട്ടിയിറിക്കരുത്. ആതിരപ്പള്ളി അവരുടെ ഉയിരിന്റെ അവസാന തുടിപ്പാണ്. അവരത് സംരക്ഷിക്കും..! നമുക്കവെരെ സംരക്ഷിക്കാം..!

Manudev
M6

The ways I opted and
the things I did,
most of them were against
against a home upon which,
our homes were build!
OH! I realised the reality;
the leafless trees,
the lifeless earth
through a lens, which is unbiased
and kept before two lenses.....
Which looks for destinations from destination,
aims for aim.
Those eyes never saw; never see
the difference, the difference in everything.....!
Because those are biased
and only their needs stand first.
When I see the moon,
through the leafless trees
OH! I feel like going out,
out of the [REDACTED]
in which humans are the worms,
to photograph itself.....
Because photo'd tell history after a while!

Ajin J.
U2

KERALA UNIVERSITY

Youth Festival

2017

TEAM WINNERS

team - skit (second)

team - vrindha vadhyam (third)

INDIVIDUAL WINNERS

deepak chandran
sanskrit recitation
(first)
122

ananthakrishnan
chakyarkoothu
(first)

dan eipe george
percussion western
(third)

aravind mohan
light music
(third)

PAADHEYAM

DON BOSCO ORPHANAGE

SIVAKUMAR MEMORIAL CHARITABLE
TRUST QUIZ

PHOTOGRAPHERS

anandu anil

gautham k

roshin

ajmal m

alwin

abhay

dhanush

adhil

SPORTS DAY

CHAMPIONS

FRESHERS FOOTBALL - M2

FRESHERS CRICKET - P4

SHARON MEMORIAL CRICKET - P8

ANAND MEMORIAL B-BALL - 3RD YR

PRAVEEN MEMORIAL FOOTBALL - U8

INTER YEAR VOLLEYBALL - 2ND YR

DHANUSH PREM

CHESS

RANJITH BENNY

UNV. TABLE TENNIS CHAMPION

ADARSH VM

CARROM

COLLEGE TEAMS

KTU FOOTBALL TEAM

BASKETBALL TEAM

CRICKET TEAM

VOLLEYBALL TEAM

KU FOOTBALL TEAM

BADMINTON TEAM

CHESS TEAM

Muralee Krishna
B4

Sreedev PR
R6

Lakshmi Priya
T6 B

automobile

production

mechanical

elec. & comm. - b

elec. & comm. - a

cpomp. science

Biotechnology

mtech

Mech

mtech

Computer

mtech

EC

cgpu volunteers

placed students

TATA
TATA CONSULTANCY SERVICES
Simplifying your business

wipro

department of mechanical engg

department of computer science

department of electronics & comm. engg

department of BT & biochemical engg

department of civil, electrical & automobile

faculty

workshop staff

department of applied sciences

office staff

library staff

security

college teams

mime

fashion

dance

drama

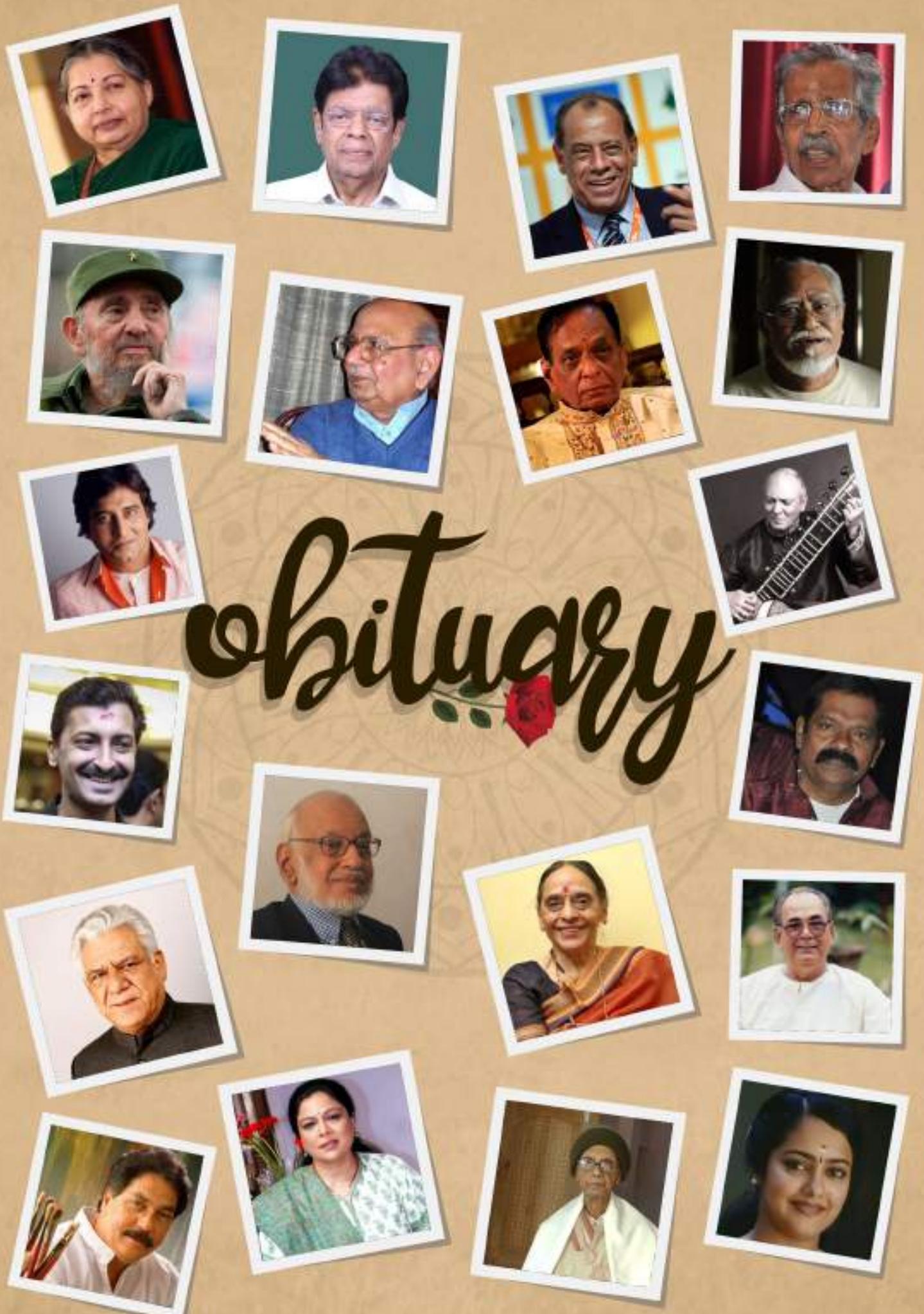
Akash Rafeek
U4

പ്രിയ സൗഹ്യത്വിന്

Madhavan Kutty
M4

Obituary

ഇവിടെ അവസാനിയ്ക്കുന്നില്ല..
ഒരു പച്ചമനുഷ്യനായി, അവനേനോ
അവളുന്നോ വിളിപ്പേരില്ലാതെ,
സ്വയം തിരിച്ചറിവുണ്ടായി എന
ബോധത്തോടയാണ് നിങ്ങൾ വായിച്ച്
ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നതെങ്കിൽ..., ഇതൊരു
തുടക്കം മാത്രമാണ്.. കാരണം
ഉദരത്തിലേയ്ക്കുള്ള തിരിച്ചു പോക്ക്
മനസ്സ് കൊണ്ടാവണം... ഭൂണ്ടത്തിലേക്ക്
ചുരുങ്ങേണ്ടത് ലിംഗദേവങ്ങളുടെ
ചട്ടക്കൂട്ടിൽ പോടിപ്പിച്ചുപോയ
നിങ്ങളുടെ ചിന്താരിതികൾ ആവണം...
അതൊരു നല്ല നാളെയിലേയ്ക്കുള്ള തിരി
തെളിയ്ക്കലാവണം... അങ്ങനെയുള്ള ഈ
യാത്ര എങ്ങനെ അവസാനിയ്ക്കാനാണ്...?

